The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada "Daugavas Vanagi"
Business Office: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Telephones: 921-7121; 368-3239
Editor-in-Chief: ALFRĒDS VINČELS
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A.
Chicago: Editor — D. Vallena, 648 South 23rd Ave., Bellwood, Ill., 60104, U. S. A.
WEDNESDAY, NOVEMBER 23, 1966

LATVIJA AMERIKĀ

93. N-RS. TRESDIENA, 1966. G. 23. NOVEMBRIS 16. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi."
ATB. REDAKTORS: ALFRĒDS VINČELS
Redakcija un kantoris: 491 College St., Toronto 4, Ontario, Canada
Tālruņi: 368-3239 (redakcijai) un 921-7121 (kantorim)
Redaktora tālrunis vakaros — 531-4533
Nujorkas redakcijas vadītājs V. IRBE
4035 Rombouts Ave., Bronx N. Y. 10466, U.S.A
Tālrunis 994-7917
Čikagas redakcijas vadītāja D. VALLENA
648 South 23rd Ave., Bellwood, Ill., 60104, U.S.A.
tālrunis 544-4278

Latvijas valstssvētku svinības Toronto

Latvijas valsts dibināšanas 48. gadadienu Toronto latvieši atzīmēja 18. novembra vakarā ar dievkalpojumiem Sv. Andreja un Sv. Jāņa baznīcās un LNAK valdes rīkotu pieņemšanu Latviešu namā, atklājot arī gleznotāja Andreja Lapiņa darbu skati. 19. novembrī svinīgu valstssvētku aktu bija rīkojusi TLB sestdienas skola, pēcpusdienā notika paplašināta un svinīga LNAK valdes sēde, bet vakarā galvenais svētku akts Itona auditorijā, kur pulcējās tuvu pie 1500 apmeklētāju. Svētku aktā galveno runu teica ALAs priekšsēža vietnieks A. Bērziņš, bet Kanadas federālās valdības ministru prezidenta L. B. Pirsona apsveikumu nolasija parlamenta loceklis Dr. S. Haidašs, personīgi sveica Toronto pilsētas vecākais F. Givens, bet Ontario provinces premjērs Dž. Robarts bija sūtījis rakstveida sveicienus, tāpat pavalstniecības ministrs Dž. Jaremko, kurš šogad pirmo reizi bija kavēts ierasties mūsu valstssvētku svinībās. Viesu vidū bija diplomātiskie pārstāvji, federālā, provinces parlamenta locekļi un pilsētas valdes pārstāvji, etnisko organizāciju un vietējās sabiedrības vadošie darbinieki.

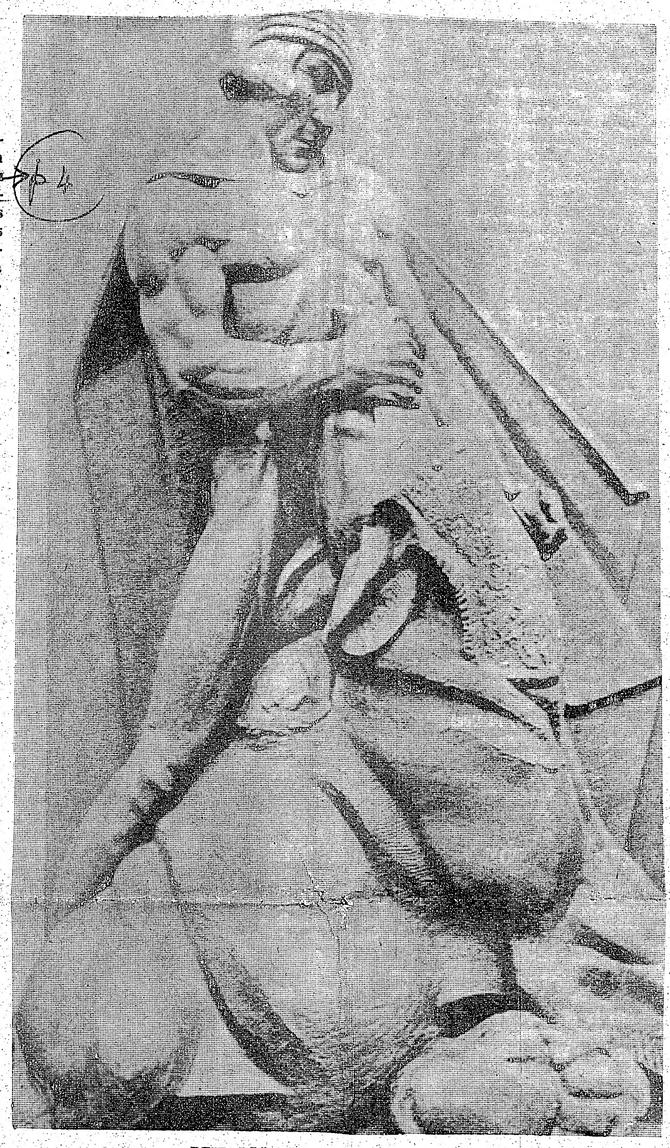

REIZ LĀČPLĒSIS ATKAL UZVARĒS! Abas pēdējās nedēļas trimdas latviešu kolonijās aizritēja Varoņu pieminas dienas un Latvijas valstssvētku zīmē, tautiešiem pulcējoties svinīgos aktos, pieminot kritušos varoņus, godinot vēl dzīvos Lāčplēša kara ordeņa kavalierus un atzīmējot viņu izcīnītās Latvijas neatkarības 48. gadadienu. — Uzņēmumā Lāčplēša tēls Brīvības pieminekļa pamatnē. Foto: JAK archīvs

TLB sestdienas skolas rīkoto valstssvētku aktu ievadīja māc. A. Briedis, svētbrīdi pakavēdamies pie somu rakstnieka M. Valtari vārdiem: „Mēs nemirsim nekad". Šis domas pareizība attaisnojas, ja mēs dzīvojam un strādājam savai tautai un tēvzemei. Skolas pārzine A. Martinsone uzrunā aicināja vienmēr paturēt prātā mūsu varoņus un dzimto zemi: „Mūsu varoņus brīvības cīņās nekritizēja, neviens arī neprasīja, vai viņi pietiekoši labi sevi upurēt uz tēvzemes altāra. Tādēļ arī tagad mums visiem jāsaglabā tīra šo varoņu piemiņa." ALAs priekšsēža vietnieks A. Bērziņš, uzrunājot skolas saimi, izteica prieku par nacionālo darbu jaunatnes audzināšanā un aicināja nenoliegt savu valodu un tautību, kuru nevar mainīt, kaut arī mainītos pavalstniecība. Sekoja skolas audzēkņu labi sagatavotie priekšnesumi un vēstures darba sacensības rezultātu paziņošana. Šāgada sacensības temats bija par tautas atmodas laikmetu, ar kuru pārskatāmā veidā, pie tam labā latviešu valodā, iepazīstināja 10 sacensības dalībnieki — absolventu klases audzēkņi. Visi sacensības dalībnieki saņēma grāmatu veltes, bet vērtēšanas komisija (J. Mežaks, A. Martinsone, V. Slaviešа un M. Miezīte) par labāko darba autori atzina Sandru Indzeri, kura no 400 iespējamiem punktiem ieguva 399. Viņas vārdu iegravēs īpašajā A. Ticmaņa jau agrāk dāvinātajā vairogā. Par 2. vietas ieguvēju ar 395 p. atzita Inese Ezerkalna, 3. vietā ar 394 p. Zane Ezera, 4. vietā ar 391 p. Valdis Pālens, bet 5. vietā ar 385 p. Māra Praulina un Arnis Puķītis. Svinīgo aktu pabeidza ar cienastu skolas audzēkņiem, tautas dejām un rotaļām.

Galvenais valstssvētku akts notika Itona auditorijā. Tā norise visumā veiksmīgi, bet ne bez misekļiem vadīja mūsu jaunās paaudzes darbinieks A. Rolavs. Aktu atklāja rīcības komitejas un LNAK valdes pr-dis J. Niedra, cittautu viesiem domātā uzrunā angļu valodā norādot uz apstākļiem okupētajā Latvijā un mūsu brīvības cīņu, kuŗa reizē ir arī cīņa par vispārējiem brīvības principiem, un aicinot visas brīvās tautas mūs saprast un atbalstīt. Uzrunas latviskajā daļā J. Niedra pieminēja mūsu brīvības cīnītājus, kuŗi 18. novembri mums devuši kā Latvijas dienu. „Mūsu skatieni vienmēr būs vērsti uz zemi, kuŗā kārts mūsu šūpulis, un mēs vēlamies redzēt to brīvu!"

Pēc vienošanās Latvijas tautas lūgšanā, svētku galvenajā runā pēdējais Latvijas sabiedrisko lietu ministrs un pašreizējais ACEN latviešu delegācijas vadītājs un ALAs priekšsēža vietnieks Alfreds Bērziņš raksturoja vēsturiskos faktus un to nozīmi, uzsverot, ka 18. novembrim nav pārejoša nozīme. Par spiti daudzajām pārmaiņām pasaules notikumu virknē, mēs vēl neesam sasnieguši Latvijas brīvības atjaunošanu, bet tas nenozīmē, ka esam jau zaudējuši. Mūsu cīņa ir revolūcionāra, jo tāda ir katra mazākuma cīņa pret apspiedēju pārspēku. Bet šai cīņā mēs neesam vieni, jo kopā ar mums stāv visas pārējās apspiestās tautas. Mums vienīgi nepieciešams turēties kopā un būt patiešām vienotiem. Tautas likteņi un vēsture ir tā, kas mūs saista visplašākajā nozīmē. Šo kopības garu stiprina mūsu centrālās organizācijas. Lai tās būtu stipras, nepieciešams ikviena apzinīga latvieša atbalsts. Ja centrālo organizāciju darbu mēdz uzskatīt par rutīnas darbu, tad jāsaka, ka tāds pats rutīnas darbs notiek arī mūsu skolās, bet ja tā nebūs, tad nebūs — nekā! Cildinot skolotāju darbu un jaunatnes mīlestību uz savu tautu un valodu, A. Bērziņš uzsvēra, ka cilvēks, kas pazaudējis savu valodu, ir pazaudējis arī savu tautu. Ja 26 gadus pēc brīvības zaudēšanas esam spējuši palikt stipri savā tēvzemes mīlestībā un spēsim to ieaudzināt arī nākamās paaudzēs, tad būsim izpildījuši to uzdevumu, kuŗu no mums prasa tautas likteņis.

No klātesošajiem cittautu viesiem latviešus valstssvētkos sveica Lietuvas ģenerālkonsuls Dr.

(Nobeigums 4. lpp.)

Pēteris Grods

Izplānots noziegums

Kad 1920. gada augustā Pad. savienība parakstīja miera līgumu ar neatkarīgo Latviju, „uz visiem laikiem atsakoties no Latvijas territorijas", tautā nebija īstas ticības tam, ka šis līgums ar agresīvo milzi nozīmētu atteikšanos godīgu izkārtojumu divu valstu starpā. Un patiešām, — drīz vien Pad. savienība slepenībā nolēma visiem iespējamiem paņēmieniem diskreditēt rietumu demokratijas garā dzimušo jauno valsti, kā arī jaukties tās iekšējās problēmās, sūtot pāri robežai gan spiegus, gan komūnistiskas propagandas literātūru. Vai katru gadu mūsu tiesu un politiskās pārraudzības iestādēm nācās sadurties ar padomju aktivitāti mūsu zemē. Beigās nonācām tiktāl, ka pat Saeimā ieperinājās daži komūnisti, ārdīdami un traucēdami likumdošanas darbu. Notika arī ķilnieku apmaiņa: Kremlis vienmēr centās dabūt atpakaļ savus aģentus vai spiegus, kuŗus bija notvērušas mūsu uzraudzības iestādes.

No tā varēja secināt, ka Pad. savienības nolūkos ir agrāk vai vēlāk sagrābt logu uz Eiropu, par kādu jau savā laikā cīnījās Krievijas cars Pēteris Lielais. Ar šādu slepenu apņemšanos Pad. savienība dažādos veidos un visādiem paņēmieniem mēģināja aizkārt mūsu intereses un drošību. Gadiem ritot un dažādiem notikumiem briestot valstu attieksmēs, aktivāks un agresīvāks kļuva arī lielais austrumu kaimiņš, vienu roku mazgādams nevainībā, bet ar otru sniedzoties pēc tā, kas tam nepieder un no kā atsacījies uz visiem laikiem. Kad 1939. gada septembrī uzliesmoja karš starp Vāciju un Poliju, trauksme skāra arī Kremļa labirintus. Būtu lieki atgādināt visu notikumu straujo gaitu, lai gan pasaulei daudz kas aizmirsies, ko šodien tai būtu jāatceras.

Mūs interesē 1939. gada 5. oktobŗa Pad. savienības mums uzspiestais savstarpējās palīdzības līgums, kuŗā jau labi saredzamā veidā bija izteiktas Kremļa agresīvās tieksmes un slepenās ieceres iepretim Latvijai un pārējām Baltijas valstīm. Kas slēpās aiz šī līguma teksta? Tas mūs tolaik satrauca visvairāk.

Šāgada oktobrī apritēja 20 gadu, kopš darbību izbeidza Nirnbergas tribunāls. Kā jau parasts, vainīgais vienmēr kaŗa zaudētājs. Tā arī šis spontāni organizētais tiesiskais iestādījums nāca pie viena vienīga atzinuma: ir tikai v i e n s vainīgais ar kaŗa nozieguma dzīvībām, politiku un citām necilvēcībām. Augstie tiesneši pagrieza muguru lietas otrai pusei, aizmirstot konstatēt, kādus kaŗa noziegumus pastrādājusi Pad. savienība, kas pati piedalījās Nirnbergas tribunāla tiesnešu kollēģijā, nosodot nacionālsociālistiskās Vācijas nedarbus, bet slēpdama savējos.

Ar parakstīto savstarpējas palīdzības līgumu jau bija ievadīta Baltijas valstu okupācija. 11. oktobrī čekas komisāra biedrs Serovs izdeva slepenu instrukciju par pretpadomju elementu deportāciju no Baltijas valstīm. Tātad — viss jau iepriekš bija sagatavots tālākai rīcībai.

Maskava jau 1939. gada rudenī, pirms savstarpējās palīdzības līguma parakstīšanas bija nolēmusi pilnīgi anektēt Baltijas valstis. To tolaik zināja arī sarkanās armijas galvenais štābs, kas drīz pēc Ribentropa-Molotova 23. augusta līguma izdeva operātīvās kartes ar apzīmējumu Lietuvas SSR un Latvijas SSR. Bija arī atzīme „I. izdevums 1939. gadā."

Vai Rietumos kāds ir pacēlis balsi pret to? Kādēj rietumu sočī saredz noziegumus tikai vienā pusē? Vai tad iepriekš izplānota un nolemta brīvības un patstāvības laupīšana ir mazāks noziegums par nacionālsociālistiskās Vācijas pastrādātajiem, kuŗu autorus bez žēlastības pakāra vai sodīja ar ilgu ieslodzījumu cietumā? Šodien rietumzemes pārplūdina ar padomju filmām un literātūru, kas glorificē kā sarkanarmijas „varoņdarbus", tā Kremļa „tālredzīgo un taisnīgo" politiku.

Dabīgi, kaŗš izraisīja šausmas un vardarbību. Bet aritmētiski domājot, viss jādala ar divi. Nevar būt tā, ka viens partneris kaŗotu, lietojot humānas metodes, jo kaŗš savā būtībā ir abpusēja brutāla akcija, no kuŗas izraisās daudzi blakus notikumi. Neviens (izņemot, varbūt, pašus vācu nacionālsociālistus) nespēs attaisnot izrīcības, kādas kaŗa laikā atļāvās pārcilvēka apziņas pārņemtie vācu nacistu partijas biedri un viņu vadoņi. Tie ir pelnījuši karātavas un visas humānās pasaules nosodījumu. Bet no otras puses, ir ģeķība un noziegums neredzēt to, ko otra pasaules kaŗa virpulī un sevišķi pēc tā pastrādāja Pad. savienība, laupīdama daudzām tautām brīvību un pašnoteikšanos. Kādēj valda nāves klusums par šiem padomju nedarbiem, kuŗu briesmīgās sekas vēl šodien izjūt Kremļim pakļauto miljoni?

Pad. savienība iedzinusi dziļā verdzībā vispirms savus kaimiņus — Baltijas valstis, lietojot viltu, draudus un varmācību. Nevaram pieņemt, ka rietumvalstīm, otrā pasaules kaŗā kopīgi ar sarkanarmiju cīnoties pret nacionālsociālistisko Vāciju, nebūtu zināmas padomju noziedzīgās izdarības. Bet šī patiesība šodien ir apklāta ar silto kocksistences segu, un klusuciešana tiek uzskatīta par goda lietu...

Iesākti priekšdarbi 1967. gada Divreizdivi nometnei

Jau divus mēnešus pēc sekmīgi pabeigtās šāgada Divreizdivi nometnes, kuŗu vadīja Dr. Ģirts Kaugars, pirmajā 1967. gada nometnes sēdē pulcējās pasākuma vadības loka darbinieki no Toronto, Kalamazū, Toledo, Ņujorkas, Filadelfijas, Vilmingtonas un Vašingtonas. Sēde notika Bērzaines īpašumā Katskilu kalnos, un to vadīja jaunievēlētais Divreizdivi vadītājs Uldis Grava, ietilpināta politiskā un sabiedriskā darba programmā. Nākošā gadā nav vairs paredzēts arī audzinātāju puduris, jo iepriekšējos gados tajā bija pārāk maz dalībnieku, kuŗu parastā interese bijusi gūt praktiskas zināšanas eventuālā ģimenes audzināšanā un nevis skolas darbā. Tā vietā Divreizdivi vadības loks nolēma, ka lietderīgāk paredzēt vairākas audzināšanas lekcijas pirmā gada vispārējā programmā, lai šādā veidā sasniegtu un informētu visus Divreizdivi dalībniekus par latviešu skolu darbu un metodēm, no kā varētu rasties plašāka interese līdzdarboties latviešu skolās, nekā visu nedēļu koncentrējoties tikai uz nedaudzām personām audzinātāju pudurī.

Sēde apsvēra dažādas iespējas Divreizdivi darbību paplašināt, piemēram, pirms vai pēc nometnes rīkot daiļamatnieku vai koklētāju nometni, vai arī īpašu Vienreizviens nometni pusaudžiem. Vadības loks vienojās, ka Divreizdivi nav organizācija, bet gan pasākums, kas reizi gadā pulcē latviešu jaunatnes izlasi, dodot tai iespēju iepazīties ar sabiedrības redzamākajām personībām un viņu lietpratēju tematiem. Tāpēc Divreizdivi darbība nebūtu jāsadrumstalo citos pasākumos, kuŗi varētu radīt arī konfliktus ar jau pastāvošo organizāciju un pasākumu mērķiem un darbību, piemēram, draudzu vasaras nometnēm, koklētāju dienām u.c. Visnu jaunu darbu vadības loks nometnēm nolēma uzņemties, ja pieteiktos pietiekoši daudz bijušo Divreizdivi dalībnieku, proti — nometnes ietvaros pilnu laiku (apm. 45 stundas) ārpus citu pudurų un loku programmas organizēt latviešu valodas mācību.

Kad 1967. gada programmas sadalījums bija izstrādāts, Divreizdivi vadītājs U. Grava formulēja jauno vadības loku, kas sastāvētu no četrām daļām: administrācijas — (vadītājs, saimnieks, sekretāre, kasieris), 4 pudurų un 4 loku vadītāji, speciālisti nometnē (tautas deju, kokļu, dziedāšanas, mūzikas apmācītāji un izpildītāji) un darbinieki īpašiem uzdevumiem ārpus nometnes. Jau pirmajā sēdē nolēma aicināt par pirmajiem puduru un loku vadītājiem Uldi Kariņu no Vilmingtonas un Dzintaru Bērziņu no Filadelfijas politiskajā programmā, Ilgu Baumani no Bostonas literātūrā, Edīti Āpši no Toronto tautiskajā mantojumā un Torildu Barbiņu no Klīvlendas mākslā. Par nometnes saimnieku apstiprināja līdzšinējo Valdi Daigu no Toledo. Par vadības loka darbiniekiem nometnē apstiprināja Zigurdu un Solveigu Miezīti, Aivaru un Dagniju Staško no Toronto un Laimoni Spožo no Vašingtonas. Īpašos uzdevumos ārpus nometnes Sarmīte Grava no Ņujorkas uzņēmās rūpēties par Divreizdivi nometnieku iesaistīšanu vietējo organizāciju darbā, bet Rūta Dreimane no Bostonas izstrādās nākošā gada nometnes metu. Pārējos darbiniekus izraudzīs tuvākajos mēnešos.

Kaut Divreizdivi programma ir atšķirīga gadu no gada, vadības loka vairākuma ieskats bija, ka jāizvairās no „profesionāl'em nometniekiem", kuŗi katru gadu atgriežas nometnē, bet neiet uz pasākuma iecerēto mērķi — pēc nometnes iesaistīties latviešu sabiedriskajā darbā. Sēdes dalībnieki tādēļ nolēma pamatā paturēt divu gadu programmu, at-

(Nobeigums 5. lpp.)

Politiska „divkauja" pēc 34 gadiem

ASV austrumpiekrastes 3. studentu dienas, kuŗas notika laikā no 11.—13. novembrim Bostonā, ieies vēsturē ar līdz šim vēl nepiedzīvotu notikumu latviešu trimdinieku iekšpolitiskajā dzīvē: tie satikās divu politisko uzskatu pārstāvji, kuŗu vārdi saistās ar Latvijas Saeimu un 1934. gada 15. maija apvērsumu. Šo politisko „divkauju" izcīnīja divi neatkarīgās Latvijas ministri — 82 gadus vecais sociāldemokrats Voldemārs Bastjānis un 67 gadus vecais Zemnieku savienības pārstāvis Alfreds Bērziņš. V. Bastjānis uzsvēra, ka šī viņam pirmā iespēja pēc 34 gadiem runāt plašākas sabiedrības priekšā, jo viņš līdz šim nekad nav aicināts runāt vai nav varējis to darīt. Apvainojumi un pagātnes „spodrināšana" jautājumu krustugunīs radīja visai spriegu atmosfairu, tomēr debates notika patikami disciplinētā veidā. Nobeigumā jaunieši abus referentus apveltīja ar sarkanām rozēm.

Šāda divu pretēju uzskatu politiķu satikšanās pēc gariem gadiem jau bija plānota aizvadītajā šās vasaras Divreizdivi nometnē, bet V. Bastjānis lielā attāluma dēļ tajā nevarēja ierasties. Tagad šī iespēja radās Bostonā studentu dienu laikā, debatēs ar dziļu interesi noklausoties ne vien studentiem, bet arī citiem, kuŗi vēl interesējas par Latvijas jautājumiem. Abus politiķus piesēdināt pie viena galda izdevās jaunajam un bezbailīgajam mācītājam J. Cālītim, kuŗam izsakāma arī atzinība par vispār teicamī noorganizētajām studentu dienām. Pie diskusiju galda viņš tomēr sēdēja kā punduris starp diviem milžiem — izciliem Latvijas neatkarības laika politiķiem. Lai nerastos iespējama trokšņošana publikā, jautājumus varēja iesniegt tikai rakstveidā, un to sanāca tik liels žūksnis, ka apmēram līdzīgos nācās apvienot.

Latvijas pēdējo gadu sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš runāja pirmais, uzsverot, ka 1934. gadā puču rikotāji atradušies visās vietās, par tādiem minot Holcmani, pulkv. Ozolu, adv. Ozollapu u. c. Uz šo pučistu rīcību K. Ulmanis un ģen. Balodis nevarējuši vienaldzīgi noskatīties, kādēj, it sevišķi ievērojot Saeimas bezspēku, kļuvis nepieciešams 15. maija apvērsums, aiz kuŗa atradies tautas vairākums, jo pārmaiņas notikušas

(Nobeigums 5. lpp.)

PĒC TIESAS SĒDES

Sabiedriskā tiesa, 13. novembrī Toronto izsakot apsūdzību pret laikrakstu „Latvija Amerikā" par nacionālās vienības graušanu, laikrakstu attaisnoja. Vērojot tiesas gaitu, bija redzams, ka laikraksts apsūdzību ņēmis nopietni: redaktors bija sagatavojis aizstāvēšanās runu, bija sameklēti liecinieki ne vien no Toronto, bet arī Ņujorkas un Čikagas, gandrīz pusducis tiesas sēdes apmeklētāju bija gatavi liecināt par labu laikrakstam. Bariņš Ņujorkas jaunās paaudzes latviešu bija izteikuši gatavību braukt palīgā un liecināt par labu laikrakstam, ja tas būtu vajadzīgs. Prokurori lieciniekus nebija varējuši sameklēt, arī no tiesas klausītājiem neviens palīgos nepieteicās, kādēļ pierādījumiem bija jāizmanto laikrakstā ievietotie raksti, mēģinot tos iztulkot vienības graušanas garā.

Viens no smagākajiem apsūdzības punktiem bija jaunatnes interešu neievērošana. Sēdes gaitā tomēr atklājās, ka laikraksts ievietojis vairāk jauniešu rakstus nekā citi izdevumi. Lieciniece D. Vallena no Čikagas noskaitīja apduci vecāku jauniešu, kuri laikrakstam rakstījuši pat ievadrakstus. Prāvas pēdējā lieciniece — jauniešu pārstāve Valda Briede, kas pieteicās no klausītāju pulka, liecināja, ka nevar būt runas par to, ka latviešu jaunatne atdota bez cīņas, bet avīze nekā nevar darīt, ja paši jaunieši to neprot vai negrib lasīt. Par kļūdām jāraksta, citādi nezinās, kā tās labot. Ar lieciniekiem liecībām atspēkoja arī visus pārējos apsūdzības punktus, tā ka laikraksts no apsūdzētā kļuva par uzvarētāju, jo tiesas gaitas klausītāju noskaņojums bija, ka laikraksts rakstījis ne vien par latviešu sabiedriskajiem un kultūras notikumiem, bet arī par vēlamiem uzlabojumiem.

Prāvas klausītāji, varbūt, bija cerējuši uz plašāku prokuroru apsūdzību, jo raksti un atbilžu raksti laikrakstā bija liecinājuši, ka arī latviešu centrālās organizācijas Kanadā un ASV dažos gadījumos nav apmierinātas ar laikrakstu. Nav nemaz tik sen, kad laikrakstā varēja lasīt, ka Latviešu nacionālā apvienība Kanadā vēloties cenzēt avīzē publicējamos rakstus, pēc tam sekoja apvienības paskaidrojums. Amerikas latviešu apvienība Ņujorkas kongresā šāgada maijā pateicās tikai vienam latviešu laikrakstam, kaut citus gadus pateicību izteica visai latviešu presei. Privātā sarunā noskaidrojās, ka ALAs priekšsēža vērtējumā „Latvija Amerikā" pateicību nav pelnījusi. Par iemesliem var spriest paši lasītāji. „Latvija Amerikā" ir gan atreferējusi ALAs sēžu gaitas, bet dažos gadījumos arī norādījusi, ka latviešu pretkomūnistiskā cīņa varētu būt efektīvāka, ja ALA pati aktīvāk šādā cīņā piedalītos un rakstu. aicinātu tautiešus to atbalstīt, nevadoties no tā, kas kādu pasākumu iecerējis vai vada, kā tas bija, piemēram, pērnā gada novembrī.

Ja neviens no abiem prokuroriem tiesas gaitā latviešu centrālo organizāciju darbības kritizēšanā niesaskatīja noziegumu, tad liekas, ka laikraksts ir uz pareizā ceļa. Ja tiesas gaitā neviens no publikas nepieteicās atbalstīt prokuroru apsūdzību, tad tas savukārt liecina, ka laikrakstam daudz draugu, bet maz naidnieku. Varētu domāt, ka, varbūt, jau runāšana vien par centrālo organizāciju kritizēšanu prokuroriem likusies nacionālās vienības graušana un visi laikraksta naidnieki palikuši mājās, bet arī tādā gadījumā prāvas norise vērtējama kā laikraksta panākums, parādot, ka šāds izdevums latviešu sabiedrībai ir nepieciešams. Vai citādi Toronto vanadzes būtu pieteikušās palīdzēt vākt jaunus abonentus, ja laikraksts nepildītu savu uzdevumu? Atliek vienīgi cerēt, ka Kanadas un ASV latviešu izcelsmes pilsoņi nav vēl aizmirsuši latviešu valodu, lai varētu lasīt latviešu laikrakstu, ja tāds kādreiz tiktu dibināts.

Viktors Irbe

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

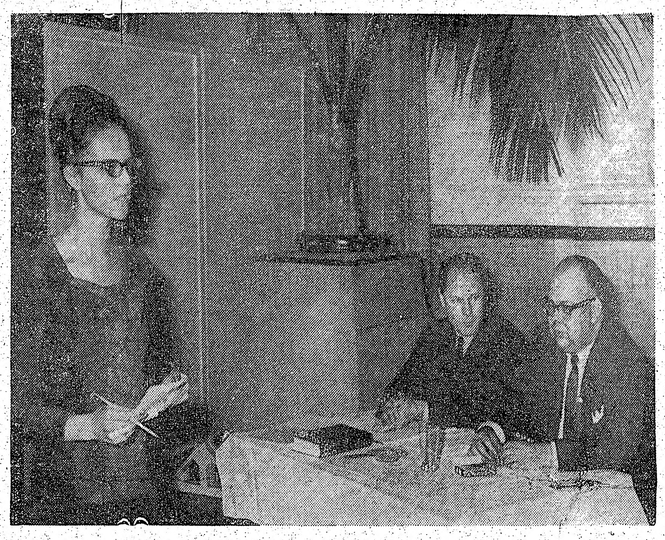

Pret laikrakstu „Latvija Amerikā" notiekušās sabiedriskās tiesas apmeklētājus aizkustināja jaunietes Valdas Briedes liecība, ka laikraksts darījis iespējamo jauniešu labā un paši jaunieši valnīgi, ja latviešu laikrakstus nelasa. Viņa lūdza laikrakstu norādīt uz kļūdām ne vien jauniešu darbā, bet mūsu sabiedriskajā un nacionālajā dzīvē vispār, lai jaunieši no šīm kļūdām varētu mācīties. Jānožēlo, ka par šo izjusto liecību un atklāto domu pateikšanu Valdai Briedei vēlāk nācās dzirdēt kādas jaunatnes audzinātājas asus pārmetumus. Ar šādu domu izteikšanas brīvības apkaroāšanu mēs nevelcinām demokratisku jaunatnes audzināšanu, drīzāk atbaidām jauniešus no latviešu sabiedrības un piedalīšanās mūsu sarīkojumos. — Uzņēmumā Valda Briede liecības laikā; pa labi apsūdzētā laikraksta aizstāvis A. Zutis un reprezentants A. Vinčels.

Foto: JAK

KALEIDOSKOPS

☆ Mācītāja darbā 30 gadu apritējuši prāvestam E. Rozītim, kurš ir Latvijas ev. lut. baznīcas Rietumvācijā pašreizējais pārvaldes priekšsēdis. Prāv. E. Rozītis darbojās Mārtiņa draudzē Āgenskalnā, bija arī aizsargu aviācijas pulka mācītājs, viens no mēnešraksta „Jaunatnes Ceļš" redaktoriem un 1937. gadā sāka pasniegt ticības mācību, psiholoģiju un latīņu valodu Franču licejā, Rīgas skolotāju institūtā un Baznīcas ģimnazijā. Tagad sagatavo raidījumus uz Latviju no Montekarlo un rediģē periodisko reliģisko rakstu krājumu „Pie svētavota".

☆ Latviešu nacionālās padomes Lielbritanijā rīkotajās jaunatnes darbu sacensībās piedalījušies 45 jaunieši, iesūtot 31 rakstu darbu un 21 rokdarbu.

KLIVLENDA

◉ Klivlendas latviešu ev.-lut. draudzēs 30. oktobrī notika Ticības atjaunošanas svētku dievkalpojumi. Dievnamos pulcējās tautieši, lai pieminētu lielos notikumus pirms 449 gadiem, kad lielais reformators Mārtiņš Luters pie Virtembergas pils baznīcas durvīm piestiprināja savas tezes, kuras pārveidoja visu kristīgo pasauli. Miera draudzē dievkalpojumu vadīja māc. K. Sautiņš, to kuplināja Mārtiņa-Lutera draudzes dziesmotais ansamblis V. Aigares-Ūbelītes vadībā. Apvienotā draudzē notika dievkalpojums ar dievgaldu un draudzes jaunievēlēto amatpersonu ievešanu. Draudzes mācītājs I. Gaide uzrunāja un svētīja jauno draudzes padomi, valdi un citas amatpersonas. Dievkalpojum kuplināja draudzes koris ar Meingaiļa dziesmu „Kā briedis brēc pēc ūdens upēm" un V. Millera vijoles solo. Pēc dievkalpojuma svētku dalībnieki pulcējās baznīcas zālē pie dāmu klātajiem kafijas galdiem, kur sumināja no plenākumiem aizejošo līdzšinējo draudzes priekšnieku A. Veitu, pasniedzot ziedus, mākslinieka B. Sniedzes darinātu adresi un tautisku šķīvi. Ar ziediem un sirsnīgiem vārdiem sumināja arī citus līdzšinējos draudzes darbiniekus.

◉ Latviešu katoļu draudzes piederīgie 29. oktobrī rīkoja sadraudzības vakaru Apvienotās draudzes namā. Pie draudzes dāmu klātajiem galdiem pulcējās draudzes locekļi ar lūgtiem viesiem. Ieradās arī Apvienotās draudzes māc. I. Gaide ar kundzi. Priecīgus brīžus sagādāja E. Vādzemnieces deklamācijas, tāpat T. Valujevas un E. Vādzemnieces nospēlētais skečs „Satikšanās". Vakaru atklāja un vadīja draudzes pr-ks A. Piterāns.

◉ Pensionāru apvienība ar lūgtiem viesiem 23. oktobrī pulcējās Apvienotās draudzes mājā uz pēcpusdienas tēju, kuŗa bija samērā labi apmeklēta. Sirmās galvas ļoti iepriecināja jaukle priekšnesumi. Koncerta daļā dziedāja V. Aigare-Ūbelīte, vijoles solo sniedza A. Millers, bet latviešu dzejas izteiksmīgi deklamēja E. Vādzemniece un L. Ūdre.

◉ Apvienotās draudzes jaunievēlētā padome 23. oktobrī sanāca pirmajā sēdē, kuŗu ievadīja māc. I. Gaide ar lūgšanu. Sēdi atklāja līdzšinējais draudzes pr-ks A. Veits un iepazīstināja jauno padomi ar draudzes darbību. Pēc tam padome aizklātās vēlēšanās izraudzīja jauno valdi: Tālivaldis Berkulis (draudzes priekšnieks), Sigurds Reineks (viceprdis), Oskars Daņilovs (sekretārs), Pēteris Cimdiņš (kasieris), Jānis Caune (saimniecības vad.), Uldis Kronītis (grāmatvedis), Kārlis Karnītis, Jānis Celmiņš un Imants Strauts (valdes locekļi). Revīzijas komisija konstruējās šādi: Arvīds Veits (priekšnieks), Artūrs Rubēnis (sekretārs) un Jānis Ezergailis (revidents).

LOSANDŽELOSA

◉ Dienvidkalifornijas DV apvienība vietējā sabiedrībā izpelnījusies atzinību ar sarīkojumiem labās telpās, kuŗu ievada vērtīgas programmas un pabeidz mielasts pie gaumīgi klātiem vakariņu galdiem. Rīkojot 5. novembrī varoņu piemiņas un lāčplēšu vakaru, nebija citādi. Sarīkojumam vienreizīgumu piedeva tālas viešņas piedalīšanās, jo Antonina Vaivode šejienes latviešus apciemoja pirmo reizi. Vakaru precīzi (tas bija patīkams pārsteigums!) atklāja apvienības pr-ks Ed. Leimanis īsiem ievadvārdiem, pēc tam klātesošie pieceļoties noklausījās sēru mūziku, godinot pār tēvzemi kritušos un nomocītos. Par Antoninas Vaivodes koncertu runājot, šorejz to gribas apzīmēt ar mākslinieku vidū lietoto vārdu „haltūra". Pirmkārt, trūka solītā pavadītāja Dz. Treimaņa; otrkārt, koncerts bija stipri saīsināts, bez starpbrīža. Mūzikas cienītājiem tas šķita par īsu, kaut rīkotāji ar to samierinājās. Nav mans nolūks pakavēties pie kritikas kā tādas, taču par Vaivodi runājot, gribas sacīt īsi: laba dziedātāja, pieder mūsu pašreiz labākajām, gluži neiedomājami liela balss diapazona īpašniece. Tomēr māksliniecei nevajadzētu dziedāt kaut ko no visa, bet palikt robežās, kuŗās viņa ir lieliska, arī tad, ja latviešu mūzikas literātūrā pietrūkst repertuāra; balss zemais posms ir lielisks, klusinātos dziedājumos pianissimo brīnumliegs, bet augstos toņus izdziedāt atļauj balss varenība, tai pašā laikā kopiespaidu noraujot uz leju. Visādi patikamās Holivudas sieviešu kluba telpas tomēr nav piemērota koncertestrāde, tamdēļ ar dziļu interesi gaidīsim mākslinieci atpakaļ. Pavadījumos Dalra Cilne-Andersone turējās brašī, cik īsais laiks un ģimenes apstākļi viņai bija ļāvuši sagatavoties. — Sekojošajās vakariņās netrūka pat stirnas cepeša, kuŗu šim vakaram bija nomedījis apvienības priekšnieks. Jautro balli pāris reižu pārtrauca augļu groza izlozes, čaklajām vanadzēm V. Leimanes vadībā tā papildinot līdzekļus palīdzības darbam. Viena groza ieņēmumus 50 dol. apmērā vanadzes jau nosūtījušas Petrovu ģimenes bāreņu atbalstam uz Austrāliju. Kupls pulciņš netālās Sandiego pilsētas tautiešu atbalstīja šo sarīkojumu, bet pašu losandželosiešu būtu gribējies redzēt mazliet vairāk.

◉ Plašākais sarīkojums Losandželosā palaikam mēdz būt Dienvidkalifornijas latviešu ev.-lut. draudzes rudens bazārs, kuŗš par tādu izvērtās arī šogad, pulcinot vairāk nekā 300 apmeklētāju. Sarīkojumam draudzes mācītājs bija sagatavojis plašu programmu, kuŗa skatītājiem „gāja pie sirds". Dažādo laikmetu latviešu dzejnieku mīlestības dzejoļus lasīja Losandželosā reti dzirdamā aktrise Marija Vidnere-Ozoliņa. Kādu amerikāņu skeču bija latviskojis E. Caune un iestudējusi Maija Cukure ar Arni Tubeli, tēlotāji spēlēja it profesionāli. Programmas „magnēti" tomēr bija Elmāra Caunes komēdijas „Atrās kristības" pirmuzvedums, kuŗa bija īpaši rakstīta šim vakaram. Še jau pašā sākumā dziedātāja Aina Lūse un drāmas profesors Māris Ubāns komiskās laucinieku lomās sajūsmināja skatītājus. Par nožēlošanu, komēdijas tālāko norisi traucēja tai pašā laikā apakšējā zālē dārdinātā dzesa mūzika, kuŗa neaprimā arī tad, kad rīkotāji lūdza izpratni un klusinātu spēli. Tā komēdijas tēlotāji — Jānis Leimanis, Bonita Kartere un Spodra Lejniece nespēja vairs īsti atraisīties spēlē, bet klausītājiem daudz kas palika nedzirdēts. Tomēr visi par jauno komēdiju izteicās atzinīgi. Skatuvi bija iekārtojusi Austra Caune, gaismas pārzināja Ilgvars Dižgalvis. Bazāra balles loterijā galveno laimestu — 1967. gada krāsu televīzijas aparātu ieguva Antonija Klinsone. Lozes, ēdienus un atspirdzinājumus izpirka īsā laikā. Apgrozījums bija ap 2000 dol., kādēļ draudzes darbam paredzams labs atlikums. **M. V.**

LATVIJA

AMERIKĀ

93. N-RS. TREŠDIENA, 1966. G. 23. NOVEMBRIS

GALVENĀ REDAKCIJA TORONTO.

Atbildīgais redaktors — Alfrēds Vinčels, 508 Palmerston Blvd., Toronto 4, Ont.; tālr. 531—4533;

Atb. redaktora vietniece — Silvija Ancāne, sasniedzama redakcijā, tālr. 368—2339;

Iekšlietu redaktors — Rūdolfs Norītis, 1749 Victoria Park Ave., Apt. 209, Scarborough, Ont.; tālr. 759—8076;

Ārlietu redaktors — Inārs Podnieks, 26 Underhill Dr., Don Mills, Ont.; tālr. 447—6933;

Sporta redaktors — Valdis Teteris, 17 Chester Hill Rd., Toronto 6, Ont., tālr. 463—4226.

REDAKCIJA EIROPĀ:

Vācijā — Pauls Strante, 44 Münster/Westf., Von Einem Str. 19.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs ieskats un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa: ASV un Kanadā — par mēnesi $1.50; 3. mēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu $16.00. Atsevišķa numura cena 20 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.50, bet tekstā $3.20 — $6.40 par 1 collas slejas telpu.

Jonass Miesnieks 70-gadnieks

Jonass Miesn

Rakstnieks Jonass Miesnieks 22. novembrī atzīmēja sava mūža 70 gadu atceri. Teodora Zeltiņa sakopotajā grāmatā „Pašportreti" viņš par sevi saka: „Kā putniņš dzied, nekā nedomājot, tā es sāku rakstīt, nejautājot, vai uzrakstīto un publicēto kāds lasīs". Jonass Miesnieks sarakstījis daudz romānu, stāstu un novelju, kā arī itin daudz dzejoļu. Viņa dzejolis „Balsis", kuŗam skaistu skaņu ietērpu devis komponists J. Norvilis, kļuvis tik populārs, ka to dzied pat privātās viesībās.

J. Miesnieka dzīve labi pārskatāma, jo tā notēlota ne tikai jau minētajā grāmatā „Pašportreti", bet vēl gleznainākā rakstnieka autobiografiskajā romānā „Dzīvības sapnis". Viņš dzimis 1896. gadā Gaujas augstienē — Jaunpiebalgas Vecviņķos tieši vecajā Mārtiņdienā. Rakstnieka visagrākās atmiņas saistītas ar Vecviņķu istabu: māte mīcījusi maizi, bet zēns mātes māsas klēpī raudzījies kustīgajā, nemierīgajā uguni krāsnī. Tēvs atmiņā iespiedies dažus gadus vēlāk, kad viņš ar savu zābaku saminis čūskna galvu. Viņa vecāki atradās stiprā brāļu draudzes ietekmē. Tēvs bija liriskas dabas cilvēks, dažos gadījumos itin stingrs; māte nervoza, jo visu pārdzīvojusi pārāk traģiski. Mazais Jonass ļoti mīlējis gana gaitas, savu iemīlēto suni Pakānu un ciešo saskari ar dabu. Pirmo izglītību viņš guvis Mārtiņskolā, kuŗu mācītājs Kēlbrants bija nosaucis Mārtiņa Lutera vārdā. Te agrāk bija mācījušies arī viņa tēvs un māte. Tai laikā tur darbojās par skolotāju dzejnieks Auseklis, kuŗa dzīvi tik gleznaini notēlojis Jānis Sarma savā romānā „Negantnieks". Pēc tam Jonass Miesnieks mācījās Jaunpiebalgas Rankas draudzes skolā, kur viņa skolotāju vidū bija arī Jānis Ducēns, velākais kaŗa ministrs, un Gustavs Turss, pašreizējais okupētās Latvijas archibīskaps. Tad Jonass Miesnieks iestājās Smiltenes tirdzniecības skolā, kuŗu pirms viņa bija beidzis Pēteris Ērmanis, pēc tam mācījās Longina Ausēja reālskolā Cēsīs, kuŗu sakarā ar pirmo pasaules kaŗu evakuēja uz Krieviju. Tā Miesnieks beidza reālskolu Kanskā, 150 km aiz Krasnojarskas. 1918. gada vasarā viņš atgriezās mājās un rudenī iestājās Tērbatas universitātē, lai studētu vēsturi, pievienojoties Lettonijas saimei. Sakarā ar lielinieku ieņemšanu viņš kādu laiku dzīvoja savās lauku mājās, bet vēlāk devās uz Rīgu, kur sāka strādāt par latviešu valodas un vēstures skolotāju Tallovas sieviešu ģimnazijā. 1921. gadā v —1930. gadam rakst ja tieslietas Latvijas dāja par papildtiesn gabaltiesā, līdztekus stīt un publicēties p kā no 1936. līdz 19 Miesnieks bija mier sīs, bet 1940. gadā o aizsūtīja par krievu lotāju uz Rozulu. 1944. gadā rakstnie biedri Noru un m un Gundegu devās t ciju un 1950. gadā J. Miesnieka labi ir „Bērzupju ģimen kuŗā notēlots viņa lis Kaņepu Jēkabs, vis vājprātīgs. Tūlīt na publicēti viņa s „Siržu asinis". Ingo iznākuši J. Mies „Dūkas kungs un (1946), „Līdju gala un noveļu krājums prāts" (1949). Ro gala soģis" notēlo un protestantisma zemē ap 1600. gadu Vāciju attēlota r gās illūzijas". Par la un naids" pats „Tajā es izbrēcu l postu, sanākot mū vu komūnistiem." da" risināta mīle ma, bet „Dzīvības tobiografisks rom gados iznācis J. Mi ļu krājums „Vizija un noveļu kopoju kalns".

Rakstnieka abas jušas tautā. Gun jās ar prof. N. B diemžēl, mira jau mā. Maija apprecē nas studentu, vēlā valdi Bērziņu. Jo

JĀNIS KLIDZEJS

Koka kāja

S

(2. turpinājums)

„Bet viņam ir sirds. Varbūt vairāk nekā m visiem kopā. Vai atceries to sanāksmi bied kur Dr. Aizups paziņoja, ka Viktora Zundes šanai vajadzīga niere? Arī tu tur biji. Arī es biju. Tur bija trīs simti. Visi trīs simti sēd tautiskā klusumā. Vienīgi Tālis Zemzems pie un aizgāja pie Dr. Aizupa aprunāties. Vai t sapulci atceries? Vai no tās sapulces noskaņa nekas nav iespiedies atmiņā tāds, kas var p uz mūžu? Vai tu, Alda, neatceries?"

Visi sēž pāris minūšu klusumā, var pat mirkšķināšanu sadzirdēt. Osvalds nokāsējas mais.

„Tas bija tikai tāds tam Koka Kājam l ligs gadījums. Pēc ārstu atzinuma viņa asin pa bija labvēliga nieres pārstādīšanai. Arī ar to varēja gadīties, ka viņi abi būtu bijuši be noteica Osvalds.

Ilze dzird viņa vārdus kā no tāluma. liekas, ka virs, māsa un māte aizietu arvien li tālumā. Mēs esam vienu asiņu, viena ģimene vojam zem viena jumta, bet kāpēc mēs dzīv tik tālu viens no otra? Kur ir tā vieta, kur varētu satikties kā cilvēki un dalīt un mainī kas mums visiem ir kopīgais kā cilvēkiem?

Vai mēs esam — cilvēki?

Kur un kad tas sācis nodilt? Ne jau n vien, šajās Osvalda un Ilzes Dunvaldas pārti jās, pat bagātajās mājās. Visur citur. Visos Vai tas ir noticis galvās vai sirdīs?

Varbūt galvas ir melgušas domāt? Varbū lim Zemzemam ir taisnība, ja viņš savā rūg

LILIJA ZARIŅA

PĀRKRĀNĒ MIGLĀ

ATMIŅAS

Eduarda Vingra vinete un ilustrācijas

(151. turpinājums)

Mans tēvs no izsūtījuma atgriezies. Viņu atlaida kā darba nespējīgu, jo Komi republikā, kur pavadīja pēdējos gadus, bija darbā izplaucējis acis. Taču viņš pārvērties līdz nepazīšanai. Kā viņam gājis izsūtījuma gados, es nekad neuzzināju. Viņš vienkārši klusēja un nekā nestāstīja, arī pats nekā nejautāja, nedz par kaut ko interesējās. Ar vienaldzīgu sejas izteiksmi viņš visbiežāk sēdēja krēslā, it kā raudzīdamies tālumā, kādā citiem nesaredzamā pasaulē . . . Jā, padomju režīms patiešām iespēj brīnumus! Spēj radīt pat dzīvus miroņus . . . Nabaga tēvs, kas gan notiek tevī? — dažreiz, viņu uzlūkodama, sevī nodomāju. Taču stikla siena palika nenoārdāma.

Arī māte pēc izsludinātās amnestijas „atgriezās pasaulē" . . . Viņa atkal dzīvo kopā ar tēvu, tikai zaudētās materiālās vērtības nespēj aizmirst. Katru tikšanās reizi ar mani viņa izmantoja, lai atgādinātu, ka pēdējo, kas mums piederēja, zaudējām Adolfa dēļ. Jutos arī vainīga, bet . . . Kādēļ gan viņa necentās mani saprast? Vai arī viņas izpratne un iejušanās spēja ilgajos vientulības gados bija zudusi un sastingusi pie kāda viena punkta?

Nē, ilgstoši es nebūtu spējusi izturēt ne Adolfa draudus, nedz mātes pārmetumus! Tādēļ pēdējos gados visai bieži jau biju apsvērusi un pat interesējusies par tā saukto brīvprātīgo došanos uz Sibīriju, kur ārstu trūka tāpat kā visa cita.

Bet nu es sēžu vilcienā, kas mani ved pretim brīvībai! . . . Visvairāk gan līdz pašam pēdējam brīdim baidījos, ka ziņa par manu braucienu var nonākt arī Adolfa ausīs. Vēl dažas dienas pirms izbraukšanas viņš bija atkal izniris manā ceļā. Kā man trīcēja ceļgali, viņu ieraugot! Nu viss pagalam! — tobrīd bija mana pirmā doma. Bet Adolfs nekā nezināja, tikai prasīja 100 rubļu. Ar drebošu roku izvilku naudas maciņu un pasniedzu viņam. Viņš to atvēra, pārliecinājās, ka iekšā pat 150 rubļu, un iebāza kabatā. Manī dega kāds jautājums. Sadūšojos un to arī izteicu:

„Vai tu patiesi neiedomājies, ka kādreiz laiki var arī mainīties?"

„Kāpēc gan ne?" viņš mierīgi atteica. „Tad mans brālis man palīdzēs, un es būšu vismaz tikpat lielā vietā kā tagad . . ."

Noraudzīdamās viņa aiziešanā, nešaubījos, ka viņa spējas patiešām iespētu arī to. Tādi cilvēki taču vienmēr eksistējuši, kas visos laikos un apstākļos „peldējuši pa virsu". Taču galvenais — Adolfs nekā nezināja par manu braucienu! Kāds neiedomājams brīnums! Vecmāmiņa to atkal būtu iztulkojusi citādi, kā parasti līdzīgās lietās, teikdama: „Dieva prāts, bērniņ! Bez viņa ziņas nenokrīt ne mats no galvas. Esi paļāvīgāka!"

Jā, vai arī tas nebija brīnums, ka savā dzīves ceļā satiku Mariku, ar kuŗas palīdzību nu bija pavēries ceļš uz brīvību?

Pirms aizbraukšanas gāju atvadīties no Olgas. Lielā ģimene bija saspiesta divās mazās istabiņās. Olga ar Andreju abi gāja strādāt, lai nopelnītu lieso maizes riecienu daudzajām mutēm. Ap mani sastājās Olgas bērni un lepni, citam citu pārtraucot, stāstīja:

„Arī mēs pelnam! Mēs stāvam rindās pēc cukura, labās maizes vai gaļas. Un tās tantes, kas grib vairāk par puskilo, maksā katram 50 kapeiku par stāvēšanas reizi . . ."

Šāds peļņas veids jau sen kļuvis labi pazīstams. Ar ko gan visu ļaudis padomijā nepelnās? Ja pievedumi mazi, katrs rindā stāvētājs saņem tikai puskilo atvestās preces. To izmanto bērni un veci cilvēki, lai kaut ko nopelnītu.

Noglaudīju mazākā bērna galvu, kas, glāsta iedrošināts, pastāstīja:

„Vai zini, tante Lita, mēs bijām laukos pie vectēva un tur dzirdējām radiozinas latviešu valodā."

Izbijusies paraudzījos Olgā, bet viņa, uzminēdama manas rūpes, mierināja:

„Viņi par to nerunā ar svešiem. Bet zini, pat bērni jutās aizkustināti, dzirdot par ungāru revolūciju! Varbūt tomēr kaut kas . . . Tā toreiz domājām un cerējām visi, bet atkal veltīgi. Amerikāņiem viņu pašu lietas un tirgošanās izrādījās daudz svarīgāka. Lēti solījumi un skaistas runas par brīvību nemaksā neko, tos var dot ar uzviju . . ."

„Vai zini, ka drīzumā atgriezīsies Hugo?" sarunā iejaucās Andrejs.

„Tas ir jauki, ka atkal kāds latviešu cilvēks var atgriezties savā zemē!" iesaucos, bet likās, ka manā balsī skanēja tā kā vienaldzība. „Vai ir zināms, kā viņam tas laimējies?"

„Nu, ar tās pašas krievu ārstes palīdzību, kas bijusi viņa draudzene . . . Viņa Hugo jau arī ieveda tai ārsta mākslā, pēc tam cīnījās par viņa atlaišanu."

„Ak, tad tādēļ tas viņa atsūtītais draugs, toreiz mani apciemojot, jutās tik neveikli!" mierīgi nosaku. „Katrā ziņā pasveiciniet viņu un novēliet visu labu."

Olgas skatiens ilgi vērās manī. Tikai tagad sapratu, ka esmu neviļus pateikusi par daudz, tādēļ steidzos piebilst:

„. . . ja vēl nebūšu atgriezusies no sava celojuma, kad viņš ierodas atkal Rīgā."

Atvadoties abi draugi man ilgi un sirsnīgi spieda roku. Durvīs parādījās arī Zojas pinkainā galva, un es steidzos prom.

Par visu to man tagad jādomā, sēžot vilcienā, kas mani nes arvien tuvāk Berlīnei un — brīvībai.

Taču brīvību neiegūstu tik viegli, kā biju iedomājusies. Es vienkārši nezinu, kā pārkļūt robežai, kas komūnistu valstību šķir no Rietumiem. Prasīt jau nevienam to nevaru! Ar Marikas palīdzību esmu saņēmusi atļauju īpašai operācijai Austrumberlīnē, kur strādā kāds daudz slavēts lietpratējs.

Ierodoties slimnīcā, man ilgi nākas lūgt slaveno profesoru, lai mani operē, jo viņš tam nesaskata pietiekamas vajadzības. Bet es turpinu lūgties, lai viņš operē, kaut vēlāk izrādījās, ka tas manai veselībai nāca vairāk par ļaunu nekā par labu. Bet šai brīdī, kad atrodos uz brīvības sliekšņa, man neviena cena neliekas par augstu . . .

Gulēdama pēc operācijas slimnīcā, pamazām uzzinu, kā nokļūt Rietumos. Fiziski slimāka nekā jebkad un garīgi pārmocīta, es beidzot arī pārrauju sarkanās miglas loku . . .

IZSKAŅA

Klīstot pa kādas Rietumvācijas lielpilsētas ielām, esmu apstājusies pie puķu veikala. Mans skatiens steidzīgi pārslīd tam, un es piekrītoši pamāju galvu. Atspulgs stiklā māj man pretī: jā gan, neparasts un skaists ziedu sakārtojums! Puķes man vienmēr patikušas, sagādājušas prieku acīm.

(Turpinājums seko)

Jonass Miesnieks 70-gadnieks

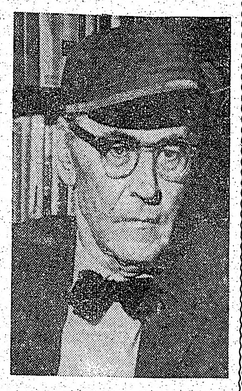

Jonass Miesnieks

Rakstnieks Jonass Miesnieks 22. novembrī atzīmēja sava mūža 70 gadu atceri. Teodora Zeltiņa sakopotajā grāmatā „Pašportreti" viņš par sevi saka: „Kā putniņš dzied, nekā nedomājot, tā es sāku rakstīt, nejautājot, vai uzrakstīto un publicēto kāds lasīs". Jonass Miesnieks sarakstījis daudz romānu, stāstu un noveļu, kā arī itin daudz dzejoļu. Viņa dzejolis „Balsis", kuŗam skaistu skaņu ietērpu devis komponists J. Norvilis, kļuvis tik populārs, ka to dzied pat privātās viesībās.

J. Miesnieka dzīve labi pārskatāma, jo tā notēlota ne tikai jau minētajā grāmatā „Pašportreti", bet vēl gleznaināk rakstnieka autobiografiskajā romānā „Dzīvības sapnis". Viņš dzimis 1896. gadā Gaujas augstienē — Jaunpiebalgas Vecviņķos tieši vecajā Mārtiņdienā. Rakstnieka visagrākās atmiņas saistītas ar Vecviņķu istabu: māte mīcījusi maizi, bet zēns mātes mīsas klēpī raudzījies kustīgajā, nemierīgajā ugunī krāsnī. Tēvs atminā iespiedies dažus gadus vēlāk, kad viņš ar savu zābaku saminis čūskas galvu. Viņa vecāki atradās stiprā brāļu draudzes ietekmē. Tēvs bija liriskas dabas cilvēks, dažos gadījumos itin stingrs; māte nervoza, jo visu pārdzīvojusi pārāk traģiski. Mazais Jonass ļoti mīlējis gana gaitas, savu iemīļoto suni Pakānu un ciešo saskari ar dabu. Pirmo izglītību viņš guvis Mārtiņskolā, kuŗu mācītājs Kēlbrants bija nosaucis Mārtiņa Lutera vārdā. Te agrāk bija mācījušies arī viņa tēvs un māte. Tai laikā tur darbojās par skolotāju dzejnieks Auseklis, kuŗa dzīvi tik gleznaini notēlojis Jānis Sarma savā romānā „Negantnieks". Pēc tam Jonass Miesnieks mācījās Jaunpiebalgas Rankas draudzes skolā, kur viņa skolotāju vidū bija arī Jānis Ducēns, velākais kaŗa ministrs, un Gustavs Tūrss, pašreizējais okupētās Latvijas archibīskaps. Tad Jonass Miesnieks iestājās Smiltenes tirdzniecības skolā, kuŗu pirms viņa bija beidzis Pēteris Ērmanis, pēc tam mācījās Longina Ausēja reālskolā Cēsīs, kuŗu sakarā ar pirmo pasaules kaŗu evakuēja uz Krieviju. Tā Miesnieks beidza reālskolu Kanskā, 150 km aiz Krasnojarskas. 1918. gada vasarā viņš atgriezās mājās un rudenī iestājās Tērbatas universitātē, lai studētu vēsturi, pievienojoties Lettonijas saimei. Sākarā ar lielinieku ierašanos Tērbatā viņš kādu laiku dzīvoja savās lauku mājās, bet vēlāk devās uz Rīgu, kur sāka strādāt par latviešu valodas un vēstures skolotāju Tailovas sieviešu ģimnazijā. 1921. gadā viņš apprecējās ar Noru Vinkmani. No 1925.—1930. gadam rakstnieks studēja tieslietas Latvijas universitātē un no 1931.—1936. gadam strādāja par papildtiesnesi Rīgas apgabaltiesā, līdztekus sākot rakstīt un publicēties periodikā. Laikā no 1936. līdz 1940. gadam J. Miesnieks bija miertiesnesis Cēsīs, bet 1940. gadā okupanti viņu aizsūtīja par krievu valodas skolotāju uz Rozuļu pamatskolu. 1944. gadā rakstnieks ar dzīvesbiedri Noru un meitām Maiju un Gundegu devās trimdā uz Vāciju un 1950. gadā ieceļoja ASV.

J. Miesnieka labākais romāns ir „Bērzupju ģimenes portrets", kuŗā notēlots viņa mātes brāļis Kaņepu Jēkabs, kas bija kluvis vājprātīgs. Tūlīt pēc šī romāna publicēti viņa stāsti krājumā „Siržu asinis". Ingolštatē, Vācijā, iznākuši J. Miesnieka romāni „Dūkas kungs un viņa māja" (1946), „Lībju gala soģis" (1948) un noveļu krājums „Dzīvības neprāts" (1949). Romānā „Lībju gala soģis" notēlotas katolisma un protestantisma ciņas mūsu zemē ap 1600. gadu. Došanās uz Vāciju attēlota romānā „Meliģās ilūzijas". Par romānu „Mīla un naids" pats autors saka: „Tajā es izbrēcu latviešu tautas postu, sanākot mūsu zemē krievu komūnistiem." Romānā „Vanda" risināta mīlestības problēma, bet „Dzīvības sapnis" ir autobiografisks romāns. Pēdējos gados iznācis J. Miesnieka dzejoļu krājums „Vizijas un īstenība" un noveļu kopojums „Kviņķu kalns".

Rakstnieka abas meitas izgājušas tautā. Gundega apprecējās ar prof. N. Balabkinu, bet, diemžēl, mira jau 30 gadu vecumā. Maija apprecējās ar medicīnas studentu, vēlāko ārstu Tālivaldi Bērziņu. Jonass un Nora Miesnieki ļoti priecājas par saviem mazbērniem — 5 gadus veco Daiņu un 2½ gadus veco Tālivaldi. Diemžēl Jonasa Miesnieka kustības spējas kļuvušas ierobežotas. Tōties viņš daudz lasa un var ar lielu gandarījumu atskatīties uz paveikto.

N. Vīksniņš

Valentine Hermane

KAROGS

Plīvoja dzimtenes debešos
Sarkanbaltsarkaņais karogs.
Plīvo svešzemes tālēs
Mūsu dzimtenes krāsas.

Brīvība liegta Latvijas zemei,
Verdzībā nospiesta latviešu cilts,
Taču ne trimdā, ne verdzības jūgā,
Nav gurusi! Nepagurst latvieša sirds!

Nepagurst gaidot brīvības ausmu,
Nepagurst ticēt, ka nebija velts
Dzīvību upuris. Latvija celsies
Brīvībā atkal, kā pacēlās reiz.

Gads steidzina gadu, un sardzē
Arvienu vēl cīnītājs stāv.
Paceļ viņš Latvijas karogu mastā
Šodien vēl trimdā, Dievs vienīgais zin,

Varbūt jau rīt dzimtenes ārēs
Sarkanbaltsarkanais karogs
Atkal raisīsies brīvs.

Rakstnieka un gleznotāja „Dvēseles dumpo"

EDUARDA VINGRA PIRMĀ GLEZNU IZSTĀDE ASV

Plašākā runā uzsvēris: „Būsim lepni uz savu pagātni!", rakstnieks, ievērojamais latviešu kaŗavīrs un Lāčplēša kaŗa ordeņa kavalieris Edvīns Mednis 12. novembrī Milvokos atklāja Toronto dzīvojošā gleznotāja Eduarda Vingra pirmo darbu skati ASV. Aicināt izstādes atklāšanai tieši Edvīnu Medni no Ņujorkas rīkotājiem — Milvoku ev.-lut. draudzei — iemeslu deva glezna „Dvēseles dumpo". Šīs liela formāta batālijas radīšanai gleznotājs ierosmi smēlies Edvīna Medņa romānā ar līdzīgu nosaukumu. Gleznā attēlots epizods pirms 50 gadiem: Ziemsvētku kaujās ievainotais plkv. Fr. Briedis, divu strēlnieku pavadīts, atstāj kaujas lauku Tīreļpurvā. Darba reālais tvērums rada pārliecinošu iespaidu, sarkanos kauju uguņu atblāzmojumos degošās debesis gleznai piešķīrdama dziļa dramātisma noskaņu un sauc atmiņā tautas dziesmas vārdus — „Kaŗavīri bēdājas, asiņaina gaisma aust." Tādēļ slavējams jaunais latviešu gleznotājs par grību mākslas darbā iemūžināt tik ievērojamu latviešu ciņu vēstures momentu! Šis darbs viņam arī atzīstami labi izdevies. — Blakus minot, mūsu trimdas gleznotāji, ar pavisam nedaudziem izņēmumiem (piem., A. Šimanis, E. Dambergs, J. Cīrulis) vairs tikpat kā nemaz savos darbos nepieskaras vēsturiskiem tematiem, kaut būtu atrodami simtiem un pat tūkstošiem sižetu.

Gleznu „Dvēseles dumpo" latviešu baznīcai un vietējai Plkv. Kalpaka skolai dāvinājis vecais strēlnieks V. Berģis, kas Milvokos pazīstams kā pašaizliedzīgs un atsaucīgs patriotisku pasākumu atbalstītājs. Par šo ievērojamo dāvanu viņam pateicās skolas pārzinis A. Bolšteins. Izstādes atklāšanas brīdī vēl runāja māc. Ed. Putniņš, komponists V. Ozoliņš, draudzes pr-ks Edv. Ritsiks un pats gleznotājs E. Vingris. Vairāki runātāji sevišķi cildināja arī dāmu komitejas darbinieci Teklu Vuciņu, kuŗai šīs izstādes noorganizēšanā sevišķi lieli nopelni.

Eduards Vingris gleznieciību mācījies Toronto Artist's Workshop vakara kursos, 1956. gadā studijās turpinājis Spānijā, bet 1957. gadā iestājies Sanfernando augstākajā mākslas akadēmijā. Te viņš studēja 5 gadus, sākumā saņemot kādas katolu organizācijas stipendiju, bet pēdējos divos studiju gados — Spānijas valsts goda stipendiju. Akadēmiju Vingris pabeidza 1962. gadā kā sekmīgākais. Tai pašā gadā viņš saņēma Paderevska fonda (Ņujorkā) stipendiju papildstudijām Indonēzijā. Tur, Jogjakartā. (Jāvas salā), viņš lasīja lekcijas par Kanadas un Eiropas gleznieciību, bet pats pētīja un studēja vietējo mākslu. Kopš 1965. gada gleznotājs dzīvo un strādā Toronto. Viņš piedalījies izstādēs Toronto, Madridē, Džakartā

(Nobeigums 5. lpp.)

Alfrēds Gāters

ĪSTAS DZEJAS PĀRSTĀVE

RITA GĀLE „KAS LIETU SAUKS", DZEJOĻU KRĀJUMS, UPESKALNA APGĀDS, 1965. GADĀ, 80 LPP.

Jaunajā krājumā Rita Gāle sakārtojusi pavisam 56 dzejoļus, pie kam vairāki sadalīti vēl pa atsevišķām daļām. Pārsteidz vispirms visai bagātīgā dažādība pantu veidojumā. Šavu vārsmu saistījumu pantos Rita Gāle ikreiz nopietni izdomājusi, pie tam, kā šķiet, vadoties no nepieciešamības paužamo domu un pārdzīvojumu izteikt dabīgos, nesamocītos vārdos. Veikli darināti soneti („Zemdegu posts", „Trijezere", „Pulkstenis", „Atgriešanās"; „Karstums"), pie kam abās kvartās gan gredzena, gan krusteniskās atskaņas lietotas brīvā izkārtojumā; tāpat tā saucamais Šēkspīra sonets ar trim kvartām un beigu divrindu („Atvadas"). Dzejoļi „No rīta" Rita Gāle beigu divrindu tālāk reducējusi par sintaktiski gan divās daļās sadalītu, bet versifikācijas ziņā par atsevišķu vienību uztveramu vienrindu. Uz vienas un tās pašas rindas atkārtojumu pirmajā, trešajā un septītajā vietā balstās septinrindu rondeletes (68, 69). Ar labiem panākumiem dzejniece izmēģinājusies arī franču balādes formā („Atvadu balāde") — no trim astoņrindām un nobeiguma kvartas veidotajā liriskajā dzejolī. Saskaņā ar tradiciju visos četros pantos katrā pēdējā rinda ir vienāda. Vairumā tomēr ir kvartu un tercu; vietām versifikācija apzinīgi atšķetināta brīvā ritmā. Bet visur jūtams, ka Ritai Gālei panta veidojums padodas bez mokām. Arī tur, kur darīšana ar brīvo ritmu, jo labi jūtam valodas sintaktisko vienību līgano plūdumu. Pavisam retas ir vietas, kur dzejnice atmetusi valodas sēmantisko vērtību un skurbi padevusies tikai vārda skaņai. Par šādu rotaļu var runāt, piemēram, 56.lpp. vārdkopās „Vijvaloda, vijies" un „putns sauc zarā: Rekurir! Rekurir! Re-kur-ir dziesma!". Kādā vietā dzejniece rotaļājas pat ar vārda nozīmi, bez īstenas jēgas kapriciozi sakārtodama dažādus adverbus. „Grābekļi meitenes dancināja pustrešu, ačgārni, visvisādi" (57). Ar šo viņa devusi savu nodevu modernās rakstniecības untumiem.

Vērts šīs vietas minēt tikai tādēļ, lai īsti saprastu, cik plaši sniedzas Ritas Gāles intereses un varēšana. Bet dzejoļu sacerēšana viņai nav poze, nav untumaina sevis izrādīšana, bet iekšēja nepieciešamība izteikt savu daiļuma pārdzīvojumu, arī prātojumu un vērojumu aistētiskā formā. Viņu literātūras vēsturnieks tālab neuzskaitīs kā laikmeta kuriozitāti, par kuŗu vēlākās paaudzes vairs nekā nezinās, kā tas, bez šaubām, būs ar labu daļu modernistu, bet kā īstas dzejas mākslas pārstāvi. Rita Gāle ir būtisks loceklis īstas dzejas kontinuitātē. Ar sevišķu atzinību pieminams, ka dzejniece pratusi un arī gribējusi iecerētajam pantam pielaikot gan valodas sintaktiskās vienības, gan vārdu un vārdkopu nozīmi. Tā, piemēram, gandrīz nekur neatrast t.s. pārnesumus, untumainu vārdkopu sakārtojumu un citas lietas, kas novirzās no valodas normām. Var teikt, ka Ritai Gālei vienlīdz nozīmīgs ir gan vārsmu saistījums pantos, gan valodas formālā un nozīmes vērtība, gan dzejoļi izteiktā doma. Dzeja viņai tiešām ir tas, kam tai jābūt — vārdu mākslai. Un vārdam nav tikai skaņas vērtība vien, bet arī saturs, un tā vērtība parādās saistījumā ar citiem vārdiem. Rita Gāle prot zinīgi izmantot visas šīs viņai dotās valodas vērtības, kā to, piemēram, vērojam arī Zentas Liepas, Zinaīdas Lazdes, Veronikas Strēlertes un Klāras Zāles dzejā.

Pār valodu runājot, jo sevišķi jāaizrāda, ka Rita Gāle vēl piedēr pie tiem autoriem, kuŗiem klausa īsta latviešu valoda. Ar to recenzents grib teikt sekojošo: Labi pazīstama ir tendence viena otra autora daiļradē savu vārdu krājumu kuplināt, Endzelīna-Milenbacha un Hauzenbergas lielajā vārdnīcā meklējot izmirušus vai maz pazīstamus vārdus. Ir pat gadījumi, kur pacietīgi salasītais vārdu krājums nepagalam neiekļaujas pašа rakstnieka valodā un nodevīgi rāda autora ciņu ar valodu un meklēšanos pa vārdnīcu. Šāda valoda tad neatbilst nevienam latviešu valodas paveidam, jo juku jukām viss savākts no dažādiem apgabaliem, dažādiem laikiem un dažādām jaužu grupām. Autora valodas mistrs nav īstena latviešu valoda. Rita Gāle prot nevainojami lietot valodu, kas neapšaubāmi ir īsta, pie tam arī gramatiski pareiza. Viņa izsakās kopti, un gandrīz nekur nav vērojams, ka dzejniece meklētos pēc vārdiem un aušotos ar izteicieniem un formām. Lai arī lietotais vārdu krājums pilnīgi atbilst parastajai valodai, tas savā saistījumā vārdkopās ir svaigs un nenoplucis. Pavisam reti sastopamas klišejas, bez kā vārda māksliniece ar Ritas Gāles dotumiem varēja iztikt. Tā, piemēram, verbs „vities" mūsu daiļradē noslīdējis līdz roba aizpildītājam, kad autors vairs nezina, ko īsteni teikt. Skaistajā dzejolī „Aizejot" Rita Gāle liek vities gaismai caur zāju kļajumiem un kapsētu. Tai pašā dzejolī neapmierina arī verbs „dvest" (vēji dvesa melodijas), jo vēju dvešana jau sen zaudējusi savu izteiksmes spēku un kļuvusi par lētu klišeju.

Panta un valodas ritma saskaņa ir viens no galvenajiem faktoriem, kuŗu dēļ Ritas Gāles dzejoļi kvalificējami jo augsti. Vietu, kur šī harmonija sākusi jukt, ir pavisam maz. Tāda rinda ir, piemēram, 45. lappusē, par kuŗas izteiksmes vērtību šaubās arī Dr. P. Vasariņš („Jaunā Gaita" Nr. 58). Jāpelē šai gadījumā, zināms, ir panta rindas beigās pamestais norādāmais vietniekvārds:

Ja bijīgs iesi, varbūt tava būs tā
Un modusies pret tevi vērsies tā
Ar dārgumiem no klēpja ēnainā.

Katrā ziņā šis dzejolis nepieder pie Ritas Gāles dzejas mākslas labākajiem paraugiem.

Var apbrīnot Ritas Gāles valodas satura skaidrību. Ar to viņa teicami izpildījusi prasību pēc vārdu un satura harmonijas, neļaudama vārdu formām sagandēt vai pat galīgi noslāpēt saturu. Tā, kā jau teicu, vārds viņai patiešām ir ar skaņas un nozīmes vērtību.

Paliekama vērtība Ritas Gāles dzejas mākslā ir poētiskā tēlainība, kuŗu raksturo oriģināls svaigums un ar visu to ļoti nesamākslots vērojums un vērojuma atstāstījums. Ir patiešām liela māksla vienkāršiem vārdiem radīt svaigu un greznu poēziju, un šīs spējas Rita Gāle demonstrē savos labākajos dzejoļos. Un tādu ir vesela rinda! Dr. P. Vasariņš augstāk minētajā rakstā iebilst, ka vietumis sevišķīgais maigums pietuvinās pārmērīgam sentimentālismam; pie tam viņš citē dzejoļa „Atvadas" rindu „Vējš lēni paver rozi kvēlāko". Šaubos, vai Ritas Gāles dzejas māksla būtu kvalificējama par sevišķi sievišķīgu. Man pat šķiet, ka nereti viņas pantos pazīb intelekts, ar ko lepojas dažs pat vīrišķīgas dzejas pārstāvi izslavēts kollēga. Citētajā rindā ir gan romantisms, bet, manuprāt, nekādā ziņā pārmērīgs sentimentālisms. Galvenais ir, ka šai romantiskajai rindai ir spēcīgs poētisks pārdzīvojums. Šāds pārdzīvojums un smalka gaume izteiksmes līdzekļu lietojumā raksturo Ritas Gāles jauno dzejoļu krājumu.

JĀNIS KLIDZEJS

Koka kāja un koka galvas

STĀSTS

(2. turpinājums)

„Bet viņam ir sirds. Varbūt vairāk nekā mums visiem kopā. Vai atceries to sanāksmi biedrībā, kur Dr. Aizups paziņoja, ka Viktora Zundes glābšanai vajadzīga niere? Arī tu tur biji. Arī es tur biju. Tur bija trīs simti. Visi trīs simti sēdējām tautiskā klusumā. Vienīgi Tālis Zemzems piecēlās un aizgāja pie Dr. Aizupa aprunāties. Vai tu to sapulci atceries? Vai no tās sapulces noskaņas tev nekas nav iespiedies atmiņā tāds, kas var palikt uz mūžu? Vai tu, Alda, neatceries?"

Visi sēž pāris minūšu klusumā, var pat acu mirkšķināšanu sadzirdēt. Osvalds nokāsējas pirmais.

„Tas bija tikai tāds tam Koka Kājam labvēlīgs gadījums. Pēc ārstu atzinuma viņa asinsgrupa bija labvēlīga nieres pārstādīšanai. Arī ar visu to varēja gadīties, ka viņi abi būtu bijuši belgti," noteica Osvalds.

Ilze dzird viņa vārdus kā no tāluma. Viņai liekas, ka vīrs, māsa un māte aizietu arvien lielākā tālumā. Mēs esam vienu asiņu, viena ģimene, dzīvojam zem viena jumta, bet kāpēc mēs dzīvojam tik tālu viens no otra? Kur ir tā vieta, kur mēs varētu satikties kā cilvēki un dalīt un mainīt to, kas mums visiem ir kopīgais kā cilvēkiem?

Vai mēs esam — cilvēki?

Kur un kad tas sācis nodilt? Ne jau mums vien, šajās Osvalda un Ilzes Dunvaldas pārtikušajās, pat bagātajās mājās. Visur citur. Visos citos. Vai tas ir noticis galvās vai sirdīs?

Varbūt galvas ir pelgušas domāt? Varbūt Tālim Zemzemam ir taisnība, ja viņš savā rūgtumā tās sauc par koka galvām? Un ja galvas vairs nedomā, tad sirdīm vairs nav kalpojuma ceļa. Visi ir tik steidzīgi. Jāstrādā un jāstrādā, lai visa būtu vairāk. Vēl vairāk. Vēl vairāk.

Bet kāpēc? Kāpēc? Ko lai ar visu to iegūto mantu darām? No tā vien lai radām labsajūtas un laimes jušanu?

Ilzi no viņas domām atmodina Alda:

„Tev pusaudzes sapņainā mīlestība uz to Koka Kāju un viņa grāmatām vēl nav pārgājusi."

„Tas nav tas, kā tu to iedomājies. Redzi, Tālis Zemzems ar savu dzīvi, ar savām domām, ar savām runām un grāmatām ir tāds kā karogs, ap kuŗu vēl ir kaut kāda ticības gaisma mūsu pliekanajā, sausajā, mēbelētajā līdzenumā. Viņš dod cerību, ka cilvēks vēl var būt cilvēks. Tas ir tas. Mums vairs nav karogu. Latvijas karogu mēs pagodinām tikai gadā reizi. Un arī tikai ar paradumu, bet ne ar sirdi. Karogi ir vajadzīgi arī ikdienai. Tālis Zemzems ir tāds karogs."

To pateikusi, Ilze skatās apkārt un gaida, ka kāds no viņas ģimenes sapratīs to, ko teikusi. Nenāk ne vārda, ne acu skatiena.

„Labi, tev viņš ir karogs," asi noteic vīrs. „Labi, ka atzīsties, ka tev citu karogu nav. Bet tagad labi ieklausies, ko es tev teikšu: tu šo karogu vairs neiesi satikt! Nekad. Man nav iebildumu, ka tu šo savu karogu skaties no tālienes, tā — kā karogus jāskatās. Vai saproti?"

Ilze brīdi sēž klusēdama. Tad pieceļas un iziet no istabas. Iegājusi guļamistabā, viņa atlaižas gultā uz muguras un kādu brīdi klusi raud.

Tad tā šī tiesa beigusies? Vai beigusies? Un par kādu noziegumu? Kā tas viss sācies?

Viņa skatās griestos, aizdomājas atpakaļ par gadiem. Viņa ir atkal Vācijas bēgļu nometnē un viņai ir 14 gadu.

2.

Alda un Viktorija nevar un nevar beigt runāties. Tam jābūt kādam lielam noslēpumam. Ilzei gribētos kaut ko no visa tā sadzirdēt.

Brīžiem viņas abas smejas, tad sačukstas un atkal smejas. Drīzi vien viņas piemirst savus noslēpumus pietiekami sargāt, viņu klusā pārspriešana pāriet dzīvā balsī, un Ilze saprot, ka tās nav nekādas nieka lietas, par ko viņas pārrunā. Tiek pieminēts gan Egons, gan Leons, gan Oskars, gan arī Pēteris. Alda saka:

„Jauki zēni, bet viņi ļoti, ļoti parasti: kādi viņi bija vakar, tādi ir šodien, tādi paši viņi būs arī rīt."

Viktorija dziedošā balsī atkārto:

„Tādi paši, tādi paši . . ."

Paklusējušas brīdi, viņas runā sērīgāk un reizēm pat nopūšas. Viktorija saka:

„Posts un gaŗa diena!"

Alda nopūšoties runā skaidrāk:

„Es jau tev teicu: tas ir īsts kurmis, vairāk nekas!"

Ilze paslien galvu. Viņai ļoti gribētos zināt, kuŗš gan īsti ir tas nelaimīgais, kas Aldas acis tapis par kurmi. Alda prot cilvēkus sijāt, un viņa pati saka, ka nekad vēl neesot maldījusies.

Ilze sēž piecu soļu atstatumā no viņām un abām rokām tur grāmatu, bet viņas acis nekā nespēj tikt tālāk par tām pašām rindām, kuŗas pārlasījusi jau pirms stundas. Nē, galu galā tās nav nekādas parastu burtu un vārdu rindas, tās ir cietas kā stieples un acis padara stīvas. Tādas rindas var būt tikai vēstures grāmatā. Kas tev no tā tiek, ja tu tās lasi: Itālijas apvienošanās, revolūcija 1848. gadā, Ferdinands II. Ja tāds vai cits kāds tur spokojies pirms kādiem simt gadiem, kāpēc gan viņam jāspokojas arī vēl šodien? Un tā, lūk, esot vēsture!

Ilze pakrata galvu un domā: Pasaule līdz pašam jumtam pilna ar visādiem krāmiem.

Tad viņa kādu mirkli ar domām ir rītdienā un klasē: Vēstures skolotājs ir jauns, viņam ir melni mati, un ja tu zini un proti uz vaicāto pareizi atbildēt, viņš skatās tevī un smaida tā, ka tu, gribi vai negribi, vari just, ka viņa smaids sakustina tavas uzacis. Visas pirmās klases meitenes tā saka.

Ilze nopūšas: Tomēr jāmācās . . .

Viņa tikai vēl īsu brīdi grib paskatīties un paklausīties, ko tur viņas lielā māsa Alda ar savu draudzeni Viktoriju dara un runā.

Alda piegrūž ar elkoni Viktorijai pie sāniem un saka:

„Mazā klausās. Labāk lasīsim tālāk. Te daudz interesantu vietu."

Viņas abas nolaižas zālē, atspiežas uz elkoņiem, un viņu galvas noliecas pār grāmatu. Alda atliec un pašūpo kājas un lasa balsī.

Ilze savelk pieri: Kas par muti māsai — mazā klausās! Vai jūs domājat, ka man jūsu Egoni, Oskari un Pēteŗi vajadzīgi? Manis dēļ jūs glabājiet viņus pūdeŗa kārbiņā!

Jā, šīs nu lasīs grāmatu . . . Lasait kaut pašu elles bībeli, ja jums gaŗlaicīgi, lūdzu! Mazā klausās! — Ilze spītīgi atkārto pie sevis.

Tā nav pirmā reize, kad Alda Ilzei mēģinājusi iedurt ar augstprātībā teikto — mazā. Bez Aldas pamācībām, Ilze pati zina, ka nav lāga būt tikai četrpadsmit gadu vecai.

(Turpinājums sekos)

TVIJA

ĒSDIENA, 1966. G. 23. NOVEMBRIS

REDAKCIJA TORONTO.

— Alfrēds Vinčels, 508 Palmerston
nt.; tālr. 531—4533;
— Silvija Ancāne, sasniedzama re-
39;
Rūdolfs Noritis, 1749 Victoria Park
rough, Ont.; tālr. 759—8076;
nts Podnieks, 26 Underhill Dr., Don
—6933;
lis Teteris, 17 Chester Hill Rd.,
3—4226.

CIJA EIROPĀ:
4 Münster/Westf., Von Einem Str. 19.
iskriptus pēc vajadzības īsināt. Ne-
neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta at-
marka (Kanadā) vai starptautiskais
ēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem
iktās domas ir rakstītāja personīgs
umā atbilst arī redakcijas viedoklim.
V un Kanadā — par mēnesi $1.50;
nēn. $4.50; 6 mēn. $8.50; par gadu
06. Atsevišķa numura cena 20 centu.
ludinājumu daļā $1.60, bet tekstā
20 — $6.40 par 1 collas slejas telpu.

Dz. ● Plašākais sarīkojums Losan-
s bi- dzelosā palaikam mēdz būt Dien-
pbrī- vidkalifornijas latviešu ev.-lut.
šķi- draudzes rudens bazārs, kuŗš par
to tādu izvērtās arī šogad, pulcinot
ūks vairāk nekā 300 apmeklētāju. Sa-
ādas, rīkojumam draudzes mācītājs bi-
ības ja sagatavojis plašu programmu,
eder kuŗa skatītājiem „gāja pie sirds".
gluži Dažādo laikmetu latviešu dzej-
azo- nieku mīlestības dzejoļus lasīja
inie- Losandželosā reti dzirdamā ak-
ko trise Marija Vidnere-Ozoliņa.
ku- Kādu amerikāņu skeču bija lat-
ja viskojis E. Caune un iestudējusi
pie- Maija Cukure ar Arni Tubeli, tē-
nais lotāji spēlēja it profesionāli. Pro-
dzie- grammas „magnēti" tomēr bija
egs, Elmāra Caunes komēdijas „Āt-
āt- rās kristības" pirmuzvedums,
lat- kuŗa bija īpaši rakstīta šim va-
eju- karam. Se jau pašā sākumā dzie-
sie- dātāja Aina Lūse un drāmas pro-
pie- fesors Māris Ubāns komiskās
ndēļ lauciniekuļomās sajūsminā ja
ksli- skatītājus. Par nozēlošanu, komē-
Dai- dijas tālāko norisi traucēja tai
ora- pašā laikā apakšējā zālē dārdinā-
ap- tā dzesa mūzika, kuŗa neaprima
avo- arī tad, kad rīkotāji lūdza izprat-
ne- ni un klusināt spēli. Tā komē-
uru dijas tēlotāji — Jānis Leimanis,
ap- Bonita Kartere un Spodra Lej-
alli niece nespēja vairs īsti atraisīties
gro- spēlē, bet klausītājiem daudz kas
ēm palika nedzirdēts. Tomēr visi par
ldi- jauno komēdiju izteicās atzinīgi.
ām. Skatuvi bija iekārtojusi Austra
ol. Caune, gaismas pārzinīja Ilgvars
sas Dižgalvis. Bazāra balles loterijā
pal- galveno laimestu — 1967. gada
ul- krāsu televīzijas aparātu ieguva
tas Antonija Klinsone. Lozes, ēdie-
ju- nus un atspirdzinājumus izpirka
bū- īsā laikā. Apgrozījums bija ap
vai- 2000 dol., kādēj draudzes darbam
paredzams labs atlikums. M. V.

pasveiciniet viņu un novēliet vi-

s ilgi vērās manī. Tikai tagad
neviļus pateikusi par daudz, tā-
t:

nebūšu atgriezusies no sava ce-
erodas atkal Rīgā."

draugi man ilgi un sirsnīgi
is parādījās arī Zojas pinkainā
os prom.

an tagad jādomā, sēžot vilcienā,
n tuvāk Berlīnei un — brīvībai.

eiegūstu tik viegli, kā biju iedo-
ārši nezinu, kā pārkļūt robežai,
stību šķir no Rietumiem. Prasīt
nevaru! Ar Marikas palīdzību
auju īpašai operācijai Austrum-
kāds daudz slavēts lietpratējs.

nnīcā, man ilgi nākas lūgt sla-
māni operē, jo viņš tam nesa-
vajadzības. Bet es turpinu lūg-
kaut vēlāk izrādījās, ka tas ma-
vairāk par jaunu nekā par labu.
trodos uz brīvības sliekšņa, man
kas par augstu . . .

operācijas slimnīcā, pamazām
Rietumos. Fiziski slimāka nekā
rmocīta, es beidzot arī pārrauju
u . . .

IZSKAŅA

as Rietumvācijas lielpilsētas ie-
ies pie puķu veikala. Mans ska-
līd tam, un es piekrītoši pamāju
klā māj man pretī: jā gan, ne-
ziedu sakārtojums! Puķes man
sagādājušas prieku acīm.

(Turpinājums sekos)

Latvijas valstssvētku svinības Toronto

(Pārnesums no 1. lpp.)

J. Žmuidzinas, saslimušā Igaunijas ģenerālkonsula J. E. Markusa novēlējumus nolasīja Igaunu centrālās padomes pr-dis H. Parkma, bet Toronto pilsētas vecākais F. Givens savā apsveikumā cildināja latviešu kultūrālo rosību un brīvības milestību: „Brīvība ir nedalāms jēdziens, un tādēļ nav svarīgi, vai cīņa par brīvību notiek Latvijā, Vietnamā vai kur citur." Kanadas ministru prezidenta L. B. Pirsona apsveikumu nolasīja federālā parlamenta loceklis Dr. S. Haidašs, pievienojot arī savus personīgos apsveikumus, cildinot mūsu patriotus un brīvības cīnītājus. „Nāks diena, kad ar Dieva palīdzību un cilvēku izpratni Latvija atgūs zaudēto brīvību, tāpat kā mēs to baudām še Kanadā," — savu novēlējumu izteica Parkdēlas iecirkņa parlamenta loceklis. Savstarpējās sadarbības līgas vadītājs M. Jakubecs savu apsveikumu, līdzīgi iepriekšējiem gadiem, nolasīja latviešu valodā, aicinot saslēgties kopdarbībā cīņā pret brīvības ienaidnieku — komūnismu.

Rakstveida apsveikumus bija sūtījuši Ontario provinces premjērs Dž. Robarts, federālās valdības ministri P. Heljers un Dž. Pikersgils, provinces valdības ministri Dž. Jaremko un A. Grosmans, kā arī vairāki parlamenta locekļi.

Viesu vidū valstssvētku aktā bija ieradušies arī ASV ģenerālkonsuls A. B. Morlends ar dzīvesbiedri, Toronto pilsētas valdes kontroliere M. Kempbella, aldermanis Dž. Pičinini, kandidāts uz pilsētas vecākā amatu R. Ārčers, BTFK pr-dis J. Šimanovičus, viņa vietnieks H. Kulangs, Etniskās preses kluba pr-dis Dr. J. Kiršbaums, A. Malonijs, A. Lamports un daudzi citi sabiedrības, politisko partiju un etnisko grupu pārstāvji.

Valstssvētku aktā LNAK valdes priekšsēdis nolasīja paziņojumu par Tautas balvas piešķiršanu biskapam J. Rancānam, kas mūsu laikrakstā jau publicēts. LNAK valdes priekšsēdis Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda uzdevumā pasniedza piešķirtos atzinības rakstus par izciliem sniegumiem. daiļamatniekiem A. Gugānam un O. Neimeram.

Svētku koncertu ievadīja pianiste Vēra Leinvēbere-Langenfelde ar Volfganga Dārziņa „Sonāta Nr. 2". Laimdotai Gleškei, kura dziedāja tautas dziesmas kokles pavadījumā, nācās dot piedevu, bet Toronto apvienotais latviešu koris diriģenta A. Purva vadībā dziedāja četru latviešu komponistu dziesmas, valstssvētku izskaņai nodziedot „Beverinas dziedonis" ar brīvmākslinieku Viktoru Kviesi pie ērģelēm.

R. N.

LNAK valstssvētku pieņemšana

ATKLĀTA ANDREJA LAPIŅA GLEZNU IZSTĀDE

Līdzīgi iepriekšējiem gadiem, arī šogad Latvijas valsts dibināšanas dienas svinības Toronto ievadīja LNAK valdes rīkotā pieņemšana 18. novembra vakarā Latviešu namā Toronto, pulcinot kuplā skaitā mūsu draugus un labvēļus no Ontario provinces un Toronto pilsētas vadības, vietējās kanadiešu sabiedrības un vairākām etniskām grupām, kā arī latviešu organizāciju vadītājus un aktīvākos darbiniekus. Pieņemšanas laikā arī atklāja veclatvieša Andreja Lapiņa gleznu izstādi. Uzrunājot viesus, LNAK valdes pr-dis J. Niedra, norādīja, ka mākslinieks A. Lapiņš Kanadā ieceļojis gadsimtu mijā un izvirzījies redzamā vietā šejienes mākslas dzīvē. Šī izstāde notiek LNAK protektorātā un reizē ir mākslinieka 100. dzimšanas dienas atcere. Pēc tam izstādi atklāja pazīstamais kanadiešu mākslinieks D. Makdonalds. No izstādītajām 50 gleznām lielākais vairums atrodas igauņu režisora R. Andres īpašumā, bet liels skaits gleznu izstādītas arī pārdošanai. Izstāde Latviešu namā turpināsies līdz 4. decembrim.

Pieņemšanā vairāk nekā 200 viesu vidū bija arī Ontario provinces valdības ministrs A. Grosmans ar dzīvesbiedri, parlamenta loceklis A. Kolings, ASV konsuls Toronto A. B. Morlends, Lietuvas ģenerālkonsuls A. Zmuidzinas, Igaunijas ģenerālkonsula pārstāvis un centrālās padomes pr-dis H. Parkma, bijušais Latvijas ģenerālkonsuls R. N Braisons, pilsētas valdes kontrolieris R. Ārčers, pilsētas valdes aldermaņi Mērija Temple, Margareta Kempbela, J. Picinīni un vairāki citi pašvaldības darbinieki, Etniskās preses kluba pr-ks Dr. J. Kiršbaums, savstarpējās sadarbības līgas vadītājs J. Jakubecs, BTFK prezidija locekļi, vairāki etnisko laikrakstu redaktori, centrālo organizāciju pārstāvji un ievērojams skaits sabiedrībā pazīstamu personu. Tālākais viesis pieņemšanā bija no Argentīnas iebraukušais mākslinieks Gvido Brūveris un ASV latviešu ACEN latviešu delegācijas vadītājs un pārstāvis un ALAs priekšsēža vietnieks A. Bērziņš.

Šī pieņemšana bija viena no plašākajām pēdējo gadu laikā un uzskatāma par teicamu Latvijas valstssvētku ievadījumu.

R. N.

Ilgi gaidita izstāde

ARGENTĪNA DZĪVOJOŠĀ LATVIEŠU MĀKSLINIEKA GVIDO BRŪVERA GLEZNU ŠKATE TORONTO

Mākslas dzīve Toronto vienmēr bijusi sevišķi rosīga un augstvērtīgiem sarīkojumiem bagāta, kuŗos redzamu vietu ieņem mūsu tēlotājmāksla. Bez pašu māju mākslinieki Toronto ar savu gleznu izstādēm viesojušies daudzi redzamākie mākslinieki gan no pārējām Kanadas pilsētām, gan arī kaimiņzemes ASV. Blakus jau pazīstamajiem vārdiem stājušies daudzi jaunās paaudzes pārstāvji, atstājot mūsu mākslas laukā savu vārdu kā svaigu vagu pavasaŗa tīrumā. Nereti redzētas arī kopizstādes, kā, piemēram, šāgada Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda izstāde, kuŗā kaut vai ar dažiem darbiem pārstāvēti bija arī Eiropā un citur dzīvojošie latviešu mākslinieki. Tomēr tālu dzīvojošo mākslinieku patstāvīgas izstādes bija grūti iedomājamas dažādu tīri tehnisku grūtību dēļ. Tādēļ saprotama kāpinātā interese vietējā sabiedrībā par Argentīnas mākslinieka Gvido Brūvera izstādi.

Pateicoties Bergdona mākslas galerijai un tās īpašniekiem Silvijai un Albertam Bergam-Bībergeram; tagad šī ilgi gaidītā izstāde beidzot pieejama Toronto mākslas cienītājiem. Jau 17. novembŗa vakara stundā izstādes atklāšanā pulcējās ievērojams skaits latviešu un vietējās kanadiešu sabiedrības pārstāvji, to vidū vairāki no citām Kanadas pilsētām. Izstādē ieradies arī pats mākslinieks Gvido Brūveris, kas nodomājis Kanadā uzturēties līdz gadu mijai, gan apciemojot savus kollēgas un draugus, gan arī iepazīstoties ar šejienes mākslas dzīvi. Viņa līdz atvestās 26 eļļas gleznas un 11 tušas zīmējumu arī mākslas entuziastam bez īpašām zināšanām paveŗ acij tikamu, bet neparastu krāsu bagātību un kompoziciju. Savdabīga šķiet arī motīvu izvēle, sevišķi izceļoties piecām gleznām no „Donkichota". Ka Gvido Brūveris bijis gaidīts un uz izstādi liktās cerības nav publiku pievīlušas, liecina arī desmit jau pārdotie darbi tūlīt pēc izstādes atklāšanas.

Gvido Brūveris dzimis 1922. gada 26. oktobrī Rīgā un gleznieciības studijas uzsācis Latvijas mākslas akadēmijā, bet papildinājies Austrijā, kur nokļuva 1945. gadā un strādāja vairākās izdevniecībās par ilustrātoru-karikatūristu. 1949. gadā mākslinieks iecelojā Argentīnā, kur turpināja ilustrātora darbu kādā no vadošajām izdevniecībām. Līdztekus tiešajam darbam viņš intensīvi nodevās gleznieciībai un deva patstāvīgas izstādes 1957., 1958., 1960., 1963., 1964., 1965. un 1966. gadā. Pašreiz Gvido Brūverim parakstīts ekskluzīvs līgums ar pazīstamo mākslas galeriju Dynasty Buenosairesā.

Gvido Brūveŗa gleznas atrodas ne tikai daudzās privātās kollekcijās, bet arī vairāku Argentīnas muzeju īpašumā. Starptautiskā mērogā viņa lielākais panākums ir internacionālā konkursā iegūtā otrā godalga „Donkichota" ilustrēšanai. Starp 210 redzamiem mākslinieki no Spānijas, Francijas, Itālijas, Japānas, ASV un citām valstīm latviešu panākums, ievirzoties 13 godalgojamo vidū un tur savukārt iegūstot otro godalgu, uzskatāms par teicamu garantiju viņa darbu kvalitātei arī nule atklātajā izstādē Toronto, kuŗa Bergdona galerijā (180 Davenport Road) turpināsies līdz 3. decembrim.

Tālais viesis ar savām gleznām un zīmējumiem atvedis patikamu un vērtīgu mākslas baudījumu, ar kuŗu ieteicams iepazīties ikvienam mākslas cienītājam. Šo rakstu pabeidzot, esmu pārliecināts, ka Gvido Brūveŗa ceļasoma atceļā uz Argentīnu būs ja ne gluži iztukšota, tad noteikti gandrīz pilnīgi atvieglināta.

R. N.

TORONTO ZIŅAS

● Latvisko paražu kopēji Burtnieki 27. novembrī plkst. 12 dienā Latviešu nama pagraba zālē rīko kaŗavīru pieminekļa papildināšanu, ka Kanadas DV zemes valdes vārdā ziedus nolika biedrzinis A. Akmens, bet šai sakarā minētais Fr. Freibergs no vecajiem strēlniekiem.

● Pēc agrāko gadu paražas arī šogad 18. novembŗa vakarā Sv. Andreja baznīcas skautu mītnē pulcējās Rīgas skautu vienības mazskautu pulciņš svinīgajam solījumam. Šogad mazskautu solījumu nodeva 15 zēni, saņemot nozīmes un kaklautus. Solījumu pieņēma vad. A. Pērkons.

● Labi apmeklēts bija valstssvētku dievkalpojums Sv. Andreja baznīcā 18. novembŗa vakarā. Ar dziesmām to kuplināja draudzes koris dir A Purva vadībā, bet māc. Ā. Cops atzīmēja arī draudzes ērģelnieka prof. T. Ķeniņa 15 gadu darbu, jo tieši 18. novembrī komponists uzsācis šos pienākumus, kuŗus ar lielu milestību veicis visus šos gadus. Pēc dievkalpojuma draudzes dāmu komitejas pr-ce A. Ķikule pasniedza prof. T. Ķeniņam ziedus, bet draudzes pr-ks R. Roze aploksni.

● Tērvetes skautu vienības vecāku sapulci 14. novembrī vadīja padomes priekšsēdis A. Ancāns, protokolēja V. Poriete. Vecāku padomes darbs iepriekšējā gadā devis 500 dol. lielu atlikumu. Par vienības darbību, kas bijusi sekmīga, ziņoja vienības pr-ks P. Plaudis, roveru dzimtas vecākais J. Deksnis un mazskautu pulciņa vecākais K. Porietis.

Vecāku padomē, līdzšinējam priekšsēdim A. Ancānam atsakoties kandidēt, ievēlēja I. Toži, A. Hābi, A. Ķivlienieci un V. Poriet. Vienības Ziemsvētku eglītes vakaru nolēma rīkot 11. decembrī plkst. 4 dienā DV namā.

● Sv. Andreja draudzes 1. adventa dievkalpojumā 27. novembrī plkst. 11 no rīta ar čella solo piedalīsies Juris Ķeniņš. Plkst. 7 vakarā notiks adventa svētvakara dievkalpojums, kuŗā piedalīsies Toronto luterāņu draudzes ar saviem koriem un solistiem.

● TLMM klubs 27. novembrī plkst. 12 dienā rīko šīs sezonas pēdējās tītaru šaušanas sacīkstes lauku īpašumā Bērzainē. Viesiem un sacensību dalībniekiem paredzētas arī siltas pusdienas, bet nobeigumā saviesīgs vakars ar deju.

● Latviešu koncertapvienības šīs sezonas otrā koncertā 24. novembrī plkst 8.30 vakarā Latviešu namā koncertēs mūsu jaunās paaudzes pianists Arturs Ozoliņš.

● Latviešu katoļu vienības rudens balle ar bazāru notiks 26. novembrī plkst. 7.30 vakarā Lansdowne Assembley Hall telpās pie Queen St.

● Sv. Jāņa draudzes valstssvētku dievkalpojumu 18. novembŗa vakarā ar tautas dziesmām kuplināja baritons Alberts Vītols, ērģeļpavadījumus veicot brīvmāksliniekam Viktoram Kviesim. Archibīskaps A. Lūsis spredikī pakavējās pie pirmajiem gadiem pēc Latvijas atstāšanas, kad viesiem dzimtene vēl bija sirdīs, kad arī baznīcas bija pilnas dievlūdzējiem, bet tagad stāvoklis mainījies. Valstssvētku svētrunā archibīskaps nosodīja arī mūsu laikrakstu.

HAMILTONA

● Kā katru gadu, arī šogad Kristus draudzes dāmu komiteja līdzekļu gūšanai savam baznīcas darbam rīkos Ziemsvētku tirdziņu, kas notiks 26. novembrī plkst. 6.30 vakarā baznīcas apakšējās telpās. Paredzēta plaša mantu loterija, priekšnesumu daļā uzstāsies jaunatnes tautas deju kopa L. Moruses vadībā. Ieeja pret ziedojumiem.

● Budulīši, budulīši, Es jūs labi pamielošu; Došu alu, cūkas šķiņķi. Baltas maizes kukulīti. (Tautas dziesma) — Nabaga budulīšiem solījumu godam izpildīja Hamiltonas Latviešu biedrības dāmu komiteja, kad Mārtiņvakara sarīkojumā 12. novembrī „atbrauca Mārtiņš, atrībināja". Vakara tālākā gaitā māc. E. Ķergis nolasīja interesantu referātu par Mārtiņu vēsturisko izcelšanos. Dziedāja solists J. Cers un J. Vilks Dzintras Reines klavierpavadījumā. Neiztrūka arī J. Vilka humoristisku deklamāciju. Nobeigumā bija kopmielasts pie bagātīgi klātiem Mārtiņa galdiem ar pašdarinātu miestiņu. Aizbrauca Mārtiņš, norībēja... — Iņš.

Teātŗa dienu programma

Pēc Latviešu teātŗu apvienības Ziemeļamerikā nodibināšanas, viena no jaunās organizācijas iecerēm bija rīkot plašāka apmēra sarīkojumu teātrinieku saimes vienošanai, drāmatiskās mākslas sniegumu demonstrēšanai, profesionālām pārrunām un plašākas sabiedrības informēšanai par trimdas teātŗa norisēm. Tā radās doma par teātŗa dienu rīkošanu, kādas ar labiem panākumiem jau katru gadu notiek Austrālijā. Par pirmo teātŗa dienu vietu izraudzīja Toronto, rīcības komitejas vadību uzticot DV teātŗa Kanadā vadītājai Intai Purvai.

Tagad visi priekšdarbi, pārvarot arī dažas neparedzētas grūtības, ir paveikti, un 25. novembrī plkst. 7.30 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās atklās pirmās latviešu teātŗa dienas Ziemeļamerikā. Plkst. 8 vakarā turpat notiks pirmā izrāde, Čikagas latviešu teātŗa kopai sniedzot lietuviešu rakstnieka A. Kaiŗa lugu „Diagnoze". Nākošā izrāde notiks 26. novembrī plkst. 2 dienā Jarvis Collegiate telpās, kur DV Milvoku apvienības teātŗa kopa uzvedīs A. Brigaderes lugu „Lolitas brīnumputns". Tai pašā dienā plkst. 6.30 vakarā Sv. Andreja baznīcas zālē pēdējo izrādi teātŗa dienu ietvaros sniegs DV teātris Kanadā — A. Brigaderes drāmu „Raudupiete".

Īpaša žūrijas komisija vērtēs atsevišķo teātŗa kopu sniegumu un labākajam ansamblim piešķirs Adolfa Alunāna ceļojošo piemiņas balvu. To ieguvējiem pasniegs 26. novembrī plkst. 9 vakarā Latviešu nama pagraba zālē rīkotajā draudzības vakarā, kuŗa vadību uzņēmies aktieris E. Ābele. Tajā paredzēt vairāki jautri priekšnesumi.

Bez jau minētajām izrādēm un draudzības vakara teātŗa dienu ietvaros notiks arī vairākas sanāksmes. 25. novembrī plkst. 10 rītā Latviešu namā paredzētas diskusijas par tematu „Vai aktierim vajadzīga spēles teorija?", plkst. 12.30 dienā turpat diskusijas par tematu „Režisors — auŗdzinātājs vai aktieris?", bet plkst. 2.30 dienā pārrunas par Latviešu teātŗu apvienības Ziemeļamerikā darbību un mērķiem. Plkst. 4.30 pēcpusdienā sekos filmu un diapozitīvu izrāde par latviešu teātŗu dzīvi un darbu.

Sestdien, 26. novembrī, plkst. 9 rītā Sv. Andreja baznīcas telpās sāksies Latviešu teātŗu apvienības Ziemeļamerikā gadskārtējā sapulce.

Visi teātŗa dienu sarīkojumi ir publiski un ikviens interesents aicināts piedalīties.

Iepriekš nepārdotās ieejas kartes teātŗa izrādēm un draudzības vakaram būs dabūjamas arī sarīkojumu vietās pie kases.

R. N.

MAZĀM PĀRDOMĀM

Par labā un jaunā atbalstīšanu

Ikviens, kas netic labajiem spēkiem, atbalsta daiļmoniskos — jaunos spēkus.

Edvarts Tūters

Sveicam

KRIŠJĀNI GALVĀNU

70 gadu jubilejā!

DV Toronto saime

Uzaicinājums daiļamatniekiem

DV tradicionālais Ziemsvētku tirdziņš notiks Toronto 10. un 11. decembrī, Latviešu namā. Visi daiļamatnieki laipni lūgti pieteikt savus ražojumus vēlākais līdz 26. novembrim, lai rīkotāji varētu rezervēt vietu —

DV GRĀMATNĪCĀ, 491 College Street, Toronto,

telefons 921-7121.

JUBILEJA UN ROZES

IMPRESIJAS

Rudenigs svētdienas rīts. Vējš ielās kliedē nobirušās kļavu lapas. Tās sausi čaukst zem soļiem. Kļavas lapa — Kanadas nacionālais simbols karogā, naudas monētās, uz oficiālām aploksnēm un papīriem. Sarkana kļavas lapa nobirušas pie kājām starp citām. Gandrīz negribas tās iemīt dubļos.

Ir arī kļavu lapas citādā zīmējumā, kuŗu veido divi, viens uz otra pārlikti un pretējā virzienā apgriezti trijstūŗi ar nocirstu apakšējo smaili, pie kuŗas divas stateniskas līnijas veido lapas kātu. Pie tā lasāmi gadu skaitļi: vienā pusē — 1867, otrā — 1967. Tas ir Kanadas 100 gadu jubilejas simbols. Lapas baltais zīmējums redzams zilas krāsas karogos, kuŗus uz dažādām celtnēm rausta rudens vējš, uz firmu preču katalogu vākiem, reklāmām un visur, kam sakars ar naudu un veikaliem. Tikai drusku jāpaturpina viena trijstūŗa abas sānu līnijas līdz pilnai smailei uz lapas kāta pamatni, lai iegūtu sešstūrainu zvaigzni. Zvaigznes un lapas ir ļoti līdzīgas.

Miksti un bez trokšņa pa asfaltu aizslīd retas automašīnas. Tās brauc uz baznīcām. Daudzās no tām notiek divi dievkalpojumi vienā svētdienā. Še Dievu lūdz vairāk nekā citur, un, laikam, arī vairāk grēko nekā visur citur.

Sveiciena vietā kāds runīgs kājnieks ziņo par jauko rītu un apjautājas, kurp iedams? Uz baznīcu? — Nē, uz tiesu! Jautātājs samulst un pēkšņi palēnina soli. Varbūt tiešām bīstams nodziedznieks, kam svētdienas rītā jāsteidzas uz tiesu?

Latviešu nama auto novietnes laukumā daudz vairāk mašīnu nekā parasti šai stundā. Rudens vējš še slauka papīrus un uz grīdas gaisā puteklus. Stikla šķembas ir smagākas. Tām stipras vējš, kas izlaužas no namu spraugām, skrej pāri.

Nama apakšējā zāle neparasti uzposta, galdu sakārtojums citāds. Šoreiz tā ir tiesas zāle, kuŗā sabiedriskajai tiesai jāizspriež, vai laikraksts „Latvija Amerikā" grauj nacionālo disciplīnu, vai — ne. Valstisko iekārtu nevar sagraut — tās mums vairs nav. Krēslos publikas daudz vairāk nekā varēja sagaidīt šai svētdienas rīta stundā. Iespaids kā īstā tiesā, ar oficiālo nopietnību, bet tikko jaušamu rotaļīgu apakštoni.

Tiesas spriedumu var zilēt jau pirms tā pasludināšanas. Nav grūti arī uzminēt, kuŗai pusei pieder publikas sirds. Tas ir laikraksts, kuŗam tiesas zāle velti savas simpatijas un aplausus. Spriedums! Tiesas sēde beigusies. Brīvais vārds uzvarējis, publika gandarīta.

Tūliņ seko svētku koncerts turpat, tad jubilejas azaids stāvu zemāk — pagrabā. Latviešu pagrabos — privātās ēkās vai sabiedriskos namos — vienmēr valda intims siltums. Šis siltums vispirms bija sajūtams Ţonijas Krūkas rokās, kuŗas tā sniedza abas reizē. Pirms vairāk nekā divdesmit gadiem viņas roku gadījās paspiest redakcijā Liepājā, kad fronte bija pietuvojusies jau pie Priekules un Nīcas, un mežos klīda komūnistu kaitnieki. Tonija Krūka bija nākusi tieši no meža, laikam no kādas mežsarga mājas, kuŗa mežabrāļi tikko ielauzušies, meklējot kaut ko ēdamu. Stāstot par šo iebrukumu, Tonija Krūka ar viņai piemītošo temperamentu un gaišo humoru minēja, ka mežabrāļi viņu „drošinājuši": „Nebīstieties, mēs esam latvieši!"

Redzot atkal šo dzimtenes meiteni pēc divdesmit gadiem ar rozēm rokā jubilejas vakarā, pārdroši gribas secināt, ka gadi daudz nespēj mūs ārēji pārveidot, bet padarīt vienīgi vēl gudrākus.

Rozēm ir divains spēks, kas iesilda ne vien saņēmēju un devēju, bet visus, kuŗus tās apmirdz ar savu skaistumu. Jubileja un rozes! Kas būtu kāda atcere bez rozēm? Tāpēc Daugavas Vanagu organizācija savā godā dienā ar tām bija apveltījusi visas savas un sava laikraksta centīgās darbinieces, esošās un bijušās. Parasti dāvina jubilāram. Šoreiz jubilārs bija pats bagāts dāvanu izdalītājs, gan rožu, gan sainīšu veidā. Bet vai jubilārs tiešām nevienas dāvanas nesaņēma? — Jā, pat ļoti daudz — laikraksta darbinieku apzinīgo darbu un lasītāju atsaucīgās sirdis! Tā ir lielākā dāvana, ko kādš gavilnieks var saņemt.

Svētki beigušies. Satumsis dziļš vakars. Vējš vēl vienmēr dzenā zemē notriektās kļavu lapas. Kāda kļavas lapa pland zilā karogā. Zvaigznes un lapas ir ļoti līdzīgas.

Ka. Si.

Bez vēl pašreiz nodarbinātajiem ilggadējiem darbiniekiem laikraksts „Latvija Amerikā" jubilejas vakarā atcerējās arī kādreizējos darbiniekus, pateicoties par veikto darbu. Uzņēmumā apgāda vadītājs A. Ancāns pasniedz ziedus rakstniecei Angelikai Gailītei (pa kreisi), kas ilgus gadus veica redaktrises pienākumus. Foto: JAK

Jubilejas vakarā laikraksts „Latvija Amerikā" godināja ilggadējos darbiniekus, pateicoties par viņu uzticību un darbu. Uzņēmumā apgāda vadītājs Aleksandrs Ancāns pasniedz velti metiešim Arturam Vestfālam (pa kreisi), kas piedalās laikraksta veidošanā jau kops pirmā numura iznākšanas; priekšplānā Kanadas latviešu skautu jendas pr-ks E. Dāvidsons. Foto: JAK

Politiska „divkauj

(Pārnesums no 1. lpp.)

bez šāviena un asins izliešanas. Pēc tam iestājušies labāki laiki, gūti lieli sasniegumi visās dzīves nozarēs u. t. t.

Runātājs izpelnījās skaļus un ilgus aplausus. A. Bērziņa teiktais tomēr jau bieži dzirdēts un tikpat kā nekā jauna neatklāja. Tādēļ ar sasprindzinātību visi gaidīja V. Bastjāņa ieskatus.

Kādreizējais Latvijas finanču ministrs norādīja, ka līdz Latvijas neatkarības pasludināšanai visi latviešu politiskie uzgrupējumi bijuši vienoti kopīgajā cīņā, jo visi ilgojušies pēc brīvības un neatkarības. Pēc tās iegūšanas ceļi tomēr esot šķirušies. Satversmes otrā pantā bijusi visiem pilsoņiem garantēta vienlīdzība, bet praksē izrādījies savādāk. Nav bijis vajadzības grozīt satversmi, jo tā bijusi laba, vajadzējis vienīgi mainīt Saeimas vēlēšanu likumu, lai mazās partijas, kas parasti ieguva 3 vai 4 deputātus, neiekļūtu Saeimā, ja nepanāktu vismaz 5 deputātu skaitu. Šādā veidā Saeima pati būtu atbrīvojusies no mazajām partijām, kuŗas traucēja valsts darbu. Tomēr šim projektam pretojies K. Ulmanis ar Zemnieku savienību. Latvijas valsts prezidenti nekad neesot izmantojuši savu varu, kuŗu tiem devusi tauta. Prezidentam bijušas tiesības atlaist Saeimu, bet nevienu neesot iedrošinājies to darīt. Jautājums — kādēļ? Tādā gadījumā būtu bijis no amata jāaiziet arī pašam prezidentam, jo jaunā Saeima, droši vien, ievēlētu citu. Pēc V. Bastjāņa domām, visus trūkumus varēja novērst konstitucionālā ceļā, bet K. Ulmanis izšķīries par varas ceļu. Smagākais V. Bastjāņa apvainojums bija savdabīgais apgalvojums, ka „apvērsums noticis ar Pad. savienības ziņu".

Šai brīdī atskanēja vairāki ne-

MŪSU ABONENTU IEVĒRĪBAI

ASV pasts prasa, lai visiem sūtījumiem, sākot ar 1. janvāri, būtu minēts t.s. „Zip-Code" numurs, pretējā gadījumā sūtījuma piegāde kavēsies. Sai sakarā lūdzam mūsu ASV abonentus paziņot šos numurus, rakstot: „Latvija Amerikā" apgādam, 491 College St., Toronto 4, Ont., Canada.

Iesākti pr

(Pārnesums no 1. lpp.)

laujot nometnē pēc 2 gadiem piedalīties tikai tiem, kuŗi vēlas piedalīties citā interešu grupā, arī tad tikai ar vadības loka atļauju. Ja īstenosies latviešu valodas mācība nometnē, šis pasākums varētu būt 3. gada programmā.

Sēdes gaitā bieži bija dzirdāms jēdziens „elastīgums" attiecīmē uz Divreizdivi darbību. To attiecināja arī uz nometniekiem, kuŗiem iespējams piedalīties tikai vienu gadu, piemēram, dalībniekiem no rietumkrasta, kādēļ būtu pieļaujama viņu piedalīšanās otra gada programmā resp. kādā noteiktā darbības nozarē. Vairāki vadības loka dalībnieki ieteica nometnieku vecuma mīnimu pacelt no 17 uz 18 gadiem, bet, ievērojot to, ka šis mīnims jau

Divreizdivi vadības loka darbinieki pēc tikai nas pie brokastu galda svētdienas rītā: no dam — Laimonis Spožais (Vašingtona), poli tājs un ALJAs priekšsēdis Dzintars Bērziņš Bērziņa (Filadelfija), politiskā puduŗa vadī (Vilmingtona), Velga Rutuka Vilmingtona), Valdis Daiga (Toledo), Māra Kariņa (Vilming reizdivi vadītājs Ģirts Kaugars (Kalamazū), vi vadītājs Uldis Grava (Ņujorka), Sarmīte Aivars Staško (Toronto), Solveiga Miezīte Mlezītis (Toronto), Ieva Bērziņa (Ņujorka), ronto) un Astra Zariņa (Ņujor

TO ZIŅAS

urt- ņu piemiņas brīdis Saulainē', die- rindkopa par ziedu nolikšanu pie zālē Kritušo karavīru pieminekļa pa- Sa- pildināmā, ka Kanadas DV zemes arī valdes vārdā ziedus nolika biedr- iņš zinis A. Akmens, bet šai sakarā šta minētais Fr. Freibergs no veca- žiņ- jiem strēlniekiem.

● Pēc agrāko gadu paražas arī šogad 18. novembrī vakarā Sv. Andreja baznīcas skautu mītnē pulcējās Rīgas skautu vienības mazskautu pulciņš svinīgajam solījumam. Šogad mazskautu solījumu nodeva 15 zēni, saņemot nozīmes un kaklautus. Solījumu pieņēma vad. A. Pērkons.

● Labi apmeklēts bija valstssvētku dievkalpojums Sv. Andreja baznīcā 18. novembrī vakarā. Ar dziesmām to kuplināja draudzes koris dir A Purva vadībā, bet māc. Ā. Cops stzīmēja arī draudzes ērģelnieka prof. T. Ķeniņa 15 gadu darbu, jo tieši 18. novembrī komponists uzsācis šos pienākumus, kuŗus ar lielu mīlestību veicis visus šos gadus. Pēc dievkalpojuma draudzes dāmu komitejas pr-ce A. Ķikule pasniedza prof. T. Ķeniņam ziedus, bet draudzes pr-ks R. Roze aploksni.

● Tērvetes skautu vienības vecāku sapulci 14. novembrī vadīja padomes priekšsēdis A. Ancāns, protokolēja V. Poriete. Vecāku padomes darbs iepriekšējā gadā devis 500 dol. lielu atlikumu. Par vienības darbību, kas bijusi sekmīga, ziņoja vienības pr-ks P. Plaudis, roveru dzimtas vecākais J. Deksnis un mazskautu pulciņa vecākais K. Porietis.

Vecāku padomē, līdzšinējam priekšsēdim A. Ancānam atsakoties kandidēt, ievēlēja I. Toži, A. Hābi, A. Ķivlenieci un V. Porieti. Vienības Ziemsvētku eglītes vakaru nolēma rīkot 11. decembrī plkst. 4 dienā DV namā.

● Sv. Andreja draudzes 1. adventa dievkalpojumā 27. novembrī plkst. 11 no rīta ar čella solo piedalīsies Juris Ķeniņš. Plkst. 7 vakarā notiks adventa svētvakara dievkalpojums, kuŗā piedalīsies Toronto luterāņu draudzes ar saviem koŗiem un solistiem.

● TLMM klubs 27. novembrī plkst. 12 dienā rīko šīs sezonas pēdējās tītaru šaušanas sacīkstes lauku īpašumā Bērzainē. Viesiem un sacensību dalībniekiem paredzētas arī siltas pusdienas, bet nobeigumā saviesīgs vakars ar deju.

● Latviešu koncertapvienības šīs sezonas otrā koncertā 24. novembrī plkst 8.30 vakarā Latviešu namā koncertēs mūsu jaunās paaudzes pianists Arturs Ozoliņš.

● Latviešu katoļu vienības rudens balle ar bazāru notiks 26. novembrī plkst. 7.30 vakarā Lansdowne Assembley Hall telpās pie Queen St.

● Sv. Jāņa draudzes valstssvētku dievkalpojumu 18. novembra vakarā ar tautas dziesmām kuplināja baritons Alberts Vītols; ērģeļpavadījumus veicot brīmākslinieka Viktorama Kviesima. Archibīskaps A. Lūsis spredīķi pakavējās pie pirmajiem gadiem pēc Latvijas atstāšanas, kad visiem dzimtene vēl bija sirdīs, kad arī baznīcas bija pilnas dievlūdzējiem, bet tagad stāvoklis mainījies. Valstssvētku svētrunā archibīskaps nosodīja arī mūsu laikrakstu.

HAMILTONA

● Kā katru gadu, arī šogad Kristus draudzes dāmu komiteja līdzekļu gūšanai savam baznīcas darbam rīkos Ziemsvētku tirdziņu, kas notiks 26. novembrī plkst. 6.30 vakarā baznīcas apakšējās telpās. Paredzēta plaša mantu loterija, priekšnesumu daļā uzstāsies jaunatnes tautas deju kopa L. Moruses vadībā. Ieeja pret ziedojumiem.

● Budulīši, budulīši, Es jūs labi pamielošu; Došu alu, cūkas šķiņķi. Baltas maizes kukulīti. (Tautas dziesma) — Nabaga budulīšiem šiem solījumu godam izpildīja Hamiltonas Latviešu biedrības dāmu komiteja, kad Mārtiņvakara sarīkojumā 12. novembrī „atbrauca Mārtiņš, atrībināja". Vakara tālākā gaitā māc. E. Ķerģis nolasīja interesantu referātu par Mārtiņu vēsturisko izcelšanos. Dziedāja solists J. Cers un J. Vilks Dzintras Reines klavierpavadījumā. Neiztrūka arī J. Vilka humoristisku deklamāciju. Nobeigumā bija kopmielasts pie labi bagātīgi klātiem Mārtiņa galdiem ar pašdarinātu miestiņu. Aizbrauca Mārtiņš, norībēja... —iņš.

Politiska „divkauja" pēc 34 gadiem

(Pārnesums no 1. lpp.)

bez šāviena un asins izliešanas. Pēc tam iestājušies labāki laiki, gūti lieli sasniegumi visās dzīves nozarēs u. t. t.

Runātājs izpelnījās skaļus un ilgus aplausus. A. Bērziņa teiktais tomēr jau bieži dzirdēts un tikpat kā nekā jauna neatklāja. Tādēļ ar sasprindzinātību visi gaidīja V. Bastjāņa ieskatus.

Kādreizējais Latvijas finanču ministrs norādīja, ka līdz Latvijas neatkarības pasludināšanai visi latviešu politiskie nogrupējumi bijuši vienoti kopīgajā cīņā, jo visi ilgojušies pēc brīvības un neatkarības. Pēc tās iegūšanas ceļi tomēr sešķirušies. Satversmes otrā pantā bijusi visiem pilsoņiem garantēta vienlīdzība, bet praksē izrādījies savādāk. Nav bijis vajadzības grozīt satversmi, jo tā bijusi laba, vajadzējis vienīgi mainīt Saeimas vēlēšanu likumu, lai mazās partijas, kas parasti ieguva 3 vai 4 deputātus, neiekļūtu Saeimā, ja nepanāktu vismaz 5 deputātu skaitu. Šādā veidā Saeima pati būtu atbrīvojusies no mazajām partijām, kuŗas traucēja valsts darbu. Tomēr šim projektam pretojies K. Ulmanis ar Zemnieku savienību. Latvijas valsts prezidenti nekad neesot izmantojuši savu varu, kuŗu tiem devusi tauta. Prezidentam bijušas tiesības atlaist Saeimu, bet neviens neesot iedrošinājies to darīt. Jautājums — kādēļ? Tādā gadījumā būtu bijis no amata jāaiziet arī pašam prezidentam, jo jaunā Saeima, droši vien, ievēlētu citu. Pēc V. Bastjāņa domām, visus trūkumus varēja novērst konstitucionālā ceļā, bet K. Ulmanis izšķīries par varas ceļu. Smagākais V. Bastjāņa apvainojums bija savdabīgais apgalvojums, ka „apvērsums noticis ar Pad. savienības ziņu".

Šai brīdī atskanēja vairāki ne-

MŪSU ABONENTU IEVĒRĪBAI

ASV pasts prasa, lai visiem sūtījumiem, sākot ar 1. janvāri, būtu minēts t.s. „Zip-Code" numurs, pretējā gadījumā sūtījuma piegāde kavēsies. Sai sakarā lūdzam mūsu ASV abonentus paziņot šos numurus, rakstot: „Latvija Amerikā" apgādam, 491 College St., Toronto 4, Ont., Canada.

apmierinātības starpsaucieni, bet drīz apklusa. Visumā palika iespaids, ka arī V. Bastjāņa runu studenti uzņēma atsaucīgi, jo viņiem, demokratiskā valsti augušiem, radās simpatijas pret cilvēku, kas apgalvo, ka aizstāvējis demokrātisku iekārtu Latvijā.

A. Bērziņš atbildē uzsvēra, ka arī šodien nenožēlo piedalīšanos 1934. gada 15. maija apvērsumā un par lielāko atzinību uzskata K. Ulmaņa viņam dāvāto uzticību. Viņš kategoriski atraidīja „opozicijas" apgalvojumu par sakariem ar padomju sūtniecību, jo visi ilgojušies pēc brīvības un neatkarības. Pēc tās iegūšanas ceļi tomēr esot šķirušies. Satversmes otrā pantā bijusi visiem pilsoņiem garantēta vienlīdzība, bet praksē izrādījies savādāk. Nav bijis vajadzības grozīt satversmi, jo tā bijusi laba, vajadzējis vienīgi mainīt Saeimas vēlēšanu likumu, lai mazās partijas, kas parasti ieguva 3 vai 4 deputātus, neiekļūtu Saeimā, ja nepanāktu vismaz 5 deputātu skaitu. Šādā veidā Saeima pati būtu atbrīvojusies no mazajām partijām, kuŗas traucēja valsts darbu. Tomēr šim projektam pretojies K. Ulmanis ar Zemnieku savienību. Latvijas valsts prezidenti nekad neesot izmantojuši savu varu, kuŗu tiem devusi tauta. Prezidentam bijušas tiesības atlaist Saeimu, bet neviens neesot iedrošinājies to darīt. Jautājums — kādēļ? Tādā gadījumā būtu bijis no amata jāaiziet arī pašam prezidentam, jo jaunā Saeima, droši vien, ievēlētu citu. Pēc V. Bastjāņa domām, visus trūkumus varēja novērst konstitucionālā ceļā, bet K. Ulmanis izšķīries par varas ceļu. Smagākais V. Bastjāņa apvainojums bija savdabīgais apgalvojums, ka „apvērsums noticis ar Pad. savienības ziņu".

Šai brīdī atskanēja vairāki ne-

MŪSU ABONENTU IEVĒRĪBAI

ASV pasts prasa, lai visiem sūtījumiem, sākot ar 1. janvāri, būtu minēts t.s. „Zip-Code" numurs, pretējā gadījumā sūtījuma piegāde kavēsies. Sai sakarā lūdzam mūsu ASV abonentus paziņot šos numurus, rakstot: „Latvija Amerikā" apgādam, 491 College St., Toronto 4, Ont., Canada.

Kas būtu bijis K. Ulmaņa pēctecis? Uz to A. Bērziņš atbildēja, ka ar prezidentu par šo jautājumu runājis un K. Ulmanis atteicis, ka „par to jau esot padomājis". (Lasot grāmatu „Labie gadi" var jaust, ka Ulmaņa eventuālais pēctecis būtu bijis A. Bērziņš. — Ref.) Bija arī jautājums, cik apmierināts K. Ulmanis bijis par tautā radīto kultu ar goda vārtiem, puķu kaisīšanu un telegrammu plūdiem. A. Bērziņš paskaidroja, ka Ulmanis šo tautas atzinību novērtējis par tādu, kādu saņem par labi paveiktu darbu. V. Bastjānis ironiski piemetināja, ka šis kults radījis „kūkumu mešanu" un aizgājis līdz bezjēdzībai. Arī viņam reiz esot prasīts, lai maksā par telegrammas sūtīšanu prezidentam, bet viņš, strādādams lopkopības biedrībā, atbildējis: „Lai maksā govis, es viņam telegrammu sūtījis neesmu."

Tālāk V. Bastjānis izteicās, ka sociāldemokrati neesot varējuši organizēt pretestību autoritāram režīmam, jo visu laiku atradušies policijas uzraudzībā. Neesot saprotams, kādēļ K. Ulmanis slēpis tautai Pad. savienības un Vācijas 1939. gada 23. augusta slepeno noligumu par Baltijas valstu nodošanu komūnistiem. Tāpat nesaprotami, kādēļ iekšlietu ministrija atsaukusi ārzemju vīzas un tā kavējusi atrast patvērumu citās valstīs cilvēkiem, kuŗiem visvairāk draudējusi apcietināšana komūnistu varā. Uz to A. Bērziņš paskaidroja, ka apdraudēto bēgšana no Latvijas būtu radījusi visā valstī pāniku; bez tam nav bijis viegli izšķirties, kam dot ārzemju pasi un kam ne.

Bija vēl daudz dažādu jautājumu, uz kuŗiem abi referenti deva veiklas atbildes, „pretiniekam" tās tikpat veikli uztverot. Debates katrā ziņā bija interesantas, bet beidzās bez rezultāta, it sevišķi V. Bastjānim paliekot pie nepierādāmiem apgalvojumiem. A. Bērziņš gala vārdā ar patriotiskiem uzmundrinājuma vārdiem vērsies tieši pie jaunatnes, atzīstot, ka „laba demokratija ir labāka par labu autoritāro iekārtu", un aicinot jauno audzi padomāt, kā varētu atvieglot mūsu tautas likteni. V. Bastjānis beigu vārdā aicināja: „Turiet acis vaļā un skatieties pasaulē abām acīm." —iņš

Iesākti priekšdarbi...

(Pārnesums no 1. lpp.)

ļaujot nometnē pēc 2 gadiem piedalīties tikai tiem, kuŗi vēlas piedalīties citā interešu grupā, arī tad tikai ar vadības loka atļauju. Ja īstenosies latviešu valodas mācība nometnē, šis pasākums varētu būt 3. gada programmā.

Sēdes gaitā bieži bija dzirdāms jēdziens „elastīgums" attieksmē uz Divreizdivi darbību. To attiecināja arī uz nometniekiem, kuŗiem iespējams piedalīties tikai vienu gadu, piemēram, dalībniekiem no rietumkrasta, kādēļ būtu pieļaujama viņu piedalīšanās otra gada programmā resp. kādā noteiktā darbības nozarē. Vairāki vadības loka dalībnieki ieteica nometnieku vecuma mīnimu pacelt no 17 uz 18 gadiem, bet, ievērojot to, ka šis mīnims jau apskatot un izvērtējot dažus trūkumus (lekciju telpas, attālumu no lielākas satiksmes pilsētas un Ziemeļamerikas latviešu ģeografiskā centra), vadības loks tomēr nolēma ievadīt sarunas ar draudzi par īpašuma izmantošanu Divreizdivi vajadzībām 1967.gadā. Iziķīrīgie motīvi nometnes vietas mainīšanai ir — dot lielāku impulsu piedalīties atsevišķo rajonu jauniešiem (paredzot 1968. gada nometni ASV vidienē un to piesaņojot dziesmu svētkiem Klīvlendā un event. paredzot Divreizdivi rietumkrastā), samazināt pašas nometnes izdevumus un izmantot latviešu īpašumus. Galvenais pretarguments ir līdzšinējās Mičigenas nometnes ērtības.

Kasieres Vilmas Rītumas rakstveida pārskats par 1966. gada budžeta izpildīšanos — uzrādīja 1.698,61 dol lielu atlikumu. Kopīgie izdevumi bijuši 9.700 dol., no kuŗiem tiešie nometnes izdevumi bijuši 5.600 dol., bet lektoriem par ceļa izdevumiem izmaksāti 950 dol. Ienākumi bijuši 11.400 dol., ieskaitot Ziemeļamerikas latviešu kultūras fonda, Amerikas latviešu jaunatnes apvienības, Amerikas latviešu palīdzības fonda u.c. piešķirumus. Tā kā kases pārskatā nav uzrādītas tās ceļa naudas, kuŗas seguši paši lektori vai viņu organizācijas (piem., ALA, Komiteja Latvijas brīvībai u.c.), kā arī organizāciju izmaksātie atbalsti nometnieku ceļa izdevumiem, tad īsto Divreizdivi apgrozījumu var vērtēt uz apm. 15.000 dol.

Sēdes gaitu, kuŗa sākās agrā sestdienas pēcpusdienā un ilga līdz puspieciem rītā, turpinoties atkal svētdienas rītā no deviņiem līdz pusdienas laikam, nenogurstoši protokolēja Velga Rutuka, Ieva Bērziņa un Antra Zariņa. Izturīgākie sēdes dalībnieki īsajā naktī vēl paguva izmantot viesmīlīgās Bērzaines pirti. Labo pēršanos netraucēja arī tas, ka agrajā rītā stundā bija aizsalis aukstā ūdens vads, kādēļ noskalošanās vajadzībai bija jāliet to karsto ūdeni... U. G

Divreizdivi vadības loka darbinieki pēc tikai dažu stundu gulēšanas pie brokastu galda svētdienas rītā: no kreisās apkārt galdam — Laimonis Spožais (Vašingtona), politiskā puduŗa vadītājs un ALJAs priekšsēdis Dzintars Bērziņš (Filadelfija), Aija Bērziņa (Filadelfija), politiskā puduŗa vadītājs Uldis Kariņš (Vilmingtona), Velga Rutuka Vilmingtona), nometnes saimnieks Valdis Daiga (Toledo), Māra Kariņa (Vilmingtona), šāgada Divreizdivi vadītājs Ģirts Kaugars (Kalamazū), 1967. gada Divreizdivi vadītājs Uldis Grava (Ņujorka), Sarmīte Grava (Ņujorka), Aivars Staško (Toronto), Solveiga Miezīte (Toronto), Zigurds Miezītis (Toronto), Ieva Bērziņa (Ņujorka), Dagnija Staško (Toronto) un Astra Zariņa (Ņujorka).

UZTICĪBAS APLIECINĀJUMS VILIM JANUMAM

LĪDZ ŠIM PLAŠĀKĀ PIEDALĪŠANĀS DV ORGANIZĀCIJAS PRIEKŠNIEKA VĒLĒŠANĀS

Daugavas Vanagu organizācijas priekšnieka un reizē centrālās valdes priekšsēža vēlēšanas pabeigtas, vēlēšanu komisija balsis saskaitījusi un ar centrālās valdes 4. novembŗa apkārtrakstu paziņojusi rezultātus. Vēlēšanu komisijas protokolu parakstījuši centrālās valdes revizijas komisijas priekšsēdis Ž. Jansons un organizācijas ģenerālsekretārs A. Bērziņš.

Jau piekto reizi pēc kārtas, pēc pašreizējiem vēlēšanu noteikumiem, par DV organizācijas priekšnieku ievēlēts Vilis Janums, kas Daugavas Vanagus vada jau kopš dibināšanas. Šāgada vēlēšanās no organizācijas 8533 biedriem piedalījušies 5783. Viņu balsis uz trim kandidātiem sadalās šādi: par V. Janumu (Vācijā) nodota 3771 balss, par V. Hazneru (ASV) 1473 un par E. Krūku (Kanada) 502. Tā organizācijas biedri par jaunu aplicinājuši uzticību savam līdzšinējam vadītājam.

Šogad piedalīšanās vēlēšanās bija līdz šim plašākās, no visiem biedriem balsis nodotot 67,7%, kamēr iepriekšejā reizē — 1963. gadā bija 58,7%. Aktīvākās vēlēšanās izrādījušās t.s. mazo zemju saimes: Dānijas nodaļā nobalsojuši 93% biedru, Francijā 87% un Beļģijā 84%. No lielajām zemēm aktīvākā bijusi Vācijas DV saime, piedaloties vēlēšanās 78% apmērā, bet vismazākā atsaucība bijusi Kanadā, no kuŗas biedriem balsis nodevuši tikai 49%.

IZRAUDZĪTAS DEJAS DZIESMU SVĒTKIEM

ASV 4. latviešu dziesmu svētku rīcības komitejas tautas deju lieluzveduma nozares paplašinātu sēdi vadīja nozares vadītājs J. Jurjāns, piedaloties arī lielsarīkojuma programmas vadītājam V. Dzelmem no Čikagas un rīcības komitejas priekšsēdim K. Avenam. Sēdes dalībnieki vienojās aicināt ar dažām dejām arī lietuviešu deju kopu, tāpēc atzina, ka tautas deju lieluzveduma programmā uzņemamas bērnu, pusaudžu, jauniešu un pieaugušo tautas dejas kokļu ansambļa, pūtējorķestŗa un akordeonu pavadījumā. Deju lielsarīkojumam jau sarunāta Klīvlendas arēnas lielā zāle. Lai sarīkojums nenoņāktu laika trūkumā, sēde atzina, ka jāatsakās no sacensībām. Programmā kokļu ansambļa pavadījumā uzņēma dejas „Sešdancis", „Tītaviņas", „Ačkups" un Alsungas 4 pāŗu deju, bet ragu mūzikas pavadījumā — „Krusta danci", „Sīko deju", „Jūrmalnieku", „Rucavieti", „Drīziņu", „Eņģelīti", un „Jandālu". Pie akordeona mūzikas bērnu grupas dejos „Jautro pāri", „Pērkoniti" un „Ritenīti". Pirms galīgās programmas apstiprināšanas svētku rīcības kom. deju nozare lūgs visu kopu vadītāju atsauksmi un ierosinājumus. Materiālus deju kopām izsūtīs līdz 1967. gada 1. jūnijam. Deju kopmēģinājumus atsevišķos apgabalos izkārtos ASV vidienē un austrumos, arī Kanadā, visur ierodoties lieluzveduma vadītājam V. Dzelmem. Lai panāktu vienveidīgu deju iestudēšanu, programmas vadītājs V. Dzelme apmeklēs arī lielākos tautiešu centros atsevišķās deju kopas un dos norādījumus. Rīcības komiteja lūdz visas deju kopas, kuŗas vēl nav pieteikušās, to darīt bez kavēšanās. J. E.

KULTŪRAS DIENAS ASV NOTIKS JANVĀRĪ

ASV latviešu galvenais kultūras dienu sarīkojums notiks 1967. gadā 21.un 22. janvārī Klīvlendā. Tās rīkos ALAs kultūras birojs sadarbībā ar īpašu rīcības komiteju, kuŗa izraudzīta no Klīvlendas latviešu organizācijām un draudzēm un darbosies KLB pr-ka R. Viļumsona vadībā. Rīcības komiteja kārtos visus priekšdarbus kultūras dienu sarīkošanai, kuŗas atklās ALAs pr-dis prof. P.Lejiņš, bet norisi vadīs ALAs kultūras biroja vadītājs Dr. P. Norvilis.

DV apvienības mītnē 29. oktobrī pulcējās pārstāvji no Klīvlendas latviešu organizācijām un draudzēm Dr. P. Norviļa vadībā, lai pārrunātu kultūras dienu organizēšanu un sastādītu programmu. Vienojās organizēt tēlotājmākslas un daiļamatniecības darbu izstādi, grāmatu un periodisko izdevumu skati un dažādas sanāksmes, kuŗās risinātu izglītības, audzināšanas, zinību un mākslas problēmas. Īpašā aktā godinās un apbalvos kultūras darbiniekus — skolotājus, mākslinieku, rakstniekus, organizācijas, draudzes, skolas, vokālus un instrumentālus ansambļus, tautas deju kopas un citas vienības. Iecerēts rīkot skolotāju, jaunatnes organizāciju un gara darbinieku sanāksmes. Kultūras dienu galvenajam aktam, sanāksmēm un sarīkojumiem izraudzītas Šeratona viesnīcas telpas, mākslas darbu izstāde notiks DV apvienības mītnē. Kultūras dienu sarīkojumi risināsies divas dienas un iedalīsies rīta un pēcpusdienas cēlienos, katram ilgstot 3 stundas. Katrs no šiem cēlieniem būs veltīts atsevišķai nozarei, tos ievadīs priekšlasījumi un ziņojumi, sekos pārrunas un mākslinieciski priekšnesumi. Katras dienas darbu ievadīs svētbrīdis. Tēlotājmākslas un daiļamatniecības izstādē aicinās piedalīties ASV, Kanadas un citu zemju māksliniekus. Izstādi atklās 20. janvārī, un tā turpināsies visu nedēļu. Iesūtītos darbus pirms iziikšanas izvērtēs īpaša žūrijas komisija, kuŗu izraudzīs ALAs kultūras biroja un rīcības komiteja. Pēc izstādes Klīvlendā labākos darbus vēl izstādīs Čikagā, Ņujorkā un ASV latviešu kultūras fonda izstādē Redingas mūzejā. Izstādes atklāšanu kuplinās mūzikas priekšnesumi.

J. E.

BALTIEŠU STUDENTU SEMINĀRS

Čikagā 11. novembrī notika t. s. „Baltic teach-in" ar tiešo tematu „Padomju veida kolonializms", kuŗu kopīgi ar igauņu un lietuviešu studentu organizācijām bija rīkojusi Latviešu studentu centrālā savienība. Pēc ievada, kuŗu bija uzrakstījuši Kalifornijas studenti, un paneļdiskusiju profesoru domu uzklausināšanas sekojošās studentu debates vadīja Ilinojas pavalsts universitātes politisko zinātņu profesors Dr. A. Ruksienas.

Vakara otrā daļā bija kultūrāli priekšnesumi ar kopīgām vakariņām un deju, sarīkojumam ieilgstot pāri pusnaktij. Vakarā piedalījās ap 200 dalībnieku. Nākošo šādu veida simpoziju nolēma rīkot 1967. gada pavasarī Čikagas universitātē. R. P.

RAKSTNIEKA UN . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

un Jogjakartā, bet pastāvīgas izstādes viņam bijušas Jogjakartā, Toronto un nupat Milvokos.

Liekas, ka ilgie studiju gadi Spānijā un arī Indonēzijas ekzotiskajā krāsainībā pavadītais gads atstājis iespaidu uz Vingra krāsu gaumi. Viņa darbos bieži vērojami mums diezgan neparasti toņi, kas atsevišķos darbos ir krasi atšķirīgi: padrūmi tumšās kluso dabu studijas vedina atcerēties spāņu vecmeistarus, bet gaiši priecīgos un saulainos, pat spilgtos toņos gleznoto dabas skatu un eksotisko ziedu studijas, laikam, būs ietekmējis Indonēzijā pavadītais gads.

Gleznotājs šai izstādē pārdeva 16 darbu. E. Čaka

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

ŅUJORKA

● Ņujorkas draudzes Jonkeru dievnama blakustelpās 8. novembŗa ASV vēlēšanās bija iekārtots vēlēšanu iecirknis Jonkeru vēlētājiem. Par Ņujorkas gubernātoru ievēlēja līdzšinējo Nelsonu Rokfelleru, kuŗu atbalstīja vairums latviešu, kā noskaidrojās priekšvēlēšanu aptaujās.

● Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes Longailendas novada labdarības sarīkojumā 5. novembrī Amerikāņu leģiona zāles telpās Amitivillē piedalījās ap 300 viesu, noklausoties dubultkvarteta Tēvija koncertu. Lielajā loterijā galvenais laimests — 1000 dol. valsts ķīlu zīme — krita lozei 1235, kuŗas īpašnieks izrādījās Salas īpašuma izbūves komitejas pr-dis A. Trautmanis. Par 1 dolaru viņš šo laimestu pārdēva nekustamā īpašuma komitejai. Otto Grundes gleznu laimēja kāds amerikānis, bet V. Avena gleznu — Vārpiņš, televizijas aparātu — Diana Beķere, stereo fonografu — K. Justs, putekļu sūcēju — O. Sproģis-Mastiņš, galdautu ar 12 salvetēm — kāds amerikānis, pulksteņa radioaparātu — A. Garokalns, rakstāmmašīnu — M. Grasmanis, ceļasomu — A. Lagzdiņa, kafijas vārāmo kannu — V. Irbe, portfeli — B. Budkēvics. Laimesti saņemami pie R. Beķera (9 Bogart Ave., Port Washington, N.Y. 11050, tālr. 516 PO7—2011). Atzinības balvu par lielāko ložu skaita izplatīšanu saņēma — Bronksas rajona vecākais V. Irbe — tautisku spilvenu. Otrā vietā ložu izplatīšanā ierindojās māc. R. Zariņš. 700 ložu vēl pārdeva izlozes vakarā, bet pavisam no sagatavotajām 20.000 lozēm samaksātas ap 16.000. Sarīkojums beidzās ar azaidu un balli.

● Pēc kārtējās mēnešsanāksmes Ņujorkas latviešu biedrība 5. novembrī rīkoja aktu valstssvētku atcerei. Pēc māc. R. Zariņa svētrunas runāja ALAs priekšsēža vietnieks A. Bērziņš un Ņujorkas latviešu organizāciju padomes pr-dis K. Balodis. Koncerta daļā soprāns Sk. Prince un tenors J. Klīmanis A. Dzirkales-Cennes klavierpavadījumā atskaņoja latviešu skaņražu darbus. Sarīkojums beidzās ar azaidu un deju, spēlējot biedrības orķestrim. Biedrības pr-ks J. Straume šai vasarā panāca lēmumu, ar kuŗu biedrība iestājās ALA, bet pret to daļa no biedriem caur revīzijas komisiju iesniegusi protestu. Vakara sarīkojums notika nacionālā garā, kas arī vecos latviešus aizkustināja.

● Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzes Jonkeru baznīcā pēc dievkalpojuma dāmu komiteja bija rīkojusi kafijas galdu, atceroties dievnama iesvētīšanu pirms gada. Komitejas pr-ce M. Banga uzrunā atcerējās pag. gada dievnama zāles pārveidošanu, kuŗa tagad izbūvēta par skaistu telpu ar skatuvi. Novada vecākais V. Irbe izteica māc. R. Zariņa atzinību un pateicību par paveiktajiem pārbūves darbiem, bet īpašuma komitejas priekšsēdis V. Zālīte rādīja filmu par veiktajiem pārbūves darbiem.

● Ņujorkas katoļu draudzes padomes, nekustama īpašuma un dāmu komitejas locekļu kopīgā sēdē nolemts nākamā gadā Frijportā rīkot reprezentācijas sarīkojumu pēc agrāko gadu paraugā. Šogad pašu namā būs tikai rudens sarīkojums vakarēšanas veidā. — Ar nākamo gadu darbību izbeigs īpašuma komiteja, kas vairs nav vajadzīga, bet daži draudzes locekļi pārzinās būvdarbus jaunceltajā īpašumā. Draudzes padomē un dāmu komitejā locekļu skaitu palielinās uz 12, balsojot rakstveida vēlēšanās par vismaz 16 kandidātiem.

● Ņujorkas latviešu skolu kopīgā svētku eglīte šogad paredzēta 18. decembrī plkst. 2 dienā Arlingtona zālē. Kaut tā atrodas ne visai piemērotā rajonā un stāvoklī, kā konstatējuši skolu pārstāvji, zāles pārvaldnieki solījuši zāli salabot un uzpost. Bez tam svētku eglītes paredzētas arī atsevišķajām skolām pirms vai pēc kopsarīkojuma, tāpat dažādām organizācijām savu biedru bērniem būs atsevišķi īpaši eglīšu vakari.

ČIKAGA

● Losandželosas latviešu ceļojošais teātris pabeidza savu 33 izrāžu turneju 30. oktobrī Čikagā. Šis liekas neoficiāls Annas Brigaderes gads: „Lolitas brīnumputns", Raudupiete" un nu „Ilga"... Jauki, ka režisors Ansis Tipāns iedrikstējies vest savus skatītāju tūkstošus atpakaļ pie lielajām dzīves miklām. Sērīgi, ka ne tikai publika, bet pat daži mūsu kritiķi tās vērtējuši par „novecojušām". Vai tad nav gluži otrādi: mūsdienu jaunatne sieta pie dzīves tik trausliem dzīpariem, ka dažkārt aiziet no tās labprātīgi pat bez kāda iemesla, kurpretim Ilga tādējādi cerēja paturēt savu mīlestību? Marutas Ludekas spēle bija pārliecinoša, un visiem patika Ansis Tipāns kā Grants. Arī Spodra Zaļuma, Lilita Kreišmane un Aija Lejiņa bija labas savās lomās, un no Jāņa Brieža dienās var iznākt teicams aktieris: par to liecināja pārdzīvojums, kādu viņš ielika lugas beidzamajos vārdos.

● Čikagas DV apvienība 6. novembrī atzīmēja Lāčplēša dienu ar svinīgu aktu, kuŗu atklāja priekšnieks, Uldis Vītols, bet vadīja A. Eglājs. Lūgšanu teica māc. M. Ķirsons. Vācijas kapitulācijas dienā Kurzemes cietoksnī palikušais Latviešu leģiona virsnieks kapt. J. Grīgalis stāstīja par savu likteni pēc padošanās gūstā, kad viņam piespriesti 10 gadi soda, kuŗi izciesti dažādos Padi. savienības cietumos un vergu nometnēs. Tagad J. Grīgalim laimējies izkļūt pie ģimenes, kuŗa dzīvo Aurorā, Ilinojā. Sarīkojumu pabeidza Lāčplēša kaŗa ordeņa kavalieŗa Jāņa Ruģēna uzruna. Pēc tam vanadzes visus aicinājā pie kafijas galda.

● Māc. Richards Vurmbrands, kas šāgada aprīlī izbēdzis no Rumānijas un maijā jau liecināja ASV senātā par kristiešu vajāšanu komūnistu apspiestajās zemēs, viesosies arī Čikagā: 2. decembrī plkst. 8 vakarā viņam paredzēts priekšlasījums Flick-Reedy auditorijā Bensenvillē (York Rd., starp Irving Park Rd. un Higgins Rd.), bet 4. decembrī plkst. 7 vakarā — Bethel Community Church telpās, 7601 W. Foster Ave (5200 N.) Tedis Zieriņš, kas ar lasītāja vēstuļu palīdzību laikrakstos bija izziņojis, ka piesūtīs tautiešiem senāta izmeklēšanas komisijas bošūru par šo liecību, pašreiz cītīgi raujas ar izsūtīšanu, jo pieprasījumu ieņācis vairāk nekā cerēts. Izsūtīšana aizkavējusies Čikagas pasta sastrēguma dēļ, kā arī tāpēc, ka bija jāgaida uz brošūras jauno iespiedumu.

● Čikagas latviešu organizāciju apvienības rīkotais Latvijas valsts dibināšanas 48 gadu atceres akts notika 13. novembrī. To ievadīja māc. A. Rautenšilda lūgšana, sekoja ČLOA pr-ža V. Landmaņa uzruna. Pretkomūnisma komitejas pr-dis L. Neimanis nolasīja rezolūciju, kuŗā izteikta pateicība ASV senātam un tautas vietnieku namam par mūsu lietas atbalstīšanu. Jaunais koris Daugava dir. E. Kupča vadībā dziedāja J. Vītola „Gājēja dziesma naktī" un E. Jurjāna „Skaista mana brāļa sēta". Par akta galveno runātāju bija lūgts ALJAs pr-dis Dz. Bērziņš, kas sniedza pārskatu par ALJAs pēdējā laika darbību. Koncerta daļā piedalījās L. Sepe-Ēse no Vācijas un V. Treimanis. Klausītāji uzņēma iemīļoto dziedoni un arī pianistu ar lielu atsaucību, izprasot vairākas pedevas.

● DV apvienības Ziemsvētku sarīkojums notiks 11. decembrī Latviešu nama telpās. Piedalīsies vanadžu dubultkvartets. Apvienības biedri lūgti mudināt bērnus jau laikus sagatavot eglītes priekšnesumus, kuŗi piesakāmi skolotājai H. Eglājai, tālrunis CO1-8218.

SABIEDRĪBAS UZTICĪBA VASARAS SKOLU FONDAM

Vasaras skolu fonda ASV pagaidvaldes priekšsēdis prof. Dr. R. Markus mūsu līdzstrādniekam paskaidroja: „Fonda mērķis ir sekmēt latviešu vasaras skolu — pašlaik Gaŗezera vidusskolas darbību. Esam jau saņēmuši pirmos ziedojumus, kuŗus izlietojām saskaņā ar ziedotāja dotajiem norādījumiem — iemaksājām Gaŗezera paju kapitālā un iegūsim pajas. Sabiedrība izprot vajadzību un ir atsaucīga".

Kāpēc ziedotāji nevarētu ziedojumus vidusskolas celšanai iemaksāt tieši Gaŗezera pārvaldei? — „To var, saprotams, darīt, daudzi to dara, bet daži ziedotāji izteikuši noteiktu vēlēšanos, lai fonds iestātos Gaŗezera kopībā ar pajām, tā paturot tiesības arī lemt līdz par ziedoto līdzekļu tālāko apsaimniekošanu."

Vasaras skolu fonda kasieris agr. K. V. Liepiņš tālāk informēja, ka fondā iemaksātas šādas iemaksas: Amerikas latviešu palīdzības fonds 500 dol., skolotāja M. Gaides piemiņas vakara dalībnieki un L. Gaide 274, Detroitas labvēļu grupa 140, Grand Rapidu skolotāju kopa 55, bet ar ziedojumu sarakstiem savākts: A. Bērzkalns 44.35, V. Freivalds 40, A. Kupcis 62, A. Kramēns 10, J. Rumberga 60. Kopā ar iepriekšējiem ziedojumiem 1485,35.

E.V.

PIEMINEKĻI
Igauņu uzņēmums YONGE MEMORIALS LTD.
2019 Yonge St., Toronto 7 (starp Eglinton un Davisville).
Tel. 487—2147, vakaros 447—1206.
Kvalitātes darbs un eiropiešu meti.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Lūdzu klausaities latviešu pusstundu „Ķīdis ar Dievu" savā 11. gada gājumā — katru svētdienu no pl. 10.30 — pl. 11 rītā. Vilnis 1350 — Ošavas raidītājs. Tālrunis 261—4218. A. Lakšmanis, 106 Dorset Rd., Scarborough.

Archibiskaps A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6—2510.

Sv. Jāņa draudze, tel. 921—3327, 200 Balmoral Avenue, Toronto 7.

Toronto Sv. Andeja baznīcā.

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tēl OX 9—3331

27. novembrī, plkst. 11 adventa dievkalpojums. Jura Ķeniņa čello solo. Plkst. 12.30 jauniešu grupa. Plkst. 1.30 iesvētes mācība. Plkst. 7 vakarā adventa svētvakara dievkalpojums, kurā piedalīsies Toronto luterāņu draudzes ar saviem koriem un solistiem.

Māc A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7—2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

27. novembrī, plkst. 2 p.p. adventa dievkalpojums un svētdienas skola. Pēc dievkalpojuma stunda priekšiesvētes vecākai grupai.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltona, Latviešu ev. - lut. Kristus draudze 18 Victoria Ave. South.

27. novembrī, plkst. 10.30 dievkalpojums bērniem ar svētdienas skolu; plkst. 11 dievkalpojums pieaugušiem; plkst. 10.15 stunda abām Bībeles klasēm.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont., tel. MU 5—5098.

Londonas latviešu ev.-lut. draudze. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

27. novembrī, pl. 1.30 p.p. dievkalpojums ar dievgaldu, dziesmu lapiņas. Māc. J. Prauliņš.

SV. KATRINAS

Sv. Katrīnu latviešu ev.-luť draudze Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev.-lut. draudze anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā 580 Portage Road

MONTREALA

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28 P. Q. Tel. HU 9—3224.

Montrealas latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze Sv. Jāņa baznīcā, 4845 Marcil Ave.

27. novembrī, plkst. 1.30 adventa dievkalpojums un Svētdienas skola; plkst. 1.15 jaunatnes stunda.

Dabūjamas DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

4. decembrī, plkst. 1.30 adventa dievkalpojums un Bībeles stunda.

11. decembrī, plkst. 1.30 dievkalpojums un Svētdienas skola.

Ziemsvētku svētvakarā, 24. decembrī, plkst. 7.45 vakarā dievkalpojums.

Ziemsvētkos, 25. decembrī, pl. 1.30 dievkalpojums.

Vecgada vakarā, 31. decembrī, plkst. 8.30 vakarā dievkalpojums ar dievgaldu.

Prāv. Viesturs Šēfers, 471 Coolbrook Ave., Montreal 29. P. Q. Tel. 484—8394. Sv. Pāvila ev.lut. latviešu draudze Montrealā.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās, plkst. 4 p.p. un trešdienās plkst. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās, plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

„Sauciens no Golgātas"

Radioraidījumi katru svētd. pl. 2.45 p.p. uz viļņiem 1270. Adrese: P.O. Box 285. Station „K" Toronto 12, Ont.

ASV BAZNĪCĀS

CIKAGA

Latviešu ev.-lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11 th Ave., Meivudā.

Čikagas latviešu ev.-lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

AURORA (ILL.)

420 Dawners Place, Mūsu Pestītāja baznīcā.

DETROITA

Sv. Pāvila ev.-lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 12.30 Holy Trinity ev.-lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda tālr. WA 2—2248. Māc. V. Līventāls tālr. WE 3—9326.

ANN ARBORA

Dievkalpojumi Redeemer lut. baznīcā 1368 Pauline Blvd.

BOSTONA

Bostonas latv. ev.-lut. Trīsvienības draudze. Māc. K. Kampe, 4965 Washington St., Apt. 201, West Roxbury, Boston, Mass. 02132, telef. 327—5733. Dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 11 rītā draudzes baznīcā 41 Highland St., Roxbury.

LOSANDŽELOSA

Dienvidkalifornijas latviešu draudze—2450 Griffin Ave., L.A. Cal. 90031, māc. E. Caune, tālr. PO — 98679.

ORLANDE

Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev.-lut. baznīcā, 45 un H ielā.

27. novembrī, pl. 11 dienā adventa dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma sadraudzības brīdis ar referātu „Skats nākotnē". Kopīgs azaids.

BURLINGEMA. (KAL.)

Burlingemā, Lutheran Church of the Good Shepherd. 301 Burlingame Ave.

3. decembrī, pl. 6 vakarā dievkalpojums.

KLIVLENDA

Klivlendas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā. Mācītājs K. Sautiņš, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio, 44126.

Santa Rosā, Bethemes baznīcā, Tupper ielā 733.

Skaņu plates

LP — 33 1/3 RPM

Pēteris Lielzuika, tenors — Par tatru stundu $4.50

1. Par katru stundu, Mocekļi, Lūgšana, Tu augstais Dievs, Latvju bāru dziesma, Aglona.

2. Visspēcīgais, Visvarenais, Lūgšana, Šūpļa dziesma, Gaisma un Ļūgšana no kantātes Tēvijai Erģeļu pavadījumā.

Vera Leinvēbere, klavieres $5.25

Jāzepa Vītola — Variācijas,

T. Ķeniņa — Sonāta.

+ 8% P.S.T.

FRANK VASS BA
ADVOKĀTS-NOTĀRS
263 College ielā, Toronto.
(pie Spadina Ave.)
TEL. WA 2-6112, 2-6111

IGAUŅU OPTIĶIS
J. RATAS
169 Danforth Ave. HO 5-6251

ACU PĀRBAUDE. ACEŅU PAGATAVOŠANA PĒC ĀRSTU RECEPTES. ZEISS STIKLI. Speciāla atlaide sūtījumiem uz dzimteni.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
491 College Street, Toronto 4, Ont.

Lūdzu sūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:

Adrese: .....

Mr., Mrs., Miss. .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $.....

..... abonementa uzsākšanai/pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.56 par 6 mēn., $16.00 par gadu.

Labākā dāvana draugiem — sveštautiešiem
ZIEMSVĒTKOS
Prof. A. Rubuļa
LATVIAN LITERATURE $7.00
30 latviešu autoru darbi angļu valodā.
Dabūjama DV grāmatnīcā
491 College Street, Toronto 4, Ont. Canada,
kā arī visās lielākās grāmatnīcās brīvā pasaulē.

VISJAUNĀKIE IZDEVUMI

Ang. Gailīte — Dzīves zaļais koks, rom.	$4.50
Rob. Hiršs — Rīgas audums, atm.	$5.00
Ed. Salna — Ausmas atblāzma, stāsti	$4.00
J. Sudrabiņš — Aiz dzeloņžoga, atm.	$3.80
A. Amenda — Apasionāta, rom. par Bēthovena dz.	$9.60
Ž. Karlsons — Divi reiz divi ir pieci	$7.00
Ed. Salna — Ausmas atblāzma, atmiņas	$4.00
L. Tolstojs un kristīgā baznīca	$3.50
O. Krolls — Aiz zelta priekškara	$3.50
P. Dreimanis — Ģimene un tās bērnu audzināšana	$0.50
Korn. Raiens — Pēdējā kauja	$6.50
G. Janovskis — Svešumā, noveles	$4.50
M. Timma — Miglas kamoliņš, pasakas	$3.25
A. Apse — Saules puķes, dzejoļi un lir. poemas	$3.50
J. Sarma — Milestības māksla, noveles	$4.50
A. Kraujiete — No aizpirktās paradīzes, dzejas	$3.80
A. Ivaska — Ezera kristības, dzejoļi	$3.60
Dz. Kiršteins — Kad lielgabali klusē, romāns	$4.80
St. Anders — Bībeles stāsts ar 102 ilustrāc.	$8.50
Dr. A. Mauriņš — Viss neiznīkst, laikm, eseja	$2.80

DV grāmatnīcā—491 College St., Toronto 4, Ont.

A.S.V. RIETUMU KRASTA 3. LATVIEŠU DZIESMU SVĒTKU
PASŪTINĀJUMU UN REZERVĀCIJU LAPA

LŪDZU NOSŪTĪT KASIERIM: MR. U. SĒJA
68 ELLENWOOD AVENUE,
LOS GATOS, CALIFORNIA, 95030

Pasūtinātāja vārds, uzvārds: _____

Adrese: _____

VIESNĪCAS REZERVĀCIJAS KUPONU LŪDZU IZGRIEZT
UN NOSŪTIT TIEŠI: JACK TAR HOTEL, SAN FRANCISCO, CALIFORNIA

	SARĪKOJUMS/PASŪTINĀJUMS	CENA	SKAITS PILNA CENA	SKAITS PUSCENA	SUMMA
1	piekt̄dien, 30. jūnijā, plkst. 18:00 SVĒTKU ATKLĀŠANAS AKTS	IEEJA BRĪVA			
2	piektdien, 30. jūnijā, plkst. 20:00 LATVJU SKAŅDARBU KONCERTS	$ 3.00 / $ 2.50 / $ 2.00			
3	piektdien, 30. jūnijā, plkst. 22:00 JAUNIEŠU IEPAZĪŠANĀS VAKARS - BALLE	$ 1.50			
4	sestdien, 1. jūlijā, plkst. 19:30 TEĀTRA IZRĀDE Mārtiņa Zīvarta ✻ ĀKSTS ✻	ZĀLĒ $ 3.00 / $ 2.50; BALKONĀ $ 3.00 / $ 2.50 / $ 2.00			
5	svētdien, 2. jūlijā, plkst. 14:00 DZIESMU SVĒTKU KOPKONCERTS	ZĀLĒ $ 5.00 / $ 4.00; BALKONĀ $ 5.00 / $ 4.00 / $ 3.00			
6	pirmdien, 3. jūlijā, plkst. 14:00 TAUTAS DEJU UZVEDUMS ✻ VASARAS SAULGRIEŽOS ✻	BALKONĀ $ 3.50 / $ 3.00 / $ 2.50			
7	pirmdien, 3. jūlijā, plkst. 20:00 SVĒTKU BALLE	$ 4.00			
8	otrdien, 4. jūlijā, plkst. 9:00 RAKSTNIEKU RĪTS	$ 1.50			
9	otrdien, 4. jūlijā, plkst. 14:00 KOPĒJS ATVADĪŠANĀS AZAIDS	$ 5.00			
10	no 30. jūnija līdz 4. jūlijam LATVJU MĀKSLAS IZSTĀDE	$ 0.75			
11	SVĒTKU KRŪŠU NOZĪME	$ 1.00			
12	VĒSTUĻU PAPĪRS parastais / gaisa pasts	$ 1.10			
13	SVĒTKU MARKAS (loksnās)	$ 0.75			
14	AUTO PAZĪŠANĀS ZĪME	$ 0.50			

KOPSUMMA: →

SAMAKSAI PIEVIENOTS ČEKS ☐
VAI NAUDAS PĀRVEDUMS ☐

JA MANAS PASŪTĪTĀS BIĻETES IZRAUDZĪTĀ CENU GRUPĀ IR IZPĀRDOTAS, TAD TĀS VAR AIZSTĀT AR TĀS PAŠAS CENAS BIĻETĒM BALKONĀ ☐
NĀKOŠO ZEMĀKO CENU BIĻETĒM ☐

KASIERA ATZĪMES:
REG. NR. _____ SAŅEMTS _____ IZSŪTĪTS _____

LŪDZU IEVĒROT:
JAUNĀTNEI LŪDZ 18 GADIEM VISOS SARĪKOJUMOS (IZŅEMOT BALLES UN KOPĒJO AZAIDU) IEEJA PAR PUSCENU, JA BIĻETES PASŪTA IEPRIEKŠ.
PIE KASES PIRMS SARĪKOJUMA PUSCENU BIĻETES NEPĀRDOS.
BIĻETES IZSŪTĪS NEKAVĒJOTIES PASŪTINĀJUMU SAŅEMŠANAS KĀRTĪBĀ.
NOPIRKTĀS BIĻETES RĪCĪBAS KOMITEJA ATPAKAĻ NEŅEMS UN PAR TĀM IENEMTO NAUDU NEATMAKSĀS.

TO: RESERVATION MANAGER, JACK TAR HOTEL, SAN FRANCISCO, CALIFORNIA, 94101
FROM:
NAME:
ADRESS:
PLEASE RESERVE ____ ROOMS AS CHECKED BELOW DURING THE LATVIAN SONG FESTIVAL, JUNE 30, JULY 1, 2, 3, 4, 1967
WITH A ROLL-A-WAY BED $ 3.00 EXTRA
ARRIVAL DATE/TIME
ENCLOSED CHECK/MONEY ORDER

SINGLE	$ 15.00		
DOUBLE	$ 17.00		
TWIN	$ 19.00		
CHILDREN UNDER 14 (FREE)			

NOTE: RESERVATIONS MUST BE RECEIVED 10 DAYS PRIOR TO ARRIVAL. ROOMS WILL BE HELD UNTIL 6 PM ON DAY OF ARRIVAL UNLESS ACCOMPANIED BY DEPOSIT TO COVER FIRST NIGHTS RENTAL. CHILDREN UNDER 16 WITH PARENTS - NO CHARGE

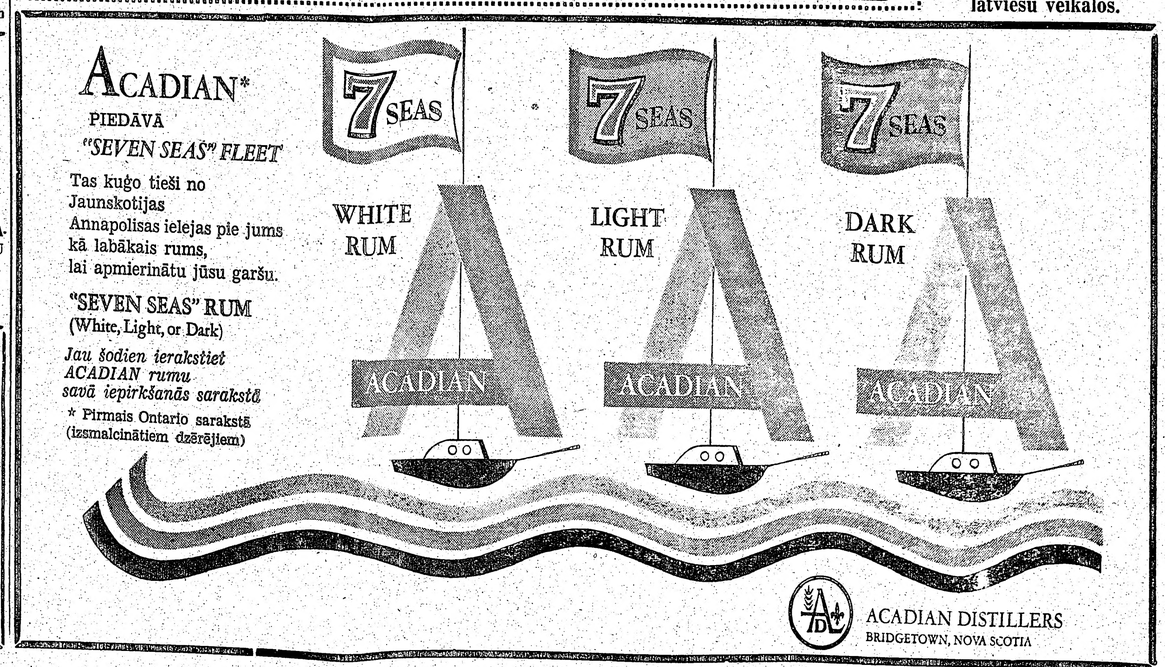

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto
WA 1-3924

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

Līdz sestdienai, 13. decembrim Bergdon galerijā Gvido Brūvera, no Arģentīnas, gleznu izstāde.

24. novembrī — plkst. 8.30 Latviešu nama zālē: Arturs Ozoliņš (klavieres). Toronto latviešu koncertapvienības sarīkojums.

No 25. novembŗa — 26. novembrim Teātŗa dienas Toronto.

26. novembrī — plkst. 18.30 Latviešu namā Latviešu virsnieku apvienības Kanadā atceres vakars. Ieeja pret ielūgumiem.

26. novembrī — plkst. 7.30 vakarā Toronto katoļu vienības Rudens balle ar bazāru, Lansdowne Assembly Hall pie Queen Str.

27. novembrī — plkst. 12 dienā latvisko paražu kopēji Burtnieki noturēs Kaŗavīru daudzināšanas vakaru Latviešu namā.

30. novembrī — trešdien, pl. 8 vak. Latviešu namā Reliģiski ētisku pārdomu vakars. Māc. R. Ekšteina temats: „Nervi, temperaments, personība." Dziedās Pēteris Geistauts

No 30. novembŗa līdz 18. decembrim — Jaunkanadiešu teātris izrādīs „Pieci stabi" Centrālās bibliotēkas teātrī — College un St. George St. Sākums pl. 8.30 vakarā.

3. decembrī — pl. 7 vak. Dainas koŗa koncerts Latviešu namā, pēc koncerta deja.

3. decembrī — no pl. 10—6 pēcp. tradicionālais Ziemsvētku tirdziņš Sv. Jāņa baznīcas sarīk. telpās.

10. decembrī — plkst. 4 pēcpusdienā DV Toronto nodaļas bērnu eglīte Latviešu nama augšējā zālē; plkst. 8 vakarā turpat eglīte pieaugušiem.

10. un 11. decembrī — Daugavas Vanagu tradicionālais Ziemsvētku tirdziņš ar bazāru Latviešu namā.

16. decembrī — pl. 8. vak. Latviešu namā inž. Groskopfa priekšlasījums.

18. decembrī — pl. 3 p.p. Ziemsvētku ieskaņa mūzikā Walmer Rd. baptistu baznīcā. Piedalās M. Cakare, A. Grigale-Rundāns, P. Geistauts, koris un stīgu kvartets, dir. A. Purvs.

29. aprīlī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Centrāltechnikuma zālē.

Kas grib Latvijai palīdzēt, tas to popularizē. Vai Jūs esat saviem draugiem uzdāvinājuši prof. A. Rubuļa „Latvian Literature"?

LAIKRAKSTA
„LATVIJA AMERIKĀ"
atsevišķi numuri
dabūjami Toronto
latviešu veikalos.

26. novembrī, pl. 7.30 vak. Lat
Assembly Hall pie Queen
RUDENS B A L
ar bazāru
SPĒLĒS VIRBUĻA DEJU KA
PILNA BUFETE.
Ieeja $2.00
Visus lapni ie
Toronto latviešu kat

KAKTIN
Veicam visādus transportus ar modernā
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lūdzam zva
LE 5-6619. 941 Dovercourt R

Atstājiet savas krāsainās un melnb
attīstīšanai un kopēšana
DV Grāmatnīcā, 491 College St., To

LATVIAN MUSIC
3 IZCILI JAUNIESKAŅOJ
LP 15: Jāņa Mediņa ievērojamākie skaņdarbi.
2 ārijas no op. Uguns un nakts: „Es esm
manu dzidrumu". 6 dejas no baleta Mila
roze, Rožu valsis, (Vijolītes, Tulpes, Mai
kā deja.
LP o30: Solisti ar simf. orķestri un kori.
2 Antiņa ārijas un Saulcerītes — Saulvež
Zelta zirgs. Pa kam var pazīt. Teici teici, v
skaņas. Ar kristallspodriem starlem. Mi
Es par tumsu nebēdāju. Ozoliti, zemz
kā rozīte.
EP o19: Bērna balss stāsta un dzied bērniem.
Leļļu teātrī. Lolīte. Noslēpums. Incis a
baro putniņus. Zvirbuļu kauja. Lolīte slim
nātājs. / Skolā. Nopietna mācība. Ciema
mans, skrej. Ciemā. Labu nakti. Laivā pa
Neliedziet latviešu bērniem un jauniešiem kla
ties savu tēvu valodu, — gādājiet viņiem ie
Music skaņu plates! Cena LP $6.00, EL 19 $1.50
DABŪJAMAS
DVG RĀMATN
491 College St., Toronto

MĒS IESPIEŽ
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELOGU
VIZĪTKARTES
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VA
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BIĻETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LA
VĒSTUĻU VEIDLAPAS,
GRĀMATAS, ŽURNĀL
Labs darbs. — Mērenas c
PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT
LATVIJA - AMERIKĀ
491 College St., Toronto 4,
CANADA.
TEL.: 921—7121
CODE 416

$4.50
$5.00
$4.00
$3.80
$9.60
$7.00
$4.00
$3.50
$3.50
$0.50
$6.50
$4.50
$3.25
$3.50
$4.50
$3.80
$3.60
$4.80
$8.50
$2.80

Ont.

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto
WA 1-3924

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

Līdz sestdienai, 13. decembrim Bergdon galerijā Gvido Brūvera, no Argentīnas, gleznu izstāde.

24. novembrī — plkst. 8.30 Latviešu nama zālē: Arturs Ozoliņš (klavieres). Toronto latviešu koncertapvienības sarīkojums.

No 25. novembŗa — 26. novembrim Teātŗa dienas Toronto.

26. novembrī — plkst. 18.30 Latviešu namā Latviešu virsnieku apvienības Kanadā atceres vakars. Ieeja pret ielūgumiem.

26. novembrī — plkst. 7.30 vakarā Toronto katoļu vienības Rudens balle ar bazāru, Lansdowne Assembly Hall pie Queen Str.

27. novembrī — plkst. 12 dienā latvisko paražu kopēji Burtnieki noturēs Kaŗavīru daudzinājumu Latviešu namā.

30. novembrī — trešdien, pl. 8 vak. Latviešu namā Reliģiski ētisku pārdomu vakars. Māc. R. Ekšteina temats: „Nervi, temperaments, personība." Dziedās Pēteris Geistauts

No 30. novembŗa līdz 18. decembrim — Jaunkanadiešu teātris izrādīs „Pieci stabi" Centrālās bibliotēkas teātrī — College un St. George St. Sākums pl. 8.30 vakarā.

3. decembrī — pl. 7 vak. Dainas koŗa koncerts Latviešu namā, pēc koncerta deja.

3. decembrī — no pl: 10—6 pēcp. tradicionālais Ziemsvētku tirdziņš Sv. Jāņa baznīcas sarīk. telpās.

10. decembrī — plkst. 4 pēcpusdienā DV Toronto nodaļas bērnu eglīte Latviešu nama augšējā zālē; plkst. 8 vakarā turpat eglīte pieaugušiem.

10. un 11. decembrī — Daugavas Vanagu tradicionālais Ziemsvētku tirdziņš ar bazāru Latviešu namā.

16. decembrī — pl. 8. vak. Latviešu namā inž. Groskopfa priekšlasījums.

18. decembrī — pl. 3 p.p. Ziemsvētku ieskaņa mūzikā Walmer Rd. baptistu baznīcā. Piedalās M. Cakare, A. Grigale-Rundāns, P. Geistauts, koris un stīgu kvartets, dir. A. Purvs.

29. aprīlī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Centrāltechnikuma zālē.

Kas grib Latvijai palīdzēt, tas to popularizē. Vai Jūs esat saviem draugiem uzdāvinājuši prof. A. Rubuļa „Latvian Literature"?

LAIKRAKSTA
„LATVIJA AMERIKĀ"
atsevišķi numuri
dabūjami Toronto
latviešu veikalos.

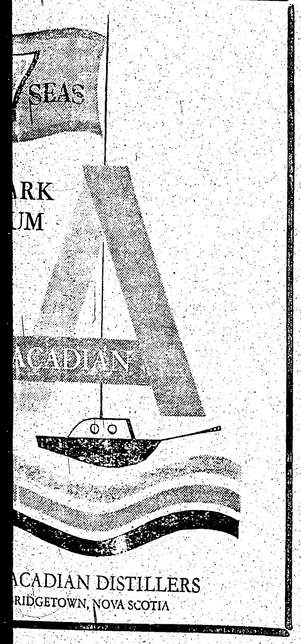

ARCHER uzklausa,
mācās . . un vada

X ARCHER
william l.

par pilsētas LIELVECĀKO

Tuvākai informācijai vai palīdzībai zvaniet

927-4550

26. novembrī, pl. 7.30 vak. Lansdowne
Assembly Hall pie Queen St.

RUDENS B A L L E
ar bazāru

SPĒLĒS VIRBUĻA DEJU KAPELLA.
PILNA BUFETE.
Ieeja $2.00

Visus lapni ielūdz
Toronto latviešu katoļu vienība.

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.) Lādzam zvanīt katrā laikā.

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

Atstājiet savas krāsainās un melnbaltās filmas attīstīšanai un kopēšanai
DV Grāmatnīcā, 491 College St., Toronto 4, Ont.

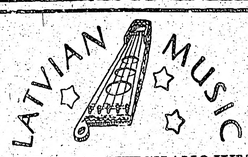

3 IZCILI JAUNIESKAŅOJUMI

LP 15: Jāņa Mediņa ievērojamākie skaņdarbi. Diriģents—autors
2 ārijas no op. Uguns un nakts: „Es esmu es" un „Dzer manu dzidrumu". 6 dejas no baleta Mīlas uzvara: Baltā roze, Rožu valsis, (Vijolītes, Tulpes, Maijpuķītes, Komiskā deja.

LP o30: Solisti ar simf. orķestri un koŗi.
2 Antiņa ārijas un Saulcerītes — Saulveža dialogs no op. Zelta zirgs. Pa kam var pazīt. Teici teici, valodiņa. / Kokļu skaņas. Ar kristālspodriem stariem. Minjona. Ceļinieks. Es par tumsu nebēdāju. Ozolīti, zemzariti. Es meitiņa kā rozīte.

EP o19: Bērna balss stāsta un dzied bērniem.
Leļļu teātrī. Lolīte. Noslēpums. Incis ar Kranci. Lolīte baro putniņus. Zvirbuļu kauja. Lolīte slima. Vecais modinātājs. / Skolā. Nopietna mācība. Ciemā jāiet. Kumeliņ mans, skrej. Ciemā. Labu nakti. Laivā pa Lielupi.

Neliedziet latviešu bērniem un jauniešiem klausīties un mācīties savu tēvu valodu, — gādājiet viņiem iemīļotās Latvian Music skaņu plates! Cena LP $6.00, EL 19 $1.50 gabalā P.S.T.

DABŪJAMAS

DVG RĀMATNĪCĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.

MĒS IESPIEŽAM

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
- VIZĪTKARTES
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARĪKOJUMU BIĻETES
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
- GRĀMATAS, ŽURNĀLUS

Labs darbs. — Mērenas cenas.

PASŪTINAJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.

LATVIJA - AMERIKĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.
CANADA.
TEL.: 921—7121
CODE 416

KĻŪVĀT 21 GADU VECS?

Kad esat sasniedzis 21 gadu vecumu, jūs vairs netiekat ieskaitīts savu vecāku veselības apdrošināšanas polisē. Lai būtu apdrošināts, jums pašam 30 dienu laikā jāiznem personīgā polise. Attiecīgā veidlapa saņemama bankās, slimnīcās vai arī Ontario Hospital Services Commision.

TIKKO SALAULĀJĀTIES?

Tagad jūsu veselības apdrošināšanas polisei jāsedz abi: vīrs un sieva. Paziņojiet par pārmaiņām ģimenes stāvoklī savai darba vietai vai arī, ja abi maksājiet tieši, — komisijai.

MAINĪJĀT DARBA VIETU?

Lai paturētu apdrošinājumu, ievērojiet instrukcijas Hospital Insurance Certificate of Payment 104. veidlapā. Darba devējam jums tā jāiedod, kad atstājat darbu.

Jūsu
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE plāns

Ontario Hospital Services Commission
Toronto 7, Ontario

Tautietis

ar nodrošinātu stāvokli, 33 g. vecs, vēlas iepazīties ar sev līdzīga vecuma tautietēm, neizslēdzot atraitnes ar dīvām atvasītēm. Lūdz pievienot foto karti, ko uz vēlēšanos sūtīšu atpakaļ. Klusuciešana garantēta. Uz nopietnām vēstulēm atbildēs.

Of. „Vientulis"

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4—1403, Toronto

Steidzamos gadījumos
MŪSU
ĀTRIE GAISA PASTA SAIŅI

Apsveikumu un steidzamos gadījumos izmantojiet mūsu ātros gaisa pasta saiņus, ko sūtām ar gaisa pastu bez piemaksas. Norādiet vēlamās krāsas un lielumus. Šiem saiņiem varat pievienot sīkākus priekšmetus, kā zeķes, lakatiņus, pildāmspalvas, smaržas, rotas lietas, bārdas skujamos aparātus, asmeņus u.t.t., svarā līdz 300 gramiem.

Kungiem US $

A-1 1 Šveices cēlterauda rokas pulkstenis ar piemērotu ādas saiti, 1 nailona triko virskreklis, 1 zīda kakla saite, 2 pāri nailona krepa zeķu.
41.— + Licence un porto 8.80 = 49.80

A-3 1 vilnas kaklauts, 1 labas kvalitātes poplīna virskrekls, 1 zīda kakla saite, 1 pāris ādas cimdu ar vilnas oderi, 6 glīti kabatas lakatiņi, 2 pāri nailonkrepa zeķu ar vilnas oderi 27.70 + Licence un porto 8.80 = 36.50

A-7 2 nailona virskreklī, 1 kakla saite, 2 p. nailona krepa zeķu, 1 p. ādas cimdu, 6 kabatas lakatiņi
27.70 + Licence un porto 8.80 = 36.50

Dāmām US $

A-2 1 Šveices zelta pulkstenis luksa izveidojumā ar glīku kordeļsaiti, 1 skaists zīda galvas lakats, 1 nailona apakšķleita ar mežģīnēm, 2 pāri smalku nailona zeķu
43.20 + Licence un porto 8.80 = 52.00

A-4 2 m nailona drānas blūzei, 1 pūkains, silts („mohair") vilnas plecu lakats, 1 skaisti musturots zīda galvas lakats, 1 nailona apakšķleita, 2 p. nailona zeķu (krepa vai neirstošās) 27.70 + Licence un porto 8.80 = 36.50

A-8 12 m nailona drānas, 2 nailona apakšķleitas, 2 zīda galvas lakatiņi 48.70 + Licence un porto 8.80 = 57.50

Nailona drānas varat sadalīt pēc savas izvēles: piemēram, 3x4 metri kleitām, 2x6 m gaŗām kleitām un 2 m blūzei vai citādi.

Daugavas Vanagu grāmatnīcas Sainīšu nodaļa,
491 College St., Toronto 4.

IEPRIECINIET SAVUS PIEDERĪGOS SVĒTKOS,
NOSŪTOT PĀRTIKAS SAINI!

PARAUGSAIŅI

Cenas ASV dolaros.

1 — 8,5 kg smalkais cukurs, 200 cigaretes $17.95
2 — 2 kg cūku tauki, 2 kg cukurs, 2 kg rīss, 2,5 kg baltie kviešu milti, 40 cikaretes, bruto 10 kg 13.50
3 — 2 kg bēkons vai žāv. speķis, 1 kg cūku tauki, 1 kg žāv. karbonāde vai 1 kg šķiņķis, 5 kg 19.75
4— iepriekšējais sainis dubultots, 10 kg 32.00
5— 20 mārc. (9 kg) smalkā vai graudu cukura 15.60
6— 9 kg mannā vai baltie kviešu milti (svars no katra pēc pasūtinātāja vēlēšanās) un 40 cig. brutto 10 kg 16.00
7 — 42 mārc. (19 kg) smalkā cukura 24.00
8 — 19 kg milti vai mannā (svars no katra pēc pasūtinātāja vēlēšanās) brutto 20 kg 22.70
9 — 20 mārc. (8,5 kg) augstākā labuma kausēti cūku tauki 0,5 kg paciņās, brutto 10 kg 25.00
10 — 20 mārc. (8.5 kg) žāv. cūkas speķis, bēkons vai sviests 0,5 kg pac. (pēc pasūt. vēlēšanās) 10 kg 32.40
11 — 0,5 kg sviesta, 1 kg tauki, 1 kg kakao, 1 kg pupiņu kafija, 340 gr rozīnes, 200 kg šokolāde, 80 cigaretes, brutto 5 kg 22.75
12 — iepriekšējais sainis dubultots, 10 kg 38.50
13 — 2 kg sviests, 2 kg dūmdesa, 2 kg speķis, 1 kg pupiņu kafija, 340 kg rozīnes, 300 gr šokolāde, 1 kg žāvēti jaukti augļi, 100 cigaretes, brutto 10 kg 38.45
14 — iepriekšējais sainis dubultots, 20 kg 69.00
15 — 2 kg cukurs, 2 kg sviests, 2 kg žāvēta karbonāde, 1 kg pupiņu kafija, 400 gr šokolāde, 200 gr tēja, 454 gr kakao, 100 cig., 225 gr karameles, brutto 10 kg 38.80
16 — iepriekšējais sainis dubultots, 20 kg 69.90
17 — 9 kg rīsi, brutto 10 kg 13.90
18 — iepriekšējais sainis dubultots, 20 kg 26.60
19 — 9 kg milti, 6 kg cukurs, 4 kg rīsi, brutto 20 kg 26.65
20 — 1 kg sviests, 1 kg rīss, 1 kg dūmdesa, 1 kg žāvēta karbonāde, 0,5 kg pupiņu kafija, 2 kg cukurs, 1 kg žāvēti jaukti augļi, 454 gr kakao, 454 gr medus, 60 cigaretes, brutto 10 kg 31.00
21 — iepriekšējais sainis dubult. — 200 cigaretes, 20 kg 56.00
22 — SVĒTKU sainis — 1 kg cukurs, 454 gr kakao, 500 gr sviests, 340 gr rozīnes, 50 gr „Nestkafē", 300 gr šokolāde, 225 gr šokolādes karameles, 500 gr biskvīti vai piparkūkas, 240 gr konfektes un 20 svecītes 21.80
23 — SVĒTKU sainis — iepriekšējais dubultots 35.90
24 — SVĒTKU sainis — 1 kg cukurs, 1 kg milti, 1 kg sviests, 1 kg rīss, 1 kg žāv. jaukti augļi, 1 kg dūmdesa, 500 gr pupiņu kafija, 454 gr kakao, 370 gr biskviti, 100 gr tēja, 340 gr rozines, 200 gr šokolāde, 227 gr karameles, 20 svecītes un 60 cigaretes 30.00
25 — SVĒTKU sainis — iepriekšējais sainis dubultots, klāt 500 gr riekstu kodolu 53.00
Nr. 31 9 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti; 1 kg sviesta, 2 kg cūku tauku, 2 mārc. kakao, 1 kg pupiņu kafijas, 1 kg žāv. augļu, 2 kg manna, 1 kg. rīsu, 225 gr. šokolādes karameļu, 200 cigarešu ..... $ 39.90
Nr. 32 18,5 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti — 41 mārc. $ 22.70
Nr. 33 18,5 kg cukura, mannas vai rīsu (no katras preces tik, cik vēlaties, vai arī tikai viena prece) — 41 mārc. $ 24.90
Nr.34 4,5 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti, 2,5 kg bekona, 2 kg rīsu ..... — 20 mārc. $ 22.70
Nr. 35 — iepriekšējais sainis divkāršots — 40 mārc. $ 37.50
Nr. 36 9 kg baltie „American kviešu milti, bīdelēti; 4,5 kg rīss, 4,5 kg cūku tauku .... — 40 mārc. $ 30.75
Nr. 37 4 kg baltie „American" kviešu milti, bīdelēti; 2,5 kg žāv. šķiņķa, 2,5 kg bekona — 20 mārc. $ 29.75
Nr. 38 — iepriekšējais sainis divkāršots — 40 mārc. $ 51.50
Nr. 39 4 kg cūku tauku; 4,5 kg eksporta bekona — 19 mārc. $ 29.50
Nr. 40 — iepriekšējais sainis divkāršots netto 38 mārc. $ 52.50
Nr.41 2 kg cukura, 4,5 kg bekona, 2 kg rīsu — 19 mārc. $ 27.50
Nr. 42 — iepriekšējais sainis divkāršots — 39 mārc. $ 45.50
Nr. 43 4 kg cūku tauku; 2,5 kg cukura, 2 kg rīsu — 19 mārc. $ 20.90

Saiņa cenā ieskaitīts viss, tikai jāpieskaita 8% Kanadas valūtai.

DV Grāmatnīcas — sainīšu nodaļa atvērta ik dienas no pl. 8.30 — 5 p. p., sestd. 8.30 — 2 p.p.
491 College Street, Toronto 4, Ont., tel. 921-7121

5. decembrī
IEVĒLIET
DENNISON
PAR AUGŠUPEJU.

DENNISON: cinās pret nodokļu paaugstināšanu, jo viņam ir respekts par katru nodokļu maksātāja dolaru.

DENNISON: cinās, lai tiktu piešķirti namīpašniekiem 5 gadu nodokļu atbrīvošana namu uzlabojumiem.

DENNISON: uzvarēja cīņu, lai visi pilsoņi būtu tiesīgi balsot pašvaldības vēlēšanās.

ŠOREIZ PAR
PILSĒTAS LIELVECĀKO

BALSOJIET ARĪ PAR DENISONU!

Viņa darbi runā skaidru valodu

Kontrolieris Denisons pavadījis Toronto pilsētas dažādos iestādījumos jau 25 gadus — skolu padomēs, bijis provinces valdības loceklis, oldermanis, kontrolieris un 1964. gadā viņš darbojies arī Toronto Housing padomē, Darba departamenta reorganizācijas komitejā u.d.c. Bills Denisons darbojas lietderības; ne populāritātes dēļ.

Viņš panāca to, ka H. Mūra 130.000 dol. skulptūras samaksai netika izmantoti nodokļu maksātāju līdzekļi. Subskripcijas ceļā iegūtie — jā! Nodokļu maksātāju dolari — ne!

Arī cīņā par veco pilsētas valdes celtni kontrolieris Denisons, nenākot tomēr celtnes paturēšanu Bay—Queen ielu izveidošanas plānā, panāca vismaz ēkas pieprasījumu.

Bills Denisons arvien bezbailīgi aizstāvējis sabiedrības intereses, pat pret spēcīgiem pretiniekiem.

Viņš sola jums:
Respektēt nodokļu maksātāja dolarus.
Veicināt māju remontus un izdaiļošanu nepaaugstinot nekustama īpašuma nodokli 5 gados.
Cīnīties par lielāku provinces palīdzību pilsētas nodokļu maksātājiem.
Efektīvi vadīt, reizē sadarbojoties, izprotot, ka oldermaņi arī ir padomes locekļi.
Gādāt par vairāk pilsētas uzturētām dzīvojamām mājām.
Iestāties par jūsu tiesībām ievēlēt kontroles padomi un cīnīties par ievēlētu pilsētas galvu.
Sola arī uz priekšu palikt Torontō pilsonis un iedzīvotājs.

BALSOJIET

☆ par enerģiskāko kandidātu

☆ par vīru, kas dzīvo 7. iecirknī un pazīst jūsu problēmas

☆ par vīru, kas jums pakalpos no vēlēšanām līdz vēlēšanām 7. iecirknī

Pirmdien, 5. decembrī
balsojiet un ievēliet par OLDERMANI

Boytchuk, William X

IZMANTOJIET IZDEVĪBU UN IZVĒLIETIES KĀDU NO ŠĪM PLATĒM, JO TĀS IR BEIDZAMĀS.

1005 V. SALNA, tenors ..... 45 RPM $2.00
Atmiņas — Angļu valsis. Torelz — tango.
1007 KALVIS, vīr. dubultkv. ..... 45 RPM $2.00
E. Dārziņa — Mirdzi kā zvaigzne. B. Skultes — Aijā. J. Vītola — Nakts; Mežezers.
1018 DUETI — V. SALNA un J. KĻAVIŅŠ. ..... 45 RPM $2.00
J. Norviļa — Latvietim. A. Žilinska — Karogs
1019 TAUTAS DZIESMAS — E. REINVALDE, sopr. 45 RPM $2.00
J. Vītola — Aijā, žūžū; Vilciņš zaķi aicināja; Dzeltens manis kumeliņš. V. Dārziņa — Man māmiņa tā glabāja; Man deviņi rožu dārzi.
1020* THE LATVIAN TRIO ..... 33 RPM $5.00
E. Freimaņa — Menuets; Valsis. V. Bērzkalna — Rucavietis. K. Lesiņa — Agitato. J. Vītoliņa — Suitu dancis. V. Dārziņa — Rāmie ezmdi. V. Ziedoņa — Svīta „Sena Teika."
1021* KALVIS, vīru dubultkvartets ..... 33 RPM $5.00
E. Dārziņa — Pie tēvu zemes. J. Vītola — Uguns milna; Dies īrae; H. Pavasara — Barka ar sienu; Vecie tēvi. J. Cīruļa — Jaunībai; Koklētājs. V. Ozoliņa — Rozes. A. Jurjāna — Lūk rozes zied. A. Valles — Dzimtene. A. Kalnāja — No dzimtenes manas. A. Kalniņa — Kaŗš.
1022* LIGO, jaukts koris DAINA ..... 33 RPM $5.00
E. Freimane — 13 līgo dziesmu virkne. E. Melngailis — Jo dziedāju, jo skanēja. V. Dārziņš — Švāgera meitiņa. E. Freimane — Aiz kalniņa dūmi kūpa. J. Graubiņa — Jūriņ' prasa smalku tīklu; Dziedātāja līgaviņa.
TAUTAS DEJAS, Skaņu studija DAINA orķestra izpildījumā ..... 45 RPM $2.00
1024 Andžiņš. Mugurdancis.
1028 V. SALNA, tenors ..... 45 RPM $2.00
Alfr. Matisona — Dzimtene; Pavasars.
1026 A. BALODIS, baritons, ork. pav. ..... 45 RPM $2.00
Pasacina — tango. Daiļā meitiņ — valsis.

DABŪJAMAS

DVG RĀMATNĪCĀ
491 College St., Toronto 4, Ont.

Tejāter spēlt i liel skunst

VELTĪJUMS TEJĀTER DIENĒM NO PIERMĒ BALVS LOREĀT KRIŠ ĶEPAL

Vien laik es domēj, ka Šans biedrības priekšnieks Ješk Puķpodiš gālē dabejs corvēj. Viš man plijēs viersē kā mell nāv, ka mums jāspēlē tejāters un jāiet uz sacīkstēm visē pasols mērogē. Es ķeprejēs pretē, cik nu varēj, bet beigēs viš man pierunēj un apsolej, ka tejāter sacīkstēs mēs dābs piermē viet un lielē drodzībs vakrē varēs ēst rasol a skābrogmaiz un piedzērt stiprē bol, cik tik grib. Pats Ješk uzrakstej smuk lug no senē ventiņ dzīv, ka mūs hercogs Jēkabs Piltnē taisej kuģs un broc uz Tabago sal. Pa ceļam hercogs pieturēj Ventspilē uzjemt malk, bet tur viņam uzbrūk loptāj un aizved smukē dienastmēt. Hercogs no dusmēm piebāz pil āžraga šojam pulver, pajēm lielē zoben un dzinēs loptajēm pakaļ. Kaziņpriedēs Jēkabs tos loptājs panāc un briesmīg piekāv, bet viņ dienastmēt bij pa to laik samiļjēs loptāj vadonē un paglāb to sienšķūnē.

Tāds tejāters man patīk, un mēs katr vakar sanāc samēģnāt. Ješk Puķpodiš bij hercogs, bet es bij loptāj vadons un dienastmēt bij Lavīz, ko izgājšē gadē ievēlēj pa Šans biedrībs miss. Jau piermē cēlienē, kamēr hercogs lādē malk uz kuģ, man bij jānozog Lavīz un jābēg mežē. Skriešans laikē man tas mētans bij jābučē un jāizpras, kurē vietē hercogs noglabējs sov zelt nod. Jūs var iedomties, cik grūt i skriet un bučties, tālab mums tā viet bij jāmēģin katr vakar.

Otrē cēlienē mēs jau bij Kaziņpriedēs, un Lavīz izstāstēj, kā tikt pie hercog zelt nods mais. Pa to man Lavīziš bij akal jānobučē, bet taisn tanē brīdē hercogs bij jau pielāvējs mums klāt un taisjēs a sov kok zoben durt man nost. Tā bij dikt grūt viet un Ješk vienmēr palik dusmīgs, ka es nevar atjēgties no bučšanēs un sākt a viņ laikē kotēs.

Trešē cēlienē es bij sasists luptēs un Lavīz man aiz kājēm vilk uz sov tēv sienšķūn. Tur viš man nolik salmēs, līnāj kāpost laps uz sasistē degun un bučšanēs stāstej, ka negrib vairs iet apakaļ pie hercog uz kuģ, bet paliks pie man pa žēlsierdīgē mās. Un ta mēs ab akal sabučējēs, un tejāters bij cor.

Tād mēģnāšan bij dikt lab liet, tik Ješk Puķpodiš bij bišk sarūdzs un staigāj apkārt a sov kok zoben un pulver rag, kā vakardien mekldams. Bet mēs a Lavīziš priecjēs kā teļ pavasar solē un gaidej lielēs tejāter diens, ka vārs parādt visei totei, ko mēs māk, un drodzības vakrē dābs piermē godalg, tāpat kā miglbilž stār Holivudē.

Bēdzt tā lielē notikšan bij klāt, un skunstniek sabroc ņo visēm malēm. Piermē izrād bij jātais Dundags piensaimniek kopratīv tejāter asamblem. Es nosēdēs pašē priekšē, la lab va rēdzt, kāds kumēdiņš viņ tur rāds. Uz skatuv dējem uznāk viens tāds jonskungs rūtainēs biksēs a lietsšīrm uz rok. Viš pagrozēs uz vien pus, uz otr pus, un iesocēs:

„Ē, Minn, ku i palices man vecē cepur?"

Uz skatuv uzskrien viens mētans sarkaniem vaigiem un, gordams kājs, atbild:

„Es nezin, profsor kunks. Jūs vakār vakrē pārnāc bez cepur."

Līdz ko tas mētans tā ierūnjēs, es no brīnamēm palecēs gaisē. Pēc balss tā tač bij man vecē brūt Dižpāķ Emmiš! Es paskatjēs lab — nu kāta, ka Emmiš. Izkrāsjēs gan kā galdniek kumod, bet Emmiš paliek Emmiš. Kamēr es izdomjēs, kā gan Emmiš a sadomējs tejāter spēlt, tas drēb gabals aizkrit man acēm priekšē. Otreis cēliens sākēs tumsē, bet tik dodz mēs varej skaidr rēdzt, ka Emmiš taisēs iet gūlt. Emmiš nožāvjēs, izstaip roks un novēlk priekšot. Līdz ko viš sāk knopēt blūz vaļē, istabē ieskrien tas joneis profsors un, roks plātdams, skrien uz Emmiš pus.

„Kād nelaim, kād nelaim! Man otiņ ritnam izgājs gaiss ārē", viš soc.

Nu man sanāc liels dusms pa tād nekonīb. „Va tu i mucē odzs un pa spund barots, ka tu nesajēdz god un nakts laikē skrien sievieš istabē? Va tu, lops, neredz, ka Emmiš grib iet gūlt?" es viņam soc no vis spēk. A vien lēcien es bij uz skatuv viersē un būt to nekaun riktig pārmācējs. Bet līdz ko es spēr kāj uz priekš, ta grīdē atradēs liels corums, un es iekrit vienei sievei klēpē.

Papīr laps vien pajuk uz visēm pusēm, tā kā vistei spalvs, un tas sieviņs sāk bļot, ko es meklē suplier būdē...

Kamēr es izkūlēs no to apakšzem bunkur ārē, visai spēlei bij beigs. Cilēk klapēj roks kā trak, un viens mazs mētans iesvied man rokēs vesel klēps mārtiņrozs.

Nākošē spēl bij jātais Šans biedrībei, bet no liel uztrokum es bij aizmiers, kurē vietē man jāsāk Lavīz bučt. Viš, nabadziš, sēž uz kuģ un gaid, ka es viņ vilks uz mež, bet man no prāt vēl nebij izgājs tas nešpetneis jonskungs, kas uzbāzes Emmišei. Līdz ko es ierodzej Ješk hercog spožēs biksēs krāmjam malk kuģē, es sagrāb viņ aiz krāg un sāk dot pa kakl. Viens soc apakš grīd, la es laiž to hercog valē un bučē Lavīz, bet cilēk zālē sāk smiet un drēb aizkars, aizlaidēs priekšē. Otrē cēlien mēs vairs nevarēj spēlt, jo Ješkem bij saplēsts hercog bikss un degens uzpamps zils.

Līdz piektdienei mēs tās bikss pa visēm salāps un Ješkam degun nosmērs a bīdeļmiltem. Lavīz dābs tād buč no man, ka vis zāl noskanēs, bet tās joneis profsors la nemaz nedomē trocēt man Emmiš no gūlšan. Ja viš man pa jon neaizdos dusms, ta man tas lielais tejāter koss tikpat kā rokē. Drodzības vakrē es to pielies pill a bol, un jūs katrs vārs dābt pa apelsin mizei.

Krišs Ķepal

VAI BLOĶĒS IZRAĒLAS ROBEŽAS

Pēdējo nedēļu nesaskaņas starp Izraēlu un tās arabu kaimiņiem Jordāniju un Sīriju radījušas jauna kara draudus. Vidējos austrumos, grūtus brīžus Apvienoto nāciju policijas armijai un spraigas debates AN drošības padomē. Tālāku robežnesaskaņu novēršanai, — domā Vašingtona, — būtu jāslēdz Izraēlas robežas ar Sīriju un Jordāniju. Kā parasti, robežuzbrukumos abas puses apvaino viena otru. Soreiz ASV tomēr nenostājās Izraēlas pusē, asi nosodot pēdējās nepamatoto iebrukumu Jordānijā, kuŗam var rasties nopietnas sekas visā Vidējo austrumu politiskajā situācijā. Kaut iebrukums notika jau pirms vairāk nekā nedēļas, kaut izraēlieši tagad atvilkušies savās robežās un abās pusēs nodarītie zaudējumi nav nekādi lielie, politiskās konsekvences var būt nesalīdzināmi tāljošākas nekā Izraēla jebkad iedomājusies. Vašingtonā šo starpgadījumu uzskata pat par nopietnāko Vidējos austrumos kopš Izraēlas, Anglijas un Francijas 1956. gada uzbrukuma Ēģiptei.

1956. gada militārās operācijas lielākie nosodītāji bija ASV un Pad. savienība. Amerikāņi bija tie, kas panāca Apvienoto nāciju policijas spēku stacionēšanu Gazas šaurumā, lai apsargātu robežu starp Apvienoto arābu republiku un Izraēlu. Tagad kaut kas līdzīgs nepieciešams starp Izraēlu, Sīriju un Jordāniju. ASV valdība vēl nav izšķīrusies, vai jaunajai robežapsardzībai jānāk tiešām no Apvienotajām nācijām, jeb vai tā organizējama „privāti", jeb sūtot militāras vienības uz šo „darba lauku" ar AN drošības padomes piekrišanu, kā tas notika Kipras gadījumā, kuŗas apsardzību gan organizēja AN pasparnē, bet ne tieši pašas Apvienotās nācijas, kuŗas šos spēkus arī neuztur. Ļoti iespējams, ka, ievērojot Apvienoto nāciju chroniski tukšo kasi, arī Vidējo austrumu gadījumā amerikāņi būs gatavi uzsākt kaut ko līdzīgu miera uzturēšanai Kiprā, sastādot robežapsardzības spēkus no Izraēlai, Jordānijai un Sīrijai akceptējamu valstu karavīriem.

Pēdējos uzturētu daļēji viņu pašu valdības, daļēji citu valstu brīvprātīgi ziedojumi. Ar to izdotos izvairīties no nepatīkamā un vēl vienmēr neatrisinātā miera misijām paredzēto nodevu jautājuma, kuŗš priekšpēdējā sesijā apstādināja visu AN pilnsapulces darbību.

Ķīnas raķetes radītājs

Lasot vietējo laikrakstu ziņas par dažu labu amerikāņu izdarību, jāsaliek rokas un jānopūšas. Reiz likās, ka amerikāņi Makkartija enerģiskās rīcības vadīti, sākuši iet pareizo ceļu, izolējot no visām valsts iestādēm pretvalstiskus elementus. Cik dziļi tie bija laiduši saknes, redzējām no lielās brēkas, kāda izcēlās šīs Makkartija akcijas rezultātā. Krita daudz „galvu", tika atmaskots arī tāds komūnistu „dūzis" kā Redžinalds Hīss, kas bija ielavījies pat paša varenā Rūzvelta padomdevēju rindās. Arī ģen. Maršala (uz viņa ziņojuma pamata ASV pārtrauca palīdzību nacionālajiem ķīniešiem) padomdevējs bija apvainots kā komūnists. Šis virs ar profesora gradu paglābās no liecības nodošanas, nomirstot dabīgā nāvē. Bet drīz bija jāiet arī pašam Makkārtijam, jo zināmas aprindas spieda visas demokratijas pogas (un amerikāņi šai ziņā ir jūtīgi!), lai šādas tirdīšanas pārtrauktu.

Sekoja un sekos dažādas spiegošanas afēras, bet nule punktu visam pielicis ķiniešu profesors Dr Tsins (Tsinhjūsens), kuŗš dzimis Šanghajā, beidzis Čiaotungas universitāti un 1934. gadā saņēmis stipendiju studijām ASV, kur arī ieguva doktora gradu Masačuzetas techniskajā institūtā. Pēc tam viņš bija mācības spēks un līdztekus strādāja pētniecības darbu Kalifornijas techniskajā institūtā. 1948. gadā Dr. Tsins atgriezās Ķīnā, kur viņam piedāvāja universitātes prezidenta vietu tai pašā augstskolā, kuŗu tik sekmīgi bija beidzis. Bet izglītības ministrs amatu neapstiprināja aplikanta jaunības dēļ (36 gadi). Iespējams, ka bija vēl citi apstākļi, bet Dr. Tsins atgriezās ASV un sāka strādāt pie strūklīdmašīnu attīstības. Var būt, ka šim darbam viņš nodotos vēl tagad, ja ASV valdība 1950. gadā nebūtu aizturējusi viņa gandrīz tonnu smago sūtījumu uz Šanghaju caur Hongkongu. Sūtījums saturēja papīrus un grāmatas par raķetēm un izplatījuma fiziku. ASV valdība ziņoja, ka papīri satur svarīgu informāciju, bet vēlāk, lai „glābtu seju", paziņoja, ka nekā svarīga nav bijis. Nāca rīkojums doktoru kā komūnistu, teiksim — nevēlamu ārzemnieku, deportēt. Deportācijas pavēli tomēr atsauca un paturēja Dr. Tsinu pret viņa gribu ASV, vēlāk gan atļaujot izbraukt.

Atgriezies Ķīnā, Dr. Tsins nekavējoties sāka strādāt zinātņu akadēmijā pie raķešu attīstības. Kā tagad kļuvis zināms, viņš konstruējis pirmo ķīniešu raķeti ar atomlādiņa galvu. Kas tās par raķetēm un cik liela to sniedzamība, nav zināms, bet kaut kas ķīniešiem tagad ir.

No vēstures zināms, ka ķīnieši

Ķīniešu raķetes konstruētājs Dr. Tsins.

savā laikā bijuši lieli izgudrotāji. Minēsim šeit tikai šaujamo pulveri un raķeti, kuŗai līdzīgas mēs lietojam svētku gadījumos un dažādās kombinācijās saucam arī par bengāliskajām uguņīm. Ir gan taisnība, ka ķīnieši gadsimtiem ilgi bijuši samērā mierīgā tauta un, par spīti savām cilvēku masām, nav „uzsēdušies citiem uz kakla". Bet nu, komūnistu naida propagandas satracināti, viņi grasās darīt daudz lielākas lietas nekā spēj. Kā jau mūsu laikrakstā ziņots, Maocetunga no pudeles izlaistais dāmons sarkano gvardu formā vairs nav valdāms, un nupat Kvantungas provincē nogalināti ap 200 gvardu sadursmē ar pašu ķīniešu armiju.

Pesimistu nomierināšanai un optimistu iepriecināšanai jāpiemetina, ka jau 13. gadsimtā ķīnieši izgudrojuši raķeti, kuŗa bija gatavota no bambusa un papīra ar bultu galā, bet izšauta tā mērķi nav ķērusi. Jācer, ka tā būs arī ar šo jauno raķeti, kuŗai Dr. Tsins bultas vietā uzlicis atomlādiņu.

E. T.

★ Francijā vairākās pilsētās notikušas iespaidīgas ungāru revolūcijas 10 gadu atceres svinības. Vienas no lielākajām rīkotas Nansī pilsētā, Lotringijā, kur rakstnieks Arnolds Apse pārstāvēja Francijas latviešus, piedalīdamies vainaga nolikšanā pie Kritušo karavīru pieminekļa. Pēcpusdienā svinības priekšnesumos piedalījās arī A. Apse, latviešu valodā noskandēdams dažus savus revolūcijai veltītus dzejoļus, kuŗus ungāru valodā pārtulkojis dzejnieks Tibors Tollošs.

RIETUMVĀCIJAS POLITISKĀ KRIZE TURPINĀS

Iekšpolitiskā krize Rietumvācijā ilgst jau četras nedēļas. Komūnisti to nav izmantojuši, lai mēģinātu „iedzīvoties", bet vairāk sevi likuši manīt jaundemokrati, kuŗus mēdz ieskatīt par neonacistiem, kamēr spēcīgākās pozīcijas ieguvis Rietumberlīnes lielvecākais un sociāldemokratu partijas vadītājs Brants. Viņš un kristīgo demokratu kandidāts Kurts Kīzingers nepārtraukti manevrē, lai raditu izdevīgākus priekšnoteikumus savām partijām jaunas koalicijas valdības veidošanas gadījumā. Brīvo demokratu neapmierinātība satricināja kancleru Ērhardu un radīja pašreizējo iekšpolitisko krizi. Brants, — ziņo Bonna, — būtu gatavs saistīties koalicijā ar kristīgajiem demokratiem, bet viņa prasības tik lielas un noteikumi tik stingri, ka kristīgajiem demokratiem tie nav pieņemami. Reizē ar to krizes atrisinājums izpaliek.

Ko īsti prasa Brants, pazīstamais pretkomūnists, kuŗš nav akceptējams kristīgajiem demokratiem? Vispirms, Brants no jaunās koalicijas prasa Rietumvācijas atteikšanos no domām par atombruņošanos; otrkārt, — lielāku kontaktu starp Rietumvācijas un Austrumvācijas amatpersonām (pats Brants nesen apmeklēja Austrumberlīni un Austrumvāciju); treškārt, — lielāku cenšanos nodibināt diplomātiskas attieksmes starp Bonnu un Austrumeiropas valstīm. Jaunajai Rietumvācijas valdībai jāapsolas noturēt bruņotos spēkus pašreizējos apmēros, jo to palielināšana negātīvi iespaidotu jebkāda veida atbruņošanās sarunas Eiropā.

Ērīvie demokrati, izstājoties no Ērharda vadītās koalicijas, radīja smago valdības krizi. Interesanti atzīmēt, ka tiem pašiem brīvajiem demokratiem bundestāgā ir pietiekami daudz vietu (49), lai, apvienojoties ar Branta sociāldemokratiem (202 vietas), izraudzītu jaunu kancleru, kuŗa apstiprināšanai nepieciešamas 249 balsis. Viena pati to nespēja paveikt neviena partija, jo pat vadošajiem kristīgajiem demokratiem ir tikai 245 vietas bundestāgā, kā Rietumvādijā apzīmē apakšnamu.

No jaunām vispārējām vēlēšanām kristīgie demokrati izvairās kā no uguns. Visas pazīmes rāda, ka sociāldemokratu popularitāte pašreiz pieaug, kamēr viņu pašu politiskās akcijas krīt. Kristīgie demokrati pašreiz tā nobaīžušies par savu nākotni, ka sākuši nopieni domāt par jaunā kanclera kandidāta Kizingera, Bādenes-Virtembergas ministru prezidenta, nomainīšanu, kuŗu izraudzīja Ērharda krīšanas gadījumam. Bet izrādās, ka Kizingera kādreizējā darbība nacionālsociālistu partijā var kļūt ļoti kaitīga kristīgo demokratu ceribām paturēt valdības grožus savās rokās. Reizē ar to pavērtas durvis tālākiem sociāldemokrata Branta panākumiem, pat iespējai, ka Vilijs Brants var kļūt Rietumvācijas kanclers.

ZIEMSVĒTKU PAMIERS VIETNAMĀ?

Ziemsvētki var nozīmēt īslaicīgu kara pārtraukumu Vietnamā, — Vašingtonā paziņoja ASV ārlietu ministrs Rasks, uzsverot vārdu „īslaicīgs". Amerikāņi būtu ar mieru pārtraukt ciņas svētku laikā, bet komūnistiem likts saprast, ka viņi nevar cerēt uz ilgstošu Ziemeļvietnamas bumbošanas pārtraukšanu, kā tas notika pērnā gadā, kad pēc Ziemsvētku pamiera gaisa uzbrukumus Ziemeļvietnamai pārtrauca uz 37 dienām. Komūnisti šo laika periodu izmantoja bojājumu salabošanā, nevis tā, kā cerēja amerikāņi, gatavodamies kara izbeigšanas sarunām. Rezultātā šogad komūnistiem nedos iespēju atelpai. Runa var būt vienīgi par dažu dienu pamieru. Jāatceras, ka amerikāņi daudzkārt piedāvājuši Ziemeļvietnamas bumbošanas samazināšanu, pat pārtraukšanu, ja komūnisti nāktu pretī ar konkrētiem un akceptējamiem kara darbības samazināšanas piedāvājumiem. Nekas tamlīdzīgs līdz šim vēl nav noticis.

Tāpat kā pag. gadā, amerikāņi Ziemsvētku pamiera priekšlikumu sagaida no Vatikāna. Amerikāņi šo pamieru respektēs, bet, protams, tikai tad, ja to pašu darīs komūnisti. Pāvests par pamieru tomēr vēl nav runājis. Arī komūnisti vēl nav izrādījuši nekādas pazīmes par to, kā uz šādu Ziemsvētku pamieru reaģētu.

AMERIKĀŅU IZNICINĀTĀJI APŠAUDA KOMŪNISTU APGĀDES KUĢUS

Sliktiem laika apstākļiem turpinoties, amerikāņu aviācijas operācijas pret komūnistiem Vietnamā samazinātas līdz minimam. Arī sauszemes ciņās nav noticis nekā ievērojamāka. Izlūk lidotāji ziņo, ka komūnisti kara darbības atslābumu cenšas izmantot gaisa uzbrukumos nodarīto bojājumu salabošanai.

Amerikāņi savukārt aviācijas darbības atstlābumu aizstājuši ar pastiprinātu kara flotes darbību, uzbrūkot Ziemeļvietnamas apgādes kuģiem. Pag. nedēļas nogalē iznīcinātāji „Hamnek" un „John R. Kreig" iznīcinājuši vai nogremdējuši 26 komunistu apgādes kuģeļus. Uzbrukumi Ziemeļvietnamas apgādei pa jūras ceļu sākās šāgada oktobra beigās. Līdz šim nogremdēti 155 dažāda lieluma kuģi, kuģīši un liellaivas. Šie uzbrukumi komūnistu apgādei notiek starptautiskajos ūdeņos. ASV militārā vadība tos līdz šim turēja vislielākajā slepenībā. Par tiem sāka rakstīt un runāt tikai pēc tam, kad Klusā okeana flotes komand. admirālis Donsons atklāja, ka amerikāņu atomzemūdenes operē Tonkinas līcī.

ASV SENĀTA ARCHIVA GAISMĀ

Senātors Dods pēc Baltijas valstu rezolūcijas pieņemšanas: „Mīļais draugs, tikko pienāks īstais laiks, šito paku tūlīt rausim dienas gaismā!"

Voldemārs Korsts: „Arī dažas latviešu organizācijas un vadītājdarbinieki ir pārliecināti, ka likumots ceļš ātrāk ved pie mērķa..."

Ed. Keiša karikatūra

SPORTS

Basketbolisti uzsāk sezonu

Pēc garā vasaras pārtraukuma atkal sākušās basketbola spēles gan t. s. Toronto svētdienas līgā, kuŗā bez baltiešu vienībām spēlē arī kanadiešu virknējumi, gan arī latviešu meistarsacīkstēs.

Svētdienas līgā 13. novembrī jaunatnes klasē sacentās latviešu komplektējums „Toronto Latvians" ar ukraiņu Tridents vienību. Sacensības sākumā latviešu zēni nonāca vadībā, bet pamazām pārsvaru laukumā ieguva pretinieks, pabeidzot puslaiku 28—16 savā labā. Arī spēles turpinājumā paudās ukraiņu pārākums, un, beigu svilpei atskanot, Tridents vienība bija guvusi 69 — 37 uzvaru. Latviešu jaunieši daudz grēkoja saspēlē un iemetienos, bet īpaši vāji izpildīja soda metienus. Vienības trenētājam šos trūkumus jānovērš, tikai tad gaidāmi labāki panākumi. Latviešu jaunatni šai spēlē pārstāvēja V. Inuss, P. Zvilna, P. Mukts, T. Zvilna, E. Neimanis, V. Pērkons un V. Akers.

Svētdien, 27. novembrī, plkst. 1 dienā Woodgreen Community vingrotavā svētdienas līgas pieaugušo klasē spēkosies senie un sīkstie pretinieki — Toronto DV sporta klubs ar īgauņu spēcīgo Estonians virknējumu.

R. K.

PĀRSŪTĀM
naudu uz
LATVIJU
US $10.- pret 9 jauniem rubļiem Sūtīšanas izdevumi $3.50 līdz $35.-, pārējām summām 10%. Saņemšana 14—21 dienu laikā. Sūtījumi apdrošināti.
DV SAINĪŠU NODAĻA,
491 College St., Toronto 4, Ont.

AKTUĀLAIS KANADĀ

★ Arī Kvebekas liberāļu partija cīnās ar iekšējām nesaskaņām, tas izrietēja no nesenā 12. liberāļu kongresa Montrealā. Trīs dienu runās bija nomanāma ideoloģiska šķelšanās liberāļu partijas galēji kreisā un labā spārna uzskatos. Līderis Žans Lesāžs aicinājā nedalīties novirzienos un brīdināja no separātisma slēptajām briesmām. To darīja arī nule ievēlētais jaunais Kvebekas liberāļu federācijas vadītājs Eriks Kjerāns.

★ Apvienoto nāciju Kanadas asociācijas direktors P. Trūmens pag. sestdienā, runājot kādā sanāksmē Royal York viesnīcā, atzinās, ka 8000 locekļu apvienība nonākusi financiālās grūtībās, piebilstot, ka „miers vairs nevelk", jāatrodot cits sauklis jaunu biedru pievilkšanai. Viņš norādīja arī pārāk izplatīto uzskatu, ka AN būtu it kā kāda labdarības organizācija visiem, nevienam nevēlēdama ļauna un norādīja, ka 21 pastāvēšanas gadā AN 21 reizi aizkavējušas bruņota konflikta izcelšanos un nometinājušas uz jaunu dzīvi 40 milj. bēgļu. Pašlaik AN risinot bada problēmu, kuŗš pēc P. Trūmena ieskatiem esot tikpat draudīgs kā atomkaŗš. Runātājs iestājās par apvienības skolu informācijas programmas paplašināšanu.

★ Federālās valdības darbinieks Edvards Fezerstons (Featherstone) apsūdzēts par divu Kanadas piejūras apgabalu slepenu karšu piesavināšanos, kuŗas domātas Kanadas flotes vajadzībām. Sūdzībā teikts, ka kartes varētu būt bijušas noderīgas Pad. savienības interesēm. Nav vēl zināms, vai šai sakarā gaidāma padomju diplomātu izraidīšana no Kanadas, bet spriež, ka tas nebūtu izslēgts. Fezerstons darbojies Raktuvju un plānu departamentā kopš 1957. gada. Ja viņu atzīs par vainīgu inkriminētajā spiegošanā, viņam draud 14 gadu cietumsods.

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
87 Roncesvalles Ave., Toronto 3.
Telefoni:
536-0143
533-8553-4

LONG BRANCH, TORONTO — moderni iekārtota automobiļu remontu darbnīca. Izdara mechaniskos un arī virsbūves (body work) remontus. Dzelzbetona būve. Automatiska krāsotava un žāvētava. Ļoti labs ienākums. Pašreiz nodarbināti tikai 3 strādnieki, kas dod vairāk par $50.000 apgrozījumu gadā. Iespējas nodarbināt vairāk strādniekus, reizē paaugstinot ienākumu.

SCARBORO — 10 dzīvokļu māja. Jauna būve. Gada ienākums no īrēm $14.000.

Par šiem īpašumiem nesaistošai informācijai zvanīt V. MUKTAM LE 6-0143, vai RO 7-6582.

realtor